

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 18.03.1998
COM(1998) 131 def.

98/0090 (AVC)
98/0114 (SYN)
98/0115 (SYN)
98/0116 (CNS)

Voorstel voor een
VERORDENING (EG) VAN DE RAAD
houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen

Voorstel voor een
VERORDENING (EG) VAN DE RAAD
met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

Voorstel voor een
VERORDENING (EG) VAN DE RAAD
betreffende het Europees Sociaal Fonds

Voorstel voor een
VERORDENING (EG) VAN DE RAAD
betreffende de structurele acties in de visserijsector

(door de Commissie ingediend)

HERVORMING VAN DE STRUCTUURFONDSEN

Toelichting

Inhoudsopgave

Inleiding: de noodzaak van een herziening van de verordeningen

Eerste deel: De politieke dimensie van de hervorming van de Structuurfondsen

- A. *De aan de economische en sociale cohesie toegekende politieke prioriteit*
- B. *De communautaire prioriteiten bij het structuurbeleid*
- C. *Een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheden*
 - 1. Een intensiever en ruimer partnerschap
 - 2. Een weer in het juiste perspectief geplaatste verantwoordelijkheid van de Commissie
 - 3. Een vollediger verantwoordelijkheid van de lidstaat
- D. *Evenwichtige voorstellen*
 - 1. Geconcentreerder bijstandsverlening van de Structuurfondsen
 - 2. Een geïntegreerde strategische programmering
 - 3. Gedecentraliseerde en vereenvoudigde bijstandsverlening
 - 4. Een doeltreffender en beter gecontroleerd toezicht
- E. *De structuur van de verordeningen betreffende de Structuurfondsen*
 - 1. Rechtsgrondslag
 - 2. De nieuwe opzet van de verordeningen

Tweede deel: De algemene verordening betreffende de Structuurfondsen

- A. *Een algemene concentratie-inspanning*
 - 1. Beperkt aantal prioritaire doelstellingen
 - a) Drie doelstellingen
 - b) De communautaire initiatieven
 - 2. Een sterkere concentratie
 - a) Thematische concentratie
 - b) Een geleidelijke geografische concentratie
 - c) De financiële concentratie

B. Een vereenvoudigde en gedecentraliseerde werkwijze

1. Een betere verdeling van de taken en verantwoordelijkheden in het kader van een breder en intensiever partnerschap
2. Een geïntegreerde strategische programmering
3. Een gedecentraliseerde programmering
4. Een met verantwoordelijkheid gepaard gaand en doorzichtig toezicht
5. Een financieel beheer door de Commissie dat eenvoudiger is, maar waarbij hogere eisen worden gesteld
6. Een bijzondere aanpak voor de communautaire initiatieven

C. Een doeltreffender aanpak

1. Een additionaliteit waarover wordt onderhandeld
2. Een betere afbakening van de subsidiabele uitgaven
3. De ontwikkeling van de financiële instrumentering
4. Volledige integratie van de evaluatie
5. Een nieuw instrument om doeltreffender te kunnen werken: de prestatiereserve
6. De rol van de raadgevende comités en de comités van beheer

D. Betere controles

1. Betrouwbare controlesystemen
2. Toepasbare financiële correcties

Derde deel: De specifieke verordeningen per Fonds

- A. Het EFRO
- B. Het ESF
- C. Steun uit het EOGFL voor plattelandsontwikkeling
- D. Specifieke verordening inzake structurele acties in de visserijsector

TOELICHTING

Inleiding: de noodzaak van een herziening van de verordeningen

Sinds de hervorming van de Structuurfondsen in 1988 is bijna tien jaar verstreken. De aanpassing van het juridische kader in 1993 had tot doel de in 1988 tot stand gebrachte nieuwe structuur te consolideren en te verbeteren in plaats van een fundamentele hervorming door te voeren zonder eerst een grondige balans van de bereikte resultaten op te maken.

De Commissie heeft nu een dergelijke balans kunnen opmaken in het eerste verslag over de economische en sociale samenhang dat in november 1996 is uitgebracht. Het is in dat verslag mogelijk gebleken om conclusies te trekken over de situatie en de ontwikkeling op het gebied van de economische en sociale cohesie en over de bijdrage van het structuurbeleid tot die cohesie. Tevens zijn in dat verslag eerste voorstellen geformuleerd om het structuurbeleid van de Unie doeltreffender te maken.

Wat de economische en sociale convergentie betreft, zijn de verschillen in inkomen per inwoner tussen de lidstaten in het afgelopen decennium veel kleiner geworden. Dit is grotendeels te danken aan het inhaalproces in de vier zogenoemde cohesielanden, waar het inkomen per inwoner is gestegen van 66% tot 74% van het communautaire gemiddelde. In dezelfde periode zijn de inkomensverschillen tussen de regio's grotendeels onveranderd gebleven. Niettemin is voor de minst welvarende regio's, d.w.z. de regio's van doelstelling 1 als groep, het gemiddelde inkomen per inwoner met 2,5 procent gestegen, van 64,6% tot 67,2% van het gemiddelde in de Unie.

Op het gebied van de inkomensverschillen binnen de lidstaten en de werkgelegenheid is de situatie daarentegen minder gunstig. In bijna alle lidstaten zijn de interne inkomensverschillen groter geworden. Hoewel sinds 1983 netto ongeveer 7 miljoen arbeidsplaatsen zijn geschapen, is het aantal werklozen in de Unie nauwelijks afgenomen en zijn de verschillen in werkloosheidspercentage tussen de regio's veel groter geworden. Bovendien is er een tendens dat de meest schadelijke effecten van de werkloosheid zich concentreren op de maatschappelijk zwakste groepen: de jongeren, van wie één op vijf geen werk heeft, de vrouwen, voor wie het gemiddelde werkloosheidspercentage veel hoger ligt dan voor de mannen, en de ongeschoolden, terwijl de helft van de werklozen sinds meer dan een jaar zonder werk zit. Het is dan ook niet verbazend dat nu meer mensen onder de armoedegrens leven. De toeneming van deze armoede, die zorgwekkend is voor de toekomst van de Europese samenleving, is in verscheidene landen die tot de meer welvarende en sterker verstedelijkte lidstaten behoren, groter dan elders.

In dit verband betekent het Verdrag van Amsterdam een stap voorwaarts aangezien in dit Verdrag een titel over de werkgelegenheid is opgenomen. Dit Verdrag kent een zeer belangrijke plaats toe aan de strijd voor de werkgelegenheid in de Unie, en aan duurzame ontwikkeling en gelijke kansen voor vrouwen en mannen. Het voornemen om een krachtig gelijkheidsbeleid te voeren, komt tot uiting in het streven naar algemene toepassing van het gelijkheidsbeginsel in het structuurbeleid en de structurele bijstandsverlening.

De Unie ziet zich voorts voor grote uitdagingen geplaatst als gevolg van de mondialisering, de snelle technologische vooruitgang, de oprichting van de Economische en Monetaire Unie en de uitbreiding. Ook moet de Unie het Europa van de Burgers dichterbij brengen.

In deze algemene context moet de cohesie nog meer worden bevorderd. Uiteraard zijn de marktkrachten en ondernemingsgeest onmisbaar om nieuwe kansen te kunnen aangrijpen. Solidariteit en onderlinge steun vormen daarop echter een noodzakelijke aanvulling, niet alleen om sociale redenen, maar ook om bij te dragen tot een ontwikkeling van het concurrentievermogen en een duurzame groei die extra arbeidsplaatsen en inkomsten scheppen. Een en ander zal niet alleen op het niveau van de gesteunde regio's effect sorteren, maar ook voor de Unie als geheel, dank zij het gegenereerde handelsverkeer.

Bijgevolg heeft de Commissie in haar mededeling "Agenda 2000 - voor een sterkere en grotere Unie" voorgesteld de aan economische en sociale samenhang toegekende politieke prioriteit te handhaven. Het vooruitzicht van de uitbreiding met landen met een lager ontwikkelingsniveau maakt dit nog noodzakelijker in het licht van de nagestreefde verkleining van de ontwikkelingsverschillen die volgens artikel 130 A van het Verdrag een hoofddoel van de Unie is. Verscheidene instrumenten dragen tot de verwezenlijking van de cohesiedoelstelling bij, ook in de context van de uitbreiding. Het betreft de Structuurfondsen (EFRO, ESF, EOGFL-Oriëntatie en FIOV), het Cohesiefonds en het structurele pretoetredingsinstrument.

Wat de Structuurfondsen betreft, zijn de voorstellen van de Commissie op drie essentiële uitgangspunten gebaseerd in een algemene context van begrotingsdiscipline, met het oog op voortzetting van de steunverlening aan de in moeilijkheden verkerende regio's en maatschappelijke groepen in de Vijftien en op integratie van de kandidaat-lidstaten in de Unie.

Het eerste uitgangspunt betreft de handhaving van de financiële solidariteit op het in 1999 bereikte niveau, wat neerkomt op in totaal 286,4 miljard euro (tegen prijzen van 1999) voor de periode 2000-2006, waarvan 218,7 miljard voor besteding door de Structuurfondsen (210 miljard tegen prijzen van 1997) in de huidige 15 lidstaten. Het eerstgenoemde bedrag betekent dat 0,46% van het BBP van de Unie voor het streven naar economische en sociale cohesie wordt bestemd.

In de tweede plaats is het bij voortzetting van de inspanning waartoe de Europese Raad van Edinburgh heeft besloten (200 miljard ecu - tegen prijzen van 1997 - voor de periode 1993-1999; d.i. 208 miljard tegen prijzen van 1999), de bedoeling dat de Unie aan de op ontwikkeling en omschakeling van de regio's gerichte inspanningen van de lidstaten deelneemt met inachtneming van de noodzaak bij te dragen tot het beleid inzake begrotingssanering van de lidstaten. Dit is haalbaar op voorwaarde dat de bijstandsverlening van de Fondsen sterker wordt geconcentreerd. Een dergelijke concentratie is des te

noodzakelijker gezien de belangrijke vooruitgang op het gebied van reële convergentie die sommige regio's hebben geboekt, en terwille van een doeltreffende structurele steunverlening.

In de derde plaats moet de hervorming van de werkwijze van de Structuurfondsen voor een betere kosteneffectiviteit zorgen via verduidelijking van de rol van de verschillende ontwikkelingsactoren, vereenvoudiging, evaluatie en controle.

Deze in Agenda 2000 vermelde uitgangspunten van de Commissie worden nu nader uitgewerkt in een voorstel voor een nieuwe algemene verordening betreffende de Structuurfondsen, die wordt aangevuld met verordeningen waarin specifieke aspecten voor elk van de onderscheiden Fondsen worden geregeld.

Eerste deel:
De politieke dimensie van de hervorming van de Structuurfondsen

A. De aan de economische en sociale cohesie toegekende politieke prioriteit

Het concept "economische en sociale cohesie" is geïntroduceerd door de Europese Akte, die ten grondslag lag aan de hervorming van de Structuurfondsen in 1988. Het Verdrag betreffende de Europese Unie heeft de cohesie tot een van de drie pijlers van het Europese bouwwerk gemaakt, naast de EMU en de interne markt.

Het Verdrag van Amsterdam heeft de zeer belangrijke plaats van de cohesie bevestigd en nog versterkt door via een nieuw werkgelegenheidshoofdstuk prioriteit toe te kennen aan de bestrijding van de werkloosheid.

Het is duidelijk dat de aan de economische en sociale cohesie toegekende politieke prioriteit moet worden gehandhaafd, wat betekent dat de inspanningen voor deze cohesie moeten worden voortgezet. Het vooruitzicht van de uitbreiding met nieuwe landen die door zeer uiteenlopende ontwikkelingsniveaus worden gekenmerkt, maakt dit nog noodzakelijker.

De Europese solidariteit zal meer dan ooit nodig zijn om het hoofddoel van verkleining van de ontwikkelingsverschillen zoals omschreven in artikel 130 A te verwezenlijken.

Deze solidariteit levert een wezenlijke bijdrage tot de stabiliteit van de Unie en tot de bevordering van een hoog werkgelegenheidsniveau en van gelijke kansen voor vrouwen en mannen. De activiteiten van de Structuurfondsen moeten dus stimulansen geven voor een op concurrentievermogen gerichte, milieuvriendelijke ontwikkeling, voor een duurzame groei die werkgelegenheid schept, voor economische en technologische innovatie en voor maatregelen om te komen tot een geschoolde beroepsbevolking die zich kan aanpassen, en tegelijk ongelijkheid weg te werken.

B. De communautaire prioriteiten bij het structuurbeleid

De voorwaarden scheppen voor een duurzame economische ontwikkeling: groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid

De Structuurfondsen zijn bij uitstek een instrument om verschillen te verkleinen, en dus om de groei en de werkgelegenheid te bevorderen. Vooral voor de werkgelegenheid is op de korte en op de lange termijn een spin-off te verwachten van de drie belangrijkste actieterreinen: infrastructuur, ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen en steunverlening aan de productieve sector. Op korte termijn komt dit doordat de vraag naar goederen en diensten wordt gestimuleerd. Op lange termijn ontstaat er een betere koppeling tussen menselijke en fysieke hulpbronnen en de productieve omgeving en gaat de arbeidsmarkt beter functioneren.

Voor het merendeel van de politieke terreinen die van invloed zijn op de werkgelegenheidssituatie in de EU, blijven echter in de eerste plaats de lidstaten verantwoordelijk. Hun macro-economische beleid is van doorslaggevend belang voor het scheppen van een klimaat dat gunstig is voor de economische groei en de werkgelegenheid.

Dit beleid heeft ondanks moeilijke omstandigheden geleid tot een opmerkelijke verbetering wat de fundamentele aspecten van de economie van de lidstaten betreft. Dit geldt bijvoorbeeld zeer in het bijzonder voor de rentevoeten en de stabiliteit van de prijzen. Zo zijn de rentevoeten geconvergeerd naar het laagste niveau van de afgelopen 30 jaar. De meeste lidstaten hebben maatregelen genomen om innovatie en de oprichting van nieuwe bedrijven te bevorderen en hebben een serie nieuwe benaderingen ingevoerd om het evenwicht tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt te herstellen en deze markt zo doeltreffender te maken.

Ondanks deze successen kent het op nationaal niveau gevoerde beleid echter zijn beperkingen. De lidstaten zijn het er algemeen over eens dat er op regionaal en plaatselijk niveau extra mogelijkheden voor het scheppen van arbeidsplaatsen blijven die moeten worden benut. In deze context is de bijstandsverlening van de Structuurfondsen er voornamelijk op gericht de voorwaarden te helpen scheppen voor een duurzame economische ontwikkeling via groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid. Alleen door ervoor te zorgen dat dergelijke voorwaarden aanwezig zijn, kan het wezenlijke doel van de instandhouding en schepping van werkgelegenheid volledig worden verwezenlijkt.

Concurrerender worden, meer innoveren en meer steun voor de ontwikkeling van het MKB verlenen

De Fondsen moeten zich dus in hoofdzaak toelagen op de belangrijke structurele aanpassingen en op verkleining van de verschillen, die voornamelijk het gevolg zijn van een ontoereikende basisinfrastructuur (vooral in de regio's van doelstelling 1), van een onvoldoende geschoolde beroepsbevolking en van een gering innovatievermogen, waarbij dit laatste vooral te wijten is aan een beperkte ontwikkeling van het technologische onderzoek. Door deze factoren ontstaan er problemen in verband met concurrentiekracht en kunnen de bedrijven, en vooral de middelgrote of kleine bedrijven, niet de voor het herstel van de situatie benodigde impulsen geven. Van essentieel belang voor de verbetering van het concurrentievermogen die nodig is om de economische ontwikkeling te bevorderen en de werkgelegenheid te vergroten, zijn de volgende elementen: een geringere economische afhankelijkheid van een zeer klein aantal sectoren, een economisch substraat dat wordt gediversifieerd door de oprichting en ontwikkeling van innovatieve MKB-bedrijven, het vermogen zich aan te passen aan de nieuwe technologieën en aan de veranderingen in de productiesystemen en een versterking van de administratieve capaciteit.

Werkgelegenheid: ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen

De conclusies van verscheidene opeenvolgende vergaderingen van de Europese Raad hebben een Europees kader opgeleverd dat de prioritaire thema's aangeeft voor investeringen in werkgelegenheid en in initiatieven om de menselijke hulpbronnen te ontwikkelen. De Europese Raad van Amsterdam is van beslissende betekenis geweest voor het werkgelegenheidsbeleid in de Gemeenschap. Door een nieuwe titel inzake de werkgelegenheid aan te nemen heeft de Europese Raad erkend dat de werkgelegenheid als een kwestie van gemeenschappelijk belang moet worden beschouwd.

Het nieuwe Verdrag heeft aldus een proces op gang gebracht dat het de lidstaten mogelijk maakt om elk jaar de werkgelegenheidssituatie te bezien en om richtsnoeren voor hun nationale werkgelegenheidsbeleid vast te stellen. Deze richtsnoeren zullen deel uitmaken van een geïntegreerde aanpak. Grondslagen voor deze geïntegreerde aanpak zijn de voortzetting van een gezond macro-economisch beleid, een goed functionerende interne markt en een

grondige hervorming van de arbeidsmarkt aan de hand van een aantal prioriteiten die worden overeengekomen in de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten. Fundamenteel bij deze aanpak is ook dat systematisch met de werkgelegenheid rekening wordt gehouden bij alle takken van communautair beleid, en vooral bij het structuurbeleid, dat een krachtig instrument is voor het bereiken van de betrokken doelstellingen.

De Structuurfondsen zullen moeten bijdragen tot de verwezenlijking van de vier krachtlijnen van de Europese strategie voor werkgelegenheid (ondernemingsgeest, inzetbaarheid, vermogen tot aanpassing en gelijke kansen); deze krachtlijnen zullen ten grondslag liggen aan de maatregelen voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen.

Milieu en duurzame ontwikkeling

De beginselen van een duurzame en milieuvriendelijke ontwikkeling en van de integratie van de milieubeschermingseisen in de andere takken van beleid zijn vastgesteld bij het Verdrag betreffende de Europese Unie (artikel 2) en zijn nog versterkt bij het Verdrag van Amsterdam¹. In de artikelen 1 en 2 van het ontwerp van algemene verordening, die betrekking hebben op de doelstellingen, de middelen en de taken van de Structuurfondsen, wordt bepaald dat deze Verdragsbeginselen moeten worden toegepast bij de door de Fondsen ondernomen activiteiten. In verscheidene andere artikelen van de regeling zijn voorstellen opgenomen om de Structuurfondsen een grotere bijdrage te laten leveren aan het bereiken van de doelstellingen van duurzame ontwikkeling en van milieubescherming en -verbetering.

Hiertoe zal de milieusituatie in de stedelijke gebieden een van de criteria zijn om voor doelstelling 2 in aanmerking te komen. Bovendien zullen de Fondsen via rechtstreekse financiële steun aan de milieusector, zoals steun voor basismilieu-infrastructuur, meer betekenis toekennen aan economische en sociale maatregelen die door hun specifiek preventieve aard een werkelijk waardevolle bijdrage op het gebied van duurzame ontwikkeling leveren. Het zal daarbij onder meer gaan om milieu-investeringen in de industrie zoals investeringen op het gebied van hernieuwbare energie, technologieën voor water- en energiebesparing, -behandeling en -recycling. Zo zal steun worden verleend aan de bedrijven die de wettelijke normen in acht nemen. In de herziene verordeningen wordt door differentiatie van de steunniveaus het toenemende belang onderstreept dat aan dergelijke aspecten moet worden gehecht.

Verdere wijzigingen hebben betrekking op aangescherpte eisen inzake de voorafgaande evaluatie, op de over grote projecten te verstrekken informatie en op de intensievere rol die aan de milieuthoriteiten wordt toebedeeld in de voorbereiding en uitvoering van de programma's.

¹ Nieuw artikel 2: "De Gemeenschap heeft tot taak het bevorderen van een harmonische, evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de economische activiteit binnen de gehele Gemeenschap."
Nieuw artikel 6: "De eisen inzake milieubescherming moeten worden geïntegreerd in de omschrijving en uitvoering van het beleid en het optreden van de Gemeenschap, ... in het bijzonder met het oog op het bevorderen van duurzame ontwikkeling."

Gelijke kansen

Na de in Madrid aangegane verbintenis op het gebied van gelijke kansen is in het nieuwe Verdrag van Amsterdam en in de resolutie van de Raad² aan de Commissie en de lidstaten het verzoek gericht er bij voortdurende krachtig en vastberaden naar te streven het beginsel van gelijke kansen voor vrouwen en mannen te concretiseren in de door de Structuurfondsen ondersteunde acties.

Opstelling van communautaire richtsnoeren

Met het oog op daadwerkelijke toepassing van de bovengenoemde prioriteiten zijn in de voorgestelde verordeningen specifieke bepalingen opgenomen volgens welke de Commissie voor elk van de doelstellingen van de Structuurfondsen communautaire richtsnoeren opstelt. Dergelijke richtsnoeren zullen worden opgesteld vóór de indiening van de plannen door de lidstaten en vóór de herziening van de programma's halverwege hun looptijd. Zij zullen het algemene politieke kader voor de opstelling en de verdere aanpassingen van de programma's van de Structuurfondsen vormen.

C. Een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheden

Aan de hand van een innovatieve politieke aanpak die wordt gekenmerkt door vier beginselen (concentratie, partnerschap, programmering en additionaliteit), is gedurende tien jaar een structuurbeleid gevoerd op basis van een krachtige financiële solidariteit waarvoor is gezorgd door twee besluiten van de Europese Raad over meerjarige financiële vooruitzichten. Het blijkt nodig enerzijds het structuurbeleid te blijven baseren op deze vier grote beginselen, die hun relevantie hebben bewezen, en anderzijds lering uit de opgedane ervaring te trekken om de toepassing van deze beginselen te vernieuwen. Dit zal de geloofwaardigheid, doeltreffendheid en duidelijkheid van deze beginselen ten goede komen.

Zo moet het partnerschapsbeginsel worden hervormd op basis van een duidelijker verdeling van de verantwoordelijkheden over lidstaten en Commissie en binnen de lidstaten. De verantwoordelijkheden van elk van de partners in deze hele onderneming (Staat, regio, Commissie) moeten worden omschreven met het oog op een betere tenuitvoerlegging van het subsidiariteitsbeginsel en ter bevordering van een betere toepassing van artikel 205 van het Verdrag, dat de Commissie de verantwoordelijkheid geeft voor de uitvoering van de Gemeenschapsbegroting.

Zo zullen een sterke decentralisatie en eenvoudiger procedures gepaard gaan met de eis van een doeltreffender, doorzichtiger en strikter beheer dat wordt gekenmerkt door een grondiger evaluatie van de resultaten en scherpere controles.

Door invoering van een vijfde beginsel dat ertoe strekt de door de Structuurfondsen ondersteunde acties doeltreffender te maken, moet de burgers worden gewaarborgd dat het voor de Europese structurele bijstandsverlening bestemde overheidsgeld goed wordt besteed.

² Resolutie van 2 december 1996 inzake de toepassing van gelijke kansen voor vrouwen en mannen in het kader van de Europese Structuurfondsen (PB C 386, blz. 1).

1. Een intensiever en ruimer partnerschap

Het partnerschapsbeginsel is in 1988 ingevoerd als een van de middelen om te garanderen dat de Fondsen op doeltreffende wijze functioneren. Deze specifieke werkwijze maakt het immers mogelijk alle belanghebbende actoren te betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van, het toezicht op en de evaluatie van de door de Gemeenschap medegefinancierde acties. Die betrokkenheid moet het mogelijk maken de strategie, de prioriteiten en de ontwikkelingsmaatregelen op relevantie te beoordelen en geloofwaardiger te maken dank zij de consensus die zo kan worden bereikt bij de besluitvorming of de uitvoering.

Uiteraard moeten bij dit partnerschap de bevoegdheden van elk van de partners volledig worden gerespecteerd. In de praktijk moeten nog veel vorderingen worden gemaakt, dit zowel bij de verdieping van het partnerschap als bij de verruiming ervan.

Met verdieping van het partnerschap wordt bedoeld dat inschakeling van de partners de regel dient te zijn gedurende het hele proces van medefinanciering door de Fondsen: vanaf het uitstippelen van de strategie tot en met de evaluatie achteraf van de bijstandsverlening. Momenteel concentreert het partnerschap zich in de praktijk op enkele specifieke fasen die doorgaans restrictief worden geïnterpreteerd en aan zeer strenge tijdslimieten worden gebonden. De Commissie stelt in dit verband enkele belangrijke aanpassingen voor: bijvoorbeeld dat de door de lidstaten ingediende plannen vergezeld gaan van de door de partners uitgebrachte adviezen, of dat de toezichtcomités nauwer worden betrokken bij de programmeringsbesluiten en bij de evaluatieactiviteiten van de beheersautoriteit die voor de tenuitvoerlegging van de communautaire bijstandsverlening verantwoordelijk is.

Daarnaast moet het partnerschap ook worden verruimd. Terwijl op het punt van de betrokkenheid van de regionale autoriteiten belangrijke vooruitgang is geboekt, vooral in de lidstaten waar het minst sprake is van regionalisatie, blijft de inschakeling van de plaatselijke autoriteiten, die het meest direct met een en ander te maken hebben, en van de milieuautoriteiten belangrijke leemten vertonen, en geldt hetzelfde voor de raadpleging van de organisaties die zich in het veld het meest inzetten of die uitvoering geven aan de door de Structuurfondsen ondersteunde acties (sociale partners, plaatselijke verenigingen, niet-gouvernementele organisaties, enz.). Sommige van deze organisaties zijn trouwens pleitbezorgers voor aangelegenheden die ook belangrijke punten van zorg van de Gemeenschap zijn, bijvoorbeeld op het gebied van werkgelegenheid, duurzame ontwikkeling of gelijkheid van vrouwen en mannen. De Commissie stelt dan ook voor deze partners uitdrukkelijk een plaats te geven in het overleg dat op nationaal, regionaal of plaatselijk niveau wordt gepleegd over de activiteiten van de Structuurfondsen. Om dit beginsel echter volledig operationeel te houden wordt voorgesteld te voorzien in de mogelijkheid dat het partnerschap zo nodig wordt gedifferentieerd op basis van de vraag welke partners bij de financiering van de bijstandsverlening zijn betrokken.

2. Een weer in het juiste perspectief geplaatste verantwoordelijkheid van de Commissie

De rol van de Commissie in de uitvoering van het structuurbeleid moet worden heroverwogen en gereorganiseerd. Het uitvoeringssysteem is te ingewikkeld, te traag en te log geworden. De meerwaarde van als bureaucratisch ervaren procedures wordt vaak terecht in twijfel getrokken.

Niet alleen de politieke verantwoordelijkheid van de lidstaten, maar ook die van de Commissie moet beter worden omschreven. In de huidige situatie worden, als gevolg van een ontoereikende omschrijving van de verantwoordelijkheden en enige verwarring bij de uitoefening van het partnerschap, aan de Commissie verantwoordelijkheden toegekend die zij niet op zich kan nemen. Het mag niet zo ver komen dat deze verwarring, die een oerwoud van administratieve procedures teweeg heeft gebracht, het feit aan het oog gaat onttrekken dat het structuurbeleid werkelijk een positieve bijdrage levert.

De institutionele en politieke verantwoordelijkheid van de Commissie, die borg staat voor het Europese belang, moet dus worden verduidelijkt. Haar eerste verantwoordelijkheid bestaat erin zich ervan te vergewissen dat de resultaten van de bijstandsverlening van de Structuurfondsen bijdragen tot de verwezenlijking van het in artikel 130 A omschreven doel, namelijk de verkleining van de ontwikkelingsverschillen. Deze verantwoordelijkheid vloeit ook rechtstreeks voort uit artikel 205, dat de Commissie de algemene en exclusieve bevoegdheid geeft om de Gemeenschapsbegroting uit te voeren. Zij is er ook op gericht ervoor te zorgen dat de door de Fondsen gefinancierde verrichtingen in overeenstemming zijn met het Verdrag en sporen met het beleid van de Gemeenschap op de verschillende terreinen.

In deze geest moet de politieke verantwoordelijkheid van de Commissie duidelijker worden bevestigd en meer worden afgestemd op de strategische programmering, inachtneming van de communautaire prioriteiten en toetsing van de resultaten via toezicht, evaluatie en controle. Het is dus niet de bedoeling te komen tot een gezamenlijk beheer met de lidstaten op de bedoelde terreinen. Dit moet het ook mogelijk maken bepaalde door de vroegere partnerschapspraktijk ontstane dubbelzinnigheden weg te nemen die ertoe hebben geleid dat aan de Commissie verantwoordelijkheden zijn toegekend die zij niet kan opnemen.

Voorts moeten uit de geconstateerde resultaten consequenties worden getrokken wat de laatste krediettoewijzingen betreft. Deze mogen niet langer automatisch plaatsvinden. Er zou een reserve kunnen worden gevormd die pas halverwege de looptijd wordt gebruikt. Dit zou het de Commissie mogelijk maken om over de laatste financiële toewijzingen te beslissen op basis van de halverwege de looptijd geconstateerde resultaten, dus naargelang van de bij de programma's geleverde prestaties.

3. Een vollediger verantwoordelijkheid van de lidstaten

De noodzaak van een doeltreffender beheer brengt mee dat de acties beter moeten worden toegespitst op de prioriteiten inzake structurele ontwikkeling en communautaire meerwaarde. De huidige verwijzingen naar de nationale of regionale ontwikkelingsprioriteiten zijn niet voldoende om te garanderen dat de communautaire medefinanciering automatisch duidelijk identificeerbare resultaten oplevert.

Bijgevolg moet ervoor worden gezorgd dat de doeltreffendheid van de bijstandsverlening, gemeten in concrete resultaten, wordt vergroot. Hiertoe moeten de partners die van de Structuurfondsen profiteren, hun verantwoordelijkheid duidelijker op zich nemen. De rol van de Staten en de regio's in de uitvoering van de programmering moet meer nadruk krijgen door een echte decentralisatie. Dit moet gepaard gaan met een grotere verantwoordelijkheid van de Staten en regio's tegenover de Gemeenschap wat de controle, de verificatie en de evaluatie van de resultaten betreft.

Zo worden de evaluatie en de controle basisinstrumenten voor het beheer van de Structuurfondsen.

D. Evenwichtige voorstellen

Met een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheden over lidstaten en Commissie als uitgangspunt zal het vernieuwde politieke contract worden gekenmerkt door twee krachtlijnen: concentratie van de bijstandsverlening van de Structuurfondsen en een vereenvoudigde en gedecentraliseerde uitvoering van de door deze Fondsen gesteunde acties met behulp van werkwijzen die een doeltreffender beheer en meer controle garanderen.

1. Geconcentreerder bijstandsverlening van de Structuurfondsen

Voor een doeltreffend beheer van de Structuurfondsen is op vier niveaus een concentratie-inspanning nodig:

- concentratie op drie prioritaire doelstellingen en drie communautaire initiatieven;
- zowel voor de regionale en nationale behoeften als voor de communautaire prioriteiten, concentratie op prioritaire actieterreinen die zich lenen voor een geïntegreerde aanpak van de ontwikkeling, in plaats van een versnippering van de acties;
- een geografische concentratie die ertoe leidt dat in 2006, na overgangsperiodes, 35 tot 40% van de communautaire bevolking wordt bestreken in plaats van, zoals nu, 51%;
- een financiële concentratie waarbij bijstandsverlening uit de Structuurfondsen aan de regio's met een ontwikkelingsachterstand een zodanige prioriteit blijft krijgen dat het niveau ervan gelijkwaardig is aan het huidige niveau.

2. Een geïntegreerde strategische programmering

Met het oog op de noodzakelijke economische effectiviteit van alle door de Fondsen medegefinancierde acties, moeten in de ontwikkelingsstrategieën en -prioriteiten alle ontwikkelings- of omschakelingsacties worden geïntegreerd. Zonder een dergelijke integratie is het gevaar te groot dat de Fondsen geïsoleerde en niet bij elkaar passende acties ondersteunen. Dit kan in ernstige mate afbreuk doen aan de resultaten en het ontwikkelingseffect ervan. Daarom wordt voorgesteld van de door de vermindering van het aantal doelstellingen en communautaire initiatieven geboden mogelijkheid gebruik te maken om het communautaire optreden ten behoeve van de regio's te integreren in een enkel programma per regio op een passend geografisch niveau, namelijk het regionale niveau (NUTS II). Op dit niveau dienen alle bij een doelstelling betrokken Fondsen (EFRO, ESF, EOGFL en FIOV) er op coherente en op synergie gerichte wijze toe bij te dragen dat de beoogde doeleinden worden bereikt. De geïntegreerde aanpak die na de hervorming van 1988 geleidelijk is ingevoerd, moet nu dus op veel grotere schaal en veel systematischer worden toegepast.

3. Gedecentraliseerde en vereenvoudigde bijstandsverlening

De bijstandsverlening van de Fondsen moet worden vereenvoudigd door verduidelijking van de verantwoordelijkheden van de Commissie en de lidstaten.

Op voorstel van de lidstaten en na het nodige partnerschapsoverleg met de lidstaten legt de Commissie de ontwikkelingsstrategieën en -prioriteiten vast in programmeringsdocumenten en kent zij in die context de kredieten uit de Structuurfondsen toe.

Op deze grondslag beslissen de lidstaten en de regio's over de uitvoering van de programmering en beheren, controleren en evalueren zij die uitvoering. Zij leggen van een en ander rekenschap af aan de Commissie.

4. Een doeltreffender en beter gecontroleerd toezicht

Voor de Commissie is de noodzakelijke politieke tegenprestatie voor vereenvoudiging en decentralisering de garantie dat de in het kader van de solidariteitsinspanning van de Unie verleende steun zo doeltreffend mogelijk wordt gebruikt en op alle niveaus wordt gecontroleerd.

In dit verband zullen de Commissie, de lidstaten en de regio's elkaar bij verschillende gelegenheden ontmoeten om met name te zorgen voor een uitvoering die beantwoordt aan de strategische krachtlijnen van het programma en voor de financiële controle.

E. De structuur van de verordeningen betreffende de Structuurfondsen

1. Rechtsgrondslag

De in 1988 aangenomen en in 1993 herziene verordeningen waren gebaseerd op de Europese Akte. Krachtens artikel 130 D moest de Commissie een overkoepelend voorstel (de "kaderverordening") indienen, terwijl in artikel 130 E was bepaald dat drie uitvoeringsverordeningen, één per Fonds, moesten worden vastgesteld. De artikelen 130 D en 130 E voorzagen elk in een verschillende vaststellingsprocedure.

Op basis van artikel 130 E en ter uitvoering van de “kaderverordening” is dan nog een verdere toepassingsverordening vastgesteld, de zogenoemde “coördinatieverordening”. Zo waren er twee “algemene” verordeningen, wat talrijke overlappingsen en herhalingen tot gevolg had.

De huidige voorstellen voor verordeningen zijn gebaseerd op de artikelen 130 D en 130 E zoals gewijzigd bij het Verdrag betreffende de Europese Unie. In artikel 130 D is nu bepaald dat in een algemene regeling worden vastgesteld enerzijds “de taken, de prioritaire doelstellingen en de organisatie van de Structuurfondsen”, en anderzijds “de algemene regels die voor deze Fondsen gelden, alsmede de bepalingen die nodig zijn voor de doeltreffende werking van de Fondsen en de coördinatie tussen de Fondsen onderling en met de andere bestaande financieringsinstrumenten”. Artikel 130 E voorziet nog steeds in de vaststelling van de regeling voor elk Fonds volgens procedures die verschillen van de procedure die in het kader van artikel 130 D moet worden gevolgd.

Na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam zal de Commissie de nodige aanpassingen verrichten op basis van de nieuwe bepalingen. De krachtiger beginselen die zijn neergelegd in het Verdrag van Amsterdam, vooral wat de prioriteit voor werkgelegenheid, gelijkheid van vrouwen en mannen en duurzame ontwikkeling betreft, zijn echter nu reeds in het voorstel geïntegreerd en worden erdoor bevorderd.

2. De nieuwe opzet van de verordeningen

Om de regeling eenvoudiger en doorzichtiger te maken stelt de Commissie in overeenstemming met het Verdrag voor de twee algemene verordeningen samen te voegen, maar de specifieke verordeningen per Fonds te handhaven en daarbij een duidelijk onderscheid te maken tussen enerzijds die algemene verordening, en anderzijds de onderscheiden verordeningen voor elk van de Fondsen, die strikt beperkt blijven tot de voor elk Fonds specifieke bepalingen. Het FIOV wordt een volwaardig Structuurfonds.

Zo worden in de algemene verordening dan de algemene beginselen met betrekking tot de Structuurfondsen vastgesteld, namelijk hun prioritaire doelstellingen en hun taak, de algemene organisatorische beginselen, de regels voor de coördinatie tussen de Fondsen en met de andere financieringsinstrumenten, de voor de programmering en het financiële beheer geldende werkwijzen en de hulpmiddelen om de Fondsen doeltreffender te maken, waaronder de controle.

De verordeningen per Fonds hebben betrekking op de specifieke voorschriften voor elk Fonds, waarbij het voornamelijk hun respectieve actieterreinen betreft.

Tweede deel:
De algemene verordening betreffende de Structuurfondsen

A. Een algemene concentratie-inspanning

1. Beperkt aantal prioritaire doelstellingen

a) Drie doelstellingen

Om de duidelijkheid te bevorderen en de activiteiten van de Structuurfondsen doeltreffender te maken wordt voorgesteld de huidige zeven doelstellingen te verminderen tot drie, namelijk twee regionale doelstellingen en een derde doelstelling die een horizontaal karakter draagt en betrekking heeft op de menselijke hulpbronnen.

Regio's met een ontwikkelingsachterstand (doelstelling 1)

Bij de eerste doelstelling gaat het om het inlopen van de ontwikkelingsachterstand in de regio's met een BBP per inwoner (gemeten in koopkrachtstandaard op het niveau NUTS-II) dat lager is dan 75% van het communautaire gemiddelde. De berekening zal worden gebaseerd op de cijfers over de laatste drie jaren waarvoor het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen (EUROSTAT) over de benodigde gegevens beschikt.

Het is de bedoeling dat aan deze regio's in dezelfde mate prioriteit wordt gegeven als nu het geval is. In deze regio's zijn de problemen op het gebied van economisch potentieel, inkomen, werkgelegenheid, infrastructuur en opleidingsniveau van de beroepsbevolking namelijk het grootst. In het eerste cohesieverlag is bevestigd dat er aanzienlijke verschillen blijven bestaan op het gebied van infrastructuur en menselijke hulpbronnen. Op gebieden als telecommunicatie zijn de verschillen weliswaar kleiner geworden, maar slechts op lange termijn kunnen deze verschillen volledig worden weggewerkt gezien het daarvoor vereiste investeringsvolume.

De ultraperifere regio's (Franse overzeese departementen, Azoren, Madeira en Canarische Eilanden), waar sprake is van een opeenhoping van structurele problemen, bevinden zich in een bijzondere situatie die in een nieuw artikel van en een protocol bij het Verdrag is erkend en rechtvaardigt dat zij in aanmerking worden genomen voor doelstelling 1. Voorgesteld wordt de momenteel onder doelstelling 6 vallende regio's waar het BBP per inwoner onder de drempel van 75% ligt, geheel en al voor doelstelling 1 in aanmerking te nemen. Ook de andere gebieden die momenteel onder doelstelling 6 vallen, zullen met gebieden van doelstelling 1 worden gelijkgesteld en kunnen rekenen op een billijke financiële behandeling.

Bij strikte toepassing van deze subsidiabiliteitsregels ligt het voor de hand dat de lijst van de in de periode van zeven jaar 2000-2006 voor doelstelling 1 in aanmerking te nemen regio's wordt opgesteld door de Commissie zodra de nieuwe verordeningen door de Raad zijn vastgesteld. Zoals de Commissie heeft aangegeven, zal dit ook leiden tot volledige overeenstemming tussen

enerzijds de regio's met een ontwikkelingsachterstand waar het BBP per inwoner minder dan 75% van het communautaire gemiddelde bedraagt, en anderzijds de regio's die door de lidstaten worden gesteund op grond van artikel 92, lid 3, onder a), van het Verdrag.

De vier Structuurfondsen (EFRO, ESF, EOGFL-Oriëntatie en FIOV) zullen de ontwikkeling van de onder doelstelling 1 vallende regio's ondersteunen.

Aan de regio's die nu voor doelstelling 1 in aanmerking komen, maar niet meer in die lijst worden opgenomen, zal steun worden verleend die geleidelijk minder wordt. Wat het EFRO betreft, wordt deze steun op 31 december 2005 stopgezet, behalve voor de gebieden die voldoen aan de criteria om voor doelstelling 2 in aanmerking te komen, in welke laatste gebieden het EFRO steun blijft verlenen tot en met 31 december 2006. De overige gebieden waarvoor geleidelijk minder steun zal worden verleend, zullen in 2006 subsidies uit ESF, EOGFL-Oriëntatie en FIOV krijgen uit hoofde van het oorspronkelijk vastgestelde programma.

Regio's waar een economische en sociale omschakeling gaande is (nieuwe doelstelling 2)

De Unie moet steun blijven verlenen voor de economische en sociale omschakeling van de gebieden die in structurele moeilijkheden verkeren, ook in de meer welvarende lidstaten. Een dergelijke omschakelingsbehoefte, die verband houdt met een ontoereikende diversificatie van de economische structuur, doet zich in verschillende categorieën gebieden van de Unie voelen. Het gaat om industrie-, plattelands-, stedelijke of van de visserij afhankelijke gebieden die te kampen hebben met structurele problemen inzake sociaal-economische omschakeling, ook in de dienstensector.

Evenals voor doelstelling 1, moet worden gezorgd voor een concentratie op de gebieden die het ergst zijn getroffen. Daartoe is het nodig dat de rol die de Commissie momenteel in partnerschapsoverleg met de betrokken lidstaten in de besluitvorming over de gebiedsindeling speelt, wordt gehandhaafd en dat grotendeels wordt gewerkt met communautaire subsidiabiliteitscriteria die eenvoudig en doorzichtig zijn en specifiek zijn afgestemd op de verschillende typen gebieden waarop doelstelling 2 betrekking heeft.

Zodra de nieuwe verordeningen door de Raad zijn vastgesteld, zullen de lidstaten aan de Commissie lijsten voorleggen van de gebieden die naar hun mening het ergst zijn getroffen wat de behoefte aan economische en sociale omschakeling betreft. Het is de bedoeling dat de lidstaten zich in hun subsidiabiliteitsvoorstellen voor doelstelling 2 in hoofdzaak beperken tot gebieden waarvoor zij ook de afwijkende bepalingen van artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag wensen te laten gelden, overeenkomstig de mededeling van de Commissie aan de lidstaten over het regionale beleid en het mededingingsbeleid.

Het gedeelte van de bevolking dat in de hele periode 2000-2006 onder doelstelling 2 valt, zou niet meer mogen bedragen dan 18% van de totale bevolking van de Unie. De Commissie zal aan de hand van objectieve criteria voor elke lidstaat een plafond voor de in aanmerking te nemen bevolking vaststellen. Om ervoor te zorgen dat elke lidstaat een bijdrage levert aan de gezamenlijke concentratie-inspanning wordt bepaald dat het voor de nieuwe doelstelling 2 in aanmerking komende percentage van de bevolking, inclusief die van de gebieden waarvoor overgangssteun in het kader van doelstelling 1 wordt verleend, maar die ook voldoen aan de criteria voor doelstelling 2, in 2006 niet meer dan één derde lager is dan het overeenkomstige percentage voor de huidige doelstellingen 2 en 5b.

De lijst van de gebieden zal worden opgesteld in partnerschapsoverleg tussen de Commissie en de nationale autoriteiten. Om het communautaire karakter van doelstelling 2 te handhaven zal speciale belangstelling aan de dag worden gelegd voor de industrie- en plattelandsgebieden van het niveau NUTS III die communautaire prioriteit verdienen volgens de meest recente geharmoniseerde statistische gegevens waarover de Commissie beschikt. De bevolking van de industrie- en plattelandsgebieden die op basis van louter communautaire criteria in aanmerking worden genomen, moet ten minste de helft uitmaken van de totale voor doelstelling 2 in aanmerking komende bevolking in elke lidstaat waar met deze doelstelling kan worden gewerkt.

Binnen het nationale bevolkingsplafond kunnen de lidstaten bovendien andere voorstellen doen op basis van de overige in de verordening opgenomen criteria, ook voor stedelijke gebieden en van de visserij afhankelijke gebieden. Deze criteria moeten op het passende geografische niveau worden toegepast.

Er moet zorg worden gedragen voor een billijke verdeling over de verschillende typen gebieden. Het is de bedoeling dat de voor doelstelling 2 in aanmerking te nemen bevolking als percentage van de totale bevolking van de Unie er per type gebieden als volgt uitziet: 10% voor de gebieden met een kwijnende industrie of dienstensector, 5% voor de plattelandsgebieden, 2% voor de stedelijke gebieden en 1% voor de van de visserij afhankelijke gebieden (percentages louter ter indicatie).

De lijst van de zwaarst getroffen gebieden van de Gemeenschap zal worden vastgesteld door de Commissie. Evenals voor doelstelling 1 zal deze lijst zeven jaar geldig blijven.

In de eerste twee programmeringsperioden is gebleken dat de lidstaten er geen behoefte aan hadden om in de loop van de periode de lijst van de in aanmerking komende gebieden te wijzigen. Om echter het hoofd te kunnen bieden aan een ernstige crisis in een regio wordt voorgesteld de mogelijkheid van een tussentijdse wijziging van de lijst in 2003, op voorstel van de lidstaat, te handhaven, waarbij echter het aanvankelijk vastgelegde in aanmerking komende percentage van de bevolking niet mag worden overschreden.

Voor de omschakeling van deze gebieden wordt in het kader van een enkel programma per regio van niveau NUTS III steun verleend door drie Structuurfondsen (EFRO, ESF, FIOV) en door het EOGFL-Garantie.

Ter voorkoming van een ernstige verstoring van het omschakelingsproces dat met steun van de Structuurfondsen aan de gang is, zal tenslotte tot en met 31 december 2003 degressieve steun uit het EFRO worden verleend in de gebieden die momenteel onder doelstelling 2 of 5b vallen, maar niet aan de criteria voor de nieuwe doelstelling 2 voldoen. Vanaf 2000 zal in deze gebieden steun worden verleend door het ESF in het kader van doelstelling 3 en door het EOGFL-Garantie in het kader van zijn bijstandsverlening en zijn structurele maatregelen ten behoeve van de visserij, in de hele Gemeenschap.

Ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen (nieuwe doelstelling 3)

Een (door het ESF medegefinancierde) nieuwe doelstelling 3 is gericht op ondersteuning van de aanpassing en de modernisering van het beleid en de systemen op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid. Via deze doelstelling zal financiële steun worden verleend buiten de regio's en gebieden van de doelstellingen 1 en 2 en zal een politiek referentiekader worden geschapen voor alle acties ten behoeve van de menselijke hulpbronnen binnen een nationaal grondgebied, onverminderd de inachtneming van de specifieke kenmerken van de regio's.

Het is in dit verband van essentieel belang dat bij elk van de drie doelstellingen van de Structuurfondsen voor een geïntegreerde aanpak wordt gezorgd door middel van een intensievere coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Fondsen. De ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen zal in de Europese strategie en de nationale strategieën een centrale rol spelen, met name op basis van de referentiekaders die ter uitvoering van doelstelling 3 in partnerschapsoverleg worden vastgesteld en die dus ook zullen gelden voor de bijstandsverlening in het kader van de doelstellingen 1 en 2. Bij de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen zal worden uitgegaan van de nieuwe titel inzake werkgelegenheid in het Verdrag van Amsterdam, de Europese werkgelegenheidsstrategie die sinds de Europese Raad van Essen is ontwikkeld en het nieuwe proces dat - naar aanleiding van de nieuwe titel inzake werkgelegenheid - nationale actieplannen voor de werkgelegenheid moet opleveren.

Bij de uitvoering van doelstelling 3 zal flexibel genoeg te werk moeten worden gegaan om rekening te kunnen houden met de grote verschillen tussen de lidstaten wat het beleid, de methoden en de behoeften op het gebied van de werkgelegenheid betreft. Daarom - en mede gezien het feit dat de geldigheidsduur van de nieuwe verordeningen zeven jaar bedraagt - wordt een vrij ruime definitie van de in aanmerking komende maatregelen gegeven om een doeltreffende onderlinge afstemming tussen de bijstandsverlening en de nationale actieplannen voor de werkgelegenheid te vergemakkelijken en te kunnen komen met typen financiering die aan de prioriteiten en het nationale en regionale beleid van elke lidstaat zijn aangepast.

b) De communautaire initiatieven

Het is duidelijk dat er momenteel veel te veel communautaire initiatieven zijn (de 13 initiatieven hebben geleid tot meer dan 400 programma's, waarmee zij er evenveel hebben opgeleverd als alle andere structurele acties samen). De Commissie stelt drie communautaire initiatieven voor: grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking om enerzijds de economische ontwikkeling van de regio's te stimuleren en anderzijds een harmonische en evenwichtige ruimtelijke ordening van Europa te bevorderen; plattelandsontwikkeling; transnationale samenwerking op het gebied van nieuwe benaderingen van de bestrijding van alle vormen van discriminatie en ongelijkheid wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft.

De Commissie wil de communautaire initiatieven een specifieke opdracht geven: de uitvoering van acties van gemeenschappelijk belang op terreinen die voor de Unie prioritair zijn, dank zij samenwerking tussen de regio's, de lidstaten en de economische en sociale partners. Ter vereenvoudiging zal elk initiatief worden gefinancierd door een enkel Structuurfonds. Voor zover dat voor de uitvoering van de acties nodig is, zal het actieterrein van het betrokken Fonds kunnen worden uitgebreid tot dat van andere Fondsen.

Van de middelen van de Structuurfondsen zal 5% aan deze drie communautaire initiatieven worden toegewezen. Daarmee zullen belangrijke acties van communautair belang kunnen worden ondernomen. Ook voor de eerste twee initiatieven geldt dat acties mogelijk zijn in gebieden die niet onder doelstelling 1 of 2 vallen.

Met het oog op een verdere verbetering van de kwaliteit van de bijstandsverlening in het kader van de doelstellingen 1 tot en met 3 zullen voorts weer innovatieve acties worden opgezet op initiatief van de Commissie. Het zal gaan om studies, modelprojecten en uitwisselingen van ervaring en de uitvoering moet eenvoudiger en doorzichtiger zijn en meer rekening houden met de eisen van een goed financieel beheer. Wat regionale ontwikkeling betreft, is een bijzondere inspanning nodig om financiële instrumentering te stimuleren in de regio's die in dit opzicht het minst bedeed zijn. In totaal zal globaal 1% van de middelen worden besteed aan innovatieve acties (0,7%) en technische hulp (0,3%).

2. Een sterkere concentratie

a) Thematische concentratie

Blijkens de met de Structuurfondsen opgedane ervaring is het noodzakelijk dat het communautaire optreden afgestemd blijft op de werkelijke behoeften van de begunstigden. Bij elke actie voor structurele ontwikkeling of omschakeling is dat een voorwaarde voor een doeltreffende aanpak. De plaatselijke, regionale en nationale actoren moeten dus de werkelijke initiatiefnemers van de te ondernemen acties blijven. Om de communautaire steun te concentreren en ook doeltreffender te maken heeft de Gemeenschap niettemin tot in het Verdrag toe

een aantal actieprioriteiten vastgesteld waarmee alle partners en actoren die met de Fondsen van doen hebben, rekening moeten houden.

Zo moeten sommige van de in artikel 2 van het Verdrag neergelegde beginselen leiden tot rechtstreekse en concrete toepassingen in het kader van de Structuurfondsen. Er moet bijvoorbeeld worden gestreefd naar: een sterke concurrentiepositie en een hoog innovatiegehalte, een hoog werkgelegenheidspeil, een evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de bedrijvigheid en gelijke kansen voor vrouwen en mannen.

Voor de partners van de Commissie is het niet altijd eenvoudig om deze prioriteiten bij hun activiteiten in het veld toe te passen. Daarom is de Commissie voornemens richtsnoeren met de communautaire prioriteiten voor elk van de doelstellingen op te stellen voordat de programmering op plaatselijk, regionaal of nationaal niveau van start gaat. Deze richtsnoeren zullen het dubbele voordeel hebben dat enerzijds van de toekomstige begunstigen wordt verlangd dat zij hun acties concentreren op de thema's die voor de Gemeenschap als geheel prioritair zijn, en dat anderzijds het partnerschapsoverleg tussen de lidstaten en de Commissie gemakkelijker zal zijn wanneer de gezamenlijke prioriteiten voor de definitieve programmering van de bijstandsverlening van de Fondsen worden vastgesteld.

b) Een geleidelijke geografische concentratie

Het onder de doelstellingen 1 en 2 vallende percentage van de bevolking van de 15 lidstaten moet worden verlaagd van 51% tot een cijfer tussen 35 en 40%, waarmee het lager zal zijn dan het percentage van de bevolking dat woont in de gebieden die in aanmerking komen voor de afwijkende bepalingen in artikel 92, lid 3, onder a) en c), van het Verdrag. Dit laatste percentage gaat eveneens met ingang van 1 januari 2000 omlaag. Het is voor de periode 2000-2006 vastgesteld op 42,7%.

Door overgangssteun te verlenen over een langere periode, zes jaar voor doelstelling 1 en vier jaar voor doelstelling 2, zullen echter de negatieve gevolgen van deze verlaging worden opgevangen in die regio's die dank zij de ontwikkeling of omschakeling die sinds 1988 heeft plaatsgevonden, in 2000 niet langer in aanmerking zullen komen.

De doelstellingen 1 en 2 dienen gelijkwaardig te zijn wat de geografische concentratie betreft. Het is de bedoeling dat de bevolking in de regio's van doelstelling 1 niet meer dan 20% van de bevolking van de Unie omvat tegen 25% nu. Voor doelstelling 2 geldt hetzelfde. In 1999 zou niet meer dan 20% van de bevolking voor deze doelstelling in aanmerking mogen komen. Dit percentage is inclusief de circa 2% in de gebieden die tussen 2000 en 2005 in aanmerking komen voor overgangssteun in het kader van doelstelling 1 en voldoen aan de subsidiabiliteitscriteria voor doelstelling 2.

c) De financiële concentratie

De Europese Raad van Edinburgh had besloten circa twee derde van de middelen van de Structuurfondsen te bestemmen voor de regio's met een ontwikkelingsachterstand.

Hoewel dank zij de steun van de Structuurfondsen tastbare vooruitgang is geboekt bij het inlopen van de achterstand, moeten nog steeds belangrijke inspanningen worden geleverd, vooral op het gebied van de infrastructuurvoorzieningen en de verlaging van de werkloosheid, die nog steeds 60% hoger is dan het communautaire gemiddelde. Daarom blijft het nodig ongeveer twee derde van de financiële middelen van de Structuurfondsen te concentreren in die regio's, inclusief de regio's waar overgangssteun wordt toegekend, dus een ongeveer even groot deel van de middelen als gemiddeld in de huidige programmeringsperiode.

Voor elk van de doelstellingen 1, 2 en 3 zal de Commissie een totaalbedrag aan beschikbare middelen vaststellen. Vervolgens zal een indicatieve verdeling van elk totaalbedrag over de lidstaten, uitsluitend gebaseerd op objectieve criteria, het mogelijk maken de financiële middelen te concentreren op de regio's waar de moeilijkheden het grootst zijn, met inbegrip van de ultraperifere regio's waar overgangssteun wordt verleend. Deze objectieve criteria zullen vergelijkbaar zijn met die welke voor de lopende periode worden gehanteerd, namelijk: de in aanmerking komende bevolking, de nationale welvaart, de regionale welvaart en de relatieve ernst van de structurele problemen, waaronder met name het werkloosheidsniveau.

B. Een vereenvoudigde en gedecentraliseerde werkwijze

1. Een betere verdeling van de taken en verantwoordelijkheden in het kader van een breder en intensiever partnerschap

Het partnerschap is een van de grondbeginselen van de wijze waarop de Fondsen functioneren. Het gaat daarbij in de eerste plaats om het partnerschap tussen de Commissie en de lidstaten. Het partnerschapsbeginsel biedt ook de mogelijkheid de partners die het meeste belang bij het gezamenlijke optreden van de Gemeenschap en de lidstaten hebben, erbij te betrekken. De inzet van en de nodige consensus tussen de verschillende actoren, die onontbeerlijk zijn voor het welslagen van een ontwikkelingsactie, worden erdoor verzekerd. De Commissie is echter van mening dat in twee opzichten verdere vooruitgang moet worden geboekt om het partnerschap te verbreden en te verdiepen.

- Verbreiding van het partnerschap

Nog te vaak betrekken de nationale of regionale autoriteiten de andere met economische en sociale ontwikkeling begane partners slechts in een bijrol of incidenteel bij een en ander, in ieder geval in onvoldoende mate om de doeltreffende aanpak die wordt nagestreefd, te realiseren. Er moet door de lidstaat voor worden gezorgd dat de regionale en plaatselijke autoriteiten, de milieuautoriteiten en de economische en sociale partners, met inbegrip van de niet-gouvernementele organisaties, aan een en ander kunnen deelnemen. De lidstaat moet een centrale rol

blijven vervullen en moet garanderen dat de nationale institutionele regels worden nageleefd. Elk van de partners kan namelijk zelf initiatiefnemer van projecten zijn, of waardevolle adviezen geven over de economische en sociale activiteiten die nodig zijn voor een duurzame groei en voor de werkgelegenheid. De recente territoriale werkgelegenheidspacten laten zien dat een betrokkenheid die verder gaat dan de institutionele kringen, noodzakelijk is. De Commissie vindt dat tegenover de decentralisering van de wijze van uitvoering een dergelijke verbreding van het partnerschap behoort te staan en dat het de verantwoordelijkheid van de lidstaten is daarvoor te zorgen.

- **Een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheden**

Een noodzakelijke voorwaarde voor de vereenvoudiging van de werkwijze is dat de verantwoordelijkheden duidelijk worden verdeeld. Zo kan bovendien een echte verdieping van het partnerschap worden gerealiseerd. Momenteel zijn er te veel bepalingen die moeten worden toegepast "in het kader van het partnerschap" zonder dat duidelijk is aangegeven wie - de Commissie, de lidstaat, enz. - voor een bepaald onderdeel van de uitwerking of uitvoering verantwoordelijk is. Dit leidt tot een verwatering van de verantwoordelijkheden waarbij elke partner wordt betrokken bij elke beslissing, ongeacht om welk stadium van de besluitvorming het gaat of hoe belangrijk die beslissing is. Dit heeft over de hele linie een aanzienlijke verzwaring van de werkzaamheden tot gevolg. De Commissie wenst dan ook voor alle stadia van het functioneren van de Fondsen de verantwoordelijkheden van de verschillende partners nader te preciseren.

Zoals gezegd, zal de Commissie beknopte richtsnoeren publiceren voor gebruik bij de opstelling van de plannen. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten zullen deze plannen uitwerken nadat het partnerschap in de lidstaat daadwerkelijk heeft gefunctioneerd. De inhoud van de door de Commissie vastgestelde bijstandspakketten zal meer strategisch van aard zijn en zijn toegespitst op de doelstellingen en prioriteiten van elk programmeringsdocument. Door de lidstaten worden dan garanties gegeven op het gebied van toezicht, beheer, evaluatie en controle. De Commissie keurt die nadere uitvoeringsregels goed. Daarentegen zullen de meer gedetailleerde inhoud van de programmering en het beheer van de bijstandsverlening geheel en al onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten vallen. Daarom worden hun verplichtingen om rekenschap van dat beheer af te leggen beter omschreven. Dit is de voorwaarde waaraan moet zijn voldaan om de vereenvoudiging en decentralisering van de programmering mogelijk en effectief te maken.

2. Een geïntegreerde strategische programmering

Geïntegreerde bijstandsverlening met minder bijstandspakketten

De vermindering van het aantal doelstellingen en van het aantal communautaire initiatieven is een eerste bijdrage aan een belangrijke vereenvoudiging van de werkwijze van de Fondsen. De invoering van een enkel geïntegreerd programma van de Structuurfondsen per regio is een tweede belangrijke bijdrage. In beginsel is het betrokken regionale niveau het niveau II van de NUTS-nomenclatuur. Dit programma

moet betrekking hebben op de geïntegreerde bijstandsverlening van alle Structuurfondsen in het kader van doelstelling 1 dan wel doelstelling 2.

Deze rationalisatie heeft een aantal voordelen: de integratie van de Fondsen maakt het mogelijk doeltreffender te werken en leidt tot synergie, er hoeven minder oorspronkelijke en wijzigingsbeschikkingen te worden gegeven, er wordt gezorgd voor flexibiliteit ten behoeve van de beheerders in het veld en tenslotte vindt een feitelijke harmonisatie van de werkwijzen van de Fondsen plaats.

Om precies te zijn stelt de Commissie voor om voor de doelstellingen 2 en 3 altijd te werken met enkelvoudige programmeringsdocumenten waarin de bijstand uit alle Fondsen wordt geïntegreerd, voor doelstelling 2 inclusief EOGFL en FIOV, terwijl voor doelstelling 1 het communautaire bestek de algemene regel blijft gezien de omvang van de betrokken kredieten en de mogelijkheid die een dergelijk bestek biedt om multiregionale programma's uit te voeren die betrekking hebben op een bepaalde sector of een bepaald thema, met inbegrip van de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen.

Een meer tot de strategie beperkte inhoud waarin rekening wordt gehouden met de communautaire prioriteiten

Vaak is kritiek op de programmering van de Fondsen uitgeoefend met een beroep op het subsidiariteitsbeginsel. Veel partners zijn van mening dat men zich op het communautaire niveau meer op de strategische keuzes moet concentreren en dat het beheer moet worden gedecentraliseerd. De Commissie stelt daarom voor de programmering te splitsen in twee delen: enerzijds een deel waarover nog steeds een beschikking op communautair niveau wordt gegeven en waarvoor de Commissie verantwoordelijk is, en anderzijds een deel waarvoor voortaan alleen de lidstaten verantwoordelijk zijn.

De op communautair niveau vast te stellen programmeringsbeschikkingen zullen worden toegespitst op de gekwantificeerde strategische doelstellingen, de prioritaire zwaartepunten en de bijbehorende financiële toewijzing, de beschrijving van de maatregelen en de noodzakelijke garanties met betrekking tot de wijze van uitvoering in het kader van een versterkt partnerschap. Deze strategische beschikkingen kunnen door de Commissie worden gewijzigd.

3. Een gedecentraliseerde programmering

Binnen de op communautair niveau vastgestelde programmering zal een gedetailleerde programmering worden uitgewerkt waarvoor de lidstaten volledig verantwoordelijk zijn. De lidstaten zullen de kredieten verdelen over de operationele maatregelen, de specifieke doelstellingen kwantificeren en bepalen wie de eindbegunstigden zijn en welke selectiecriteria worden gehanteerd.

Hiertoe wijst elke lidstaat een beheersautoriteit aan, die deze verantwoordelijkheid op zich neemt en ook zorg draagt voor een regelmatig verloop van de uitvoering. Deze autoriteit beschikt over een ruime mate van autonomie: dit gedetailleerde deel van de programmering wordt door haar opgesteld, vastgesteld en gewijzigd en aan de Commissie meegedeeld. Deze autoriteit is verantwoordelijk voor de gehele tenuitvoerlegging van de bijstandsverlening van de Fondsen, inclusief voor de

inachtneming van het communautaire beleid en voor de kwaliteit van die tenuitvoerlegging. Hiertoe beheert zij de financieringsplannen op het niveau van de maatregelen en zet zij onder haar gezag vallende beheers-, toezicht- en evaluatiesystemen op.

In gevallen waarin volledige deelneming door de plaatselijke actoren van cruciaal belang is voor een doeltreffend optreden door de Fondsen (plaatselijke ontwikkeling, omschakeling van in een crisissituatie verkerende stadsdelen, werkgelegenheidspacten, enz.) kan het bijzonder nuttig zijn te werken met "globale subsidies" die worden toevertrouwd aan bepaalde bemiddelende instanties (plaatselijke overheden, ontwikkelingsmaatschappijen, gespecialiseerde niet-gouvernementele organisaties, enz.).

4. Een met verantwoordelijkheid gepaard gaand en doorzichtig toezicht

Het toezichtcomité

Net als nu zal toezicht op de programmering worden uitgeoefend door een toezichtcomité. Dit comité zal worden voorgezeten door de beheersautoriteit. Om een zo breed mogelijk partnerschap te kunnen waarborgen moeten bovendien alle categorieën partners (ook de plaatselijke milieuautoriteiten en de economische en sociale partners) in het toezichtcomité zijn vertegenwoordigd. Er wordt echter onderscheid gemaakt tussen de partners die rechtstreeks in de financiering van de bijstandspakketten bijdragen, en de andere partners, die slechts een raadgevende stem hebben.

De vertegenwoordiger van de diensten van de Commissie zal een nieuwe rol spelen. Om niet in te gaan tegen de decentralisering op beheersgebied wordt voorgesteld dat dit lid slechts met raadgevende stem aan de vergaderingen van het comité deelneemt. Met het oog op haar institutionele verantwoordelijkheid vergewist de Commissie zich niettemin van de inachtneming van de strategische programmering en ziet hij toe op een goede aanwending van de communautaire bijdragen.

Tenslotte wordt voorgesteld het toezichtcomité in sterkere mate te laten bijdragen tot de kwaliteit van de tenuitvoerlegging van de bijstandsverlening. In de eerste plaats moet dit comité voortaan akkoord gaan met de aanvulling op de programmering die de voor het programma verantwoordelijke autoriteit voorstelt, voordat deze autoriteit de aanvulling bij de Commissie indient. Ook elke wijziging van de programmering moet door het toezichtcomité worden goedgekeurd. Meer dan nu het geval is (het toezichtcomité wordt nu immers te vaak bij het eigenlijke beheer betrokken) zal het toezichtcomité bovendien periodiek de uitvoering van de strategische beleidslijnen en van de prioriteiten voor de bijstandsverlening moeten bespreken. Hiertoe zal het comité de evaluaties van het programma onderzoeken om met kennis van zaken de aanpassingen te kunnen voorstellen die nodig zijn als gevolg van zich wijzigende omstandigheden in het veld. In dit verband zal het toezichtcomité ook het door de beheersautoriteit opgestelde jaarverslag over de uitvoering goedkeuren voordat dit verslag aan de Commissie wordt toegezonden.

Een doorzichtige tenuitvoerlegging

De decentralisering van de financiering mag niet indruisen tegen het in het Verdrag opgenomen beginsel dat de Commissie verantwoordelijk is voor de uitvoering van de begroting. Op grond van deze verantwoordelijkheid moet de Commissie de doorzichtigheid van de toekenning van financiële middelen garanderen en aan de begrotingsautoriteit en de Europese burgers rekenschap afleggen van die toekenning. Hiertoe moet zij over de aanwending van de begrotingskredieten worden geïnformeerd door degenen die verantwoordelijk zijn voor het beheer ervan. Voor dit doel is in een aantal zaken voorzien:

- het jaarverslag over de uitvoering; dit verslag moet voldoende informatie bevatten over de met de bijstandspakketten gemaakte vorderingen en over de in de lidstaten verkregen resultaten en effecten;
- het verzamelen van gegevens en indicatoren; dit is, zowel voor de Commissie als voor de beheersautoriteiten, van cruciale betekenis met het oog op een doeltreffend toezicht; dankzij deze gegevens zal de ontwikkeling op een aantal punten waarvoor de Gemeenschap bijzondere aandacht heeft, bijvoorbeeld gelijke kansen voor mannen en vrouwen, steun voor de ondernemingen en transeuropese netwerken, zeer goed te volgen zijn;
- een jaarlijkse toezichtvergadering van de Commissie en de beheersautoriteit; deze vergadering heeft tot doel de in het vorige jaar behaalde resultaten te bespreken; vervolgens kunnen aanbevelingen worden gedaan om de kwaliteit van het beheer te verbeteren;
- een jaarlijkse vergadering van de Commissie en degenen die verantwoordelijk zijn voor de controles van de lidstaten; onderwerpen voor deze vergadering zijn de resultaten van de verrichte controles, de opmerkingen van de andere controleorganen en de genomen of te nemen maatregelen om de ontdekte tekortkomingen te verhelpen;
- een grondig onderzoek van alle bijstandspakketten van de Fondsen halverwege de looptijd van de programmeringsperiode, welk onderzoek nodig is in verband met de duur van de volgende programmeringsperiode (7 jaar) en met het oog op de toewijzing van de prestatiereserve;
- een bijzondere inspanning op het gebied van voorlichting en publiciteit, die gericht moet zijn op de potentiële begunstigden en op de publieke opinie in het algemeen; het gaat erom informatie te verstrekken over de geboden mogelijkheden en over de rol die de Gemeenschap in de bevordering van de cohesie speelt.

5. Een financieel beheer door de Commissie dat eenvoudiger is, maar waarbij hogere eisen worden gesteld

De vastleggingen en betalingen voor de programma's die door de Structuurfondsen worden medegefinancierd, worden momenteel beheerd volgens een ingewikkelde methode. Aan deze methode is bovendien het nadeel verbonden dat de overmakingen worden geblokkeerd of vertraagd wanneer zich een probleem voordoet, zelfs als dit

probleem slechts een beperkt gedeelte van een programma betreft. Het lijkt de Commissie mogelijk en wenselijk in de huidige regeling verbeteringen aan te brengen die van beslissende betekenis zijn.

De Commissie stelt allereerst een eenvoudiger en automatischer systeem voor het aangaan van de betalingsverplichtingen voor. De eerste jaarlijkse betalingsverplichting zou worden aangegaan bij de goedkeuring van het bijstandspakket. De volgende jaarlijkse betalingsverplichtingen zouden automatisch worden aangegaan aan het begin van elk nieuw programmajaar. Om de nadelen te beperken die voortvloeien uit een eventuele vertraging in de betaalbaarstelling van de betalingsverplichtingen, wordt echter voorgesteld de gedeelten van vastleggingen die na afloop van het tweede jaar na het jaar van vastlegging nog niet zijn gebruikt, ambtshalve vervallen te verklaren. Deze bepaling zal ook een stimulans zijn voor een doeltreffende uitvoering van de bijstandspakketten. In het kader van het nieuwe interinstitutionele akkoord wordt echter ook voorgesteld in een mogelijkheid te voorzien om in 2000 niet-gebruikte vastleggingskredieten te rebudgetiseren.

Wat de betalingen betreft, is de Commissie van mening dat het algemene beginsel dient te zijn dat gecertificeerde werkelijke uitgaven worden vergoed. Om er echter voor te zorgen dat dankzij de communautaire medefinanciering een begin met de uitvoering van de programma's kan worden gemaakt, moet de Commissie bij de vaststelling van het programma een forfaitair voorschot ten bedrage van circa 10% van de totale geplande bijdrage verstrekken. Dit systeem met een enkel voorschot, gevolgd door regelmatig over het jaar gespreide vergoedingen, is eenvoudiger maar stelt tegelijk ook hogere eisen. Voor de vergoedingen zal immers moeten worden voldaan aan een aantal specifieke voorwaarden; zo zal de Commissie de beschikking moeten hebben over de aanvulling op de programmering en over de jaarverslagen en zal zij geen onregelmatigheden mogen hebben geconstateerd in het beheer of de tenuitvoerlegging van de maatregelen.

Dit eenvoudiger financiële beheer zal verder worden vergemakkelijkt door een nieuwe indexeringsregeling. Het zal gaan om een forfaitaire indexering vóór de programmering. Zo nodig zal de indexering halverwege de looptijd worden herzien op basis van het werkelijke inflatietempo.

6. Een bijzondere aanpak voor de communautaire initiatieven

Omdat de programma's in het kader van een communautair initiatief specifiek op samenwerking en innovatie zijn gericht, zal ervoor worden gezorgd dat hun toepassingsgebied origineel is in vergelijking met dat van de bijstandspakketten in het kader van de prioritaire doelstellingen. Ter vereenvoudiging zal er voor elk initiatief slechts een enkele financieringsbron (een enkel Fonds) zijn.

Omdat de communautaire initiatieven in sterke mate zijn afgestemd op het communautaire belang, is het verantwoord dat de Commissie een grotere rol speelt in de concipiëring en uitvoering ervan. Het zou bijzonder nuttig kunnen blijken over een lichte structuur voor de coördinatie en uitwisseling tussen de verschillende betrokken gebieden te beschikken om van alle voordelen van de transnationale of interregionale samenwerking te kunnen profiteren. De Commissie zou verantwoordelijk zijn voor een dergelijke structuur, die de betrokken vertegenwoordigers van de lidstaten dient te

omvatten. Voorts moeten, voor zover de grensoverschrijdende en transnationale samenwerking betrekking hebben op de regio's buiten de Gemeenschap die binnen de werkingssfeer van de programma's PHARE, TACIS en MEDA vallen, deze programma's noodzakelijkerwijze worden aangepast.

Daarentegen moeten degenen die ter uitvoering van de door de Commissie vastgestelde richtsnoeren operationele maatregelen bedenken en beheren, juist die autoriteiten of partners zijn die in het veld het meest direct bij een en ander zijn betrokken.

C. Een doeltreffender aanpak

De verduidelijking van de verantwoordelijkheden en de decentralisatie moeten de Structuurfondsen doeltreffender maken. In alle stadia van de programmering moet daaraan concreet gestalte worden gegeven.

1. Een additionaliteit waarover wordt onderhandeld

Het additionaliteitsbeginsel moet voorkomen dat de steun van de Structuurfondsen in de plaats komt van structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen uitgaven van de lidstaat. Dit is nodig om te waarborgen dat de steun in de in aanmerking komende regio's een werkelijk economisch effect sorteert.

De ervaring leert dat de toetsing van de additionaliteit een ingewikkelde zaak is, vooral omdat deze toetsing voor elk van de doelstellingen wordt verricht en omdat het vaak moeilijk is aan te geven welke subsidies in aanmerking moeten worden genomen, welk probleem zich met name voor kleine geografische gebieden voordoet. Voorts zou deze toetsing doeltreffender zijn als er consequenties aan zouden worden verbonden. Het blijkt bijgevolg noodzakelijk rekening met de naleving van het additionaliteitsbeginsel te houden bij de toewijzing van de prestatiereserve en de toetsing zelf te vereenvoudigen door deze minder vaak uit te voeren en door de te toetsen niveaus te beperken.

Over het niveau van de structurele uitgaven waarop elke lidstaat zich vastlegt, worden tussen deze lidstaat en de Commissie afspraken gemaakt. In de regel moet dit niveau ten minste gelijk zijn aan het niveau dat in de vorige programmeringsperiode is bereikt, zodat de lidstaat zich een zelfde inspanning blijft getroosten.

Er zullen nog slechts drie toetsingen worden uitgevoerd: een voorafgaande toetsing, een toetsing halverwege de looptijd en een toetsing vóór het einde van de programmeringsperiode. Voor doelstelling 1 wordt rekening gehouden met de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen uitgaven en voor de doelstellingen 2 en 3 met de uitgaven voor een actief arbeidsmarktbeleid. Tenslotte zullen er nog slechts twee geografische toetsingsniveaus zijn: enerzijds het niveau van de voor doelstelling 1 in aanmerking komende regio's, die doorgaans een belangrijk deel van het nationale grondgebied uitmaken, en anderzijds het nationale niveau, waarvoor een gemeenschappelijke toetsing voor de doelstellingen 2 en 3 zal worden verricht.

2. Een betere afbakening van de subsidiabele uitgaven

Voor een decentralisering van het beheer is in de eerste plaats nodig dat de voor dat beheer verantwoordelijke autoriteiten de spelregels kennen. In de verordeningen betreffende de Fondsen worden algemene spelregels vastgesteld. Bij de op een gezonder financieel beheer gerichte operatie SEM 2000 is echter gebleken dat de uitvoerders in een aantal gevallen behoefte hebben aan meer gedetailleerde regels met betrekking tot de subsidiabiliteit van de uitgaven, die in de verordeningen betreffende de Fondsen niet met de nodige precisie kunnen worden vastgesteld. Daarom wordt het volgende voorgesteld:

- net als nu wordt in de verordeningen betreffende de Fondsen het toepassingsgebied vastgesteld dat als grondslag dient om voor elk bijstandspakket de door de Fondsen te financieren maatregelen te bepalen;
- binnen het aldus bepaalde toepassingsgebied wordt op grond van de desbetreffende nationale voorschriften uitgemaakt welke uitgaven subsidiabel zijn, tenzij door de Commissie gemeenschappelijke regels inzake de subsidiabiliteit van de uitgaven zijn vastgesteld naar het voorbeeld van de huidige "subsidiabiliteitsnotities" die in 1997 in de programmeringsdocumenten zijn opgenomen.

Zo zullen de toe te passen beginselen doorzichtiger zijn voor de uitvoerders: in de verordeningen wordt bepaald welke maatregelen subsidiabel zijn; voor het antwoord op de vraag welke uitgaven ter uitvoering van de maatregelen subsidiabel zijn, is het nationale recht bepalend, behalve op een beperkt aantal terreinen waar blijkens de door de beheerders en de controle-instanties opgedane ervaring gemeenschappelijke regels wenselijk zijn.

In het licht van de opgedane ervaring zal de Commissie nog in de eerste helft van 1999 de toepassing van de 22 bestaande "subsidiabiliteitsnotities" door de lidstaten evalueren om uit te maken welke notities in de nieuwe programmeringsperiode met een wettelijk statuut zouden kunnen worden gehandhaafd.

Voorts hebben twee bijzondere aspecten in de laatste jaren beheersproblemen opgeleverd: in de eerste plaats de "verplaatsing" van productieve investeringen waarvoor vestigingssteun van de overheid is verleend en voorts de privatisering van infrastructuur waarvan de bouw is gesubsidieerd. In beide gevallen zal er door de lidstaten en de Commissie gedurende een bepaalde termijn (5 jaar) op moeten worden toegezien dat de bijstand uit de Fondsen niet wordt aangewend voor andere doeleinden dan waarvoor hij oorspronkelijk bestemd was, en geen onrechtmatige voordelen oplevert. In dit verband zullen zij zich moeten laten leiden door een geheel van nauwkeuriger voorschriften, waarbij niet mag worden getornd aan de regels van de markteconomie. Ondernemingen zouden een onrechtmatig voordeel verwerven als zij een productie waarvoor zij steun voor het scheppen van duurzame werkgelegenheid hebben ontvangen of uitrusting hebben aangeschaft op zodanige voorwaarden dat sprake kan zijn van impliciete steun, te snel "verplaatsen". Een soortgelijk probleem kan zich ook voordoen met overheidsinstanties die zich in verband met de verkoop van infrastructuur een financieel voordeel verschaffen dat voor andere doeleinden

wordt aangewend dan aanvankelijk bij de steunverlening uit de Structuurfondsen de bedoeling was.

3. De ontwikkeling van de financiële instrumentering

De Commissie heeft in Agenda 2000 aangegeven dat, gezien de kritiek die is geuit door sommigen, onder meer door de Rekenkamer, voor een sterkere hefboomwerking van de structurele middelen moet worden gezorgd door ook met andere vormen van bijstandsverlening te werken dan alleen subsidies. Voor deze grotere aandacht voor een doeltreffender financiering zijn er twee drijfveren: beter op de economische behoeften inspelen en beter rekening houden met de rentabiliteit van de projecten op basis van de normaal te verwachten netto-ontvangsten, wat het overigens mogelijk zal maken de samenwerking met de EIB en het EIF te versterken. In dit verband worden drie wijzigingen van de regelgeving voorgesteld:

- in de algemene verordening wordt bepaald dat bij de tenuitvoerlegging van de maatregelen wat de bijdrage van de Fondsen betreft ook voor andere vormen kan worden gekozen dan rechtstreekse steun: terug te betalen steun, rentesubsidies, garantievergoeding, participatie, enz.;
- de verordening voorziet ook in een sterkere differentiatie van de bijstandspercentages, waarbij wordt aangegeven wat de specifieke aanpak dient te zijn in het geval van infrastructuur die belangrijke opbrengsten oplevert, en in het geval van bedrijfsinvesteringen. Om voor de financiering van projecten waarvoor bijstand uit de Fondsen wordt verleend, particuliere financiering zoveel mogelijk aan te moedigen (partnerschap, overheid/particuliere sector) en met het oog op transparantie voor de beheersautoriteit in het kader van een gedecentraliseerde programmering worden voor deze twee categorieën investeringen lagere percentages voorgesteld. Voor infrastructuurvoorzieningen zouden bijvoorbeeld netto-ontvangsten ten bedrage van ten minste 25% van de totale investeringskosten als "aanzienlijke ontvangsten" kunnen worden aangemerkt. Voorts worden ook impulsen gegeven om een deel van de communautaire steun te gebruiken in een andere vorm dan rechtstreekse steun.
- bij wijze van uitzondering op de algemene regel zullen de grote projecten, die nu altijd deel uitmaken van een programma, maar wel een specifieke goedkeuring behoeven zodat vooraf zal kunnen worden nagegaan of zij stroken met de programmadoelstellingen en met het communautaire beleid, en de financiële opzet ervan, inclusief het adequate steunpercentage, in voorkomend geval ook terdege rekening houdend met de verwachte ontvangsten, nader zal kunnen worden bekeken, zo nodig in overleg met de EIB.

4. Volledige integratie van de evaluatie

In de voorgaande programmeringsperioden is het evaluatie-instrument in de lidstaten algemeen ingevoerd. Op die basis moet dit instrument nu zijn rol als hulpmiddel bij de besluitvorming en bij een goed beheer van de nationale en communautaire geldmiddelen voortzetten en versterken. Het evaluatie-instrument kan zijn operationele rol alleen dan volledig vervullen, als de betrokken verantwoordelijkheden duidelijk

over de geldverschaffers zijn verdeeld. Bij de maatregelen op dit gebied gaat het erom de voorafgaande evaluatie in sterke mate te integreren in de opstelling van de plannen en in de kwantificering van de te bereiken doelstellingen, systematisch evaluaties halverwege de looptijd uit te voeren met het oog op de herprogrammeringen en evaluaties achteraf te verrichten om zoveel mogelijk profijt te kunnen trekken van de opgedane ervaring.

Bij de opstelling van de plannen moet rekening worden gehouden met de lering die kan worden getrokken uit de evaluaties met betrekking tot de voorgaande programmeringsperioden. Dit zal bijdragen tot de verspreiding van de beste handelwijzen en zo ook tot een grotere sociaal-economische rentabiliteit van de overheidsuitgaven.

5. Een nieuw instrument om doeltreffender te kunnen werken: de prestatiereserve

Met de prestatiereserve die halverwege de looptijd kan worden toegewezen, wordt beoogd ertoe bij te dragen dat bij elk operationeel programma of enkelvoudig programmeringsdocument een doeltreffender gebruik van de beschikbare financiële middelen wordt gemaakt, zodat niet alleen de gestelde doeleinden worden bereikt, maar er daarnaast nog een extra reëel economisch effect optreedt. Daartoe zal, op basis van een voorstel van de Commissie, de prestatiereserve worden toegewezen aan operationele programma's of enkelvoudige programmeringsdocumenten waarvoor aan de hand van een kleine groep meetbare en verifieerbare indicatoren halverwege de looptijd wordt geconstateerd dat een ten opzichte van aan het begin vastgelegde prestatienormen hoog tot zeer hoog prestatieniveau is bereikt. Het beoogde doel is operationeel van aard. Het gaat erom de best mogelijke besteding van de nationale en communautaire overheidsmiddelen te bevorderen. De indicatoren zullen uitsluitend geven over het antwoord op de volgende vragen: worden met de bijstandspakketten de beoogde doeleinden bereikt (programmering van hoge kwaliteit), is er een adequaat administratief apparaat opgezet dat een goed beheer van de ondernomen acties garandeert (toezicht, selectie van de projecten en evaluatie), worden de beschikbaar gestelde financiële middelen besteed in het tempo dat in de programma's is gepland (op schema liggende opname van de financiële middelen) en wordt een "hefboomwerking" op het gebied van het aantrekken van privé-kapitaal nagestreefd?

Aan de hand van de resultaten van de toetsing van de additionaliteit halverwege de looptijd zal worden bepaald welk percentage van de reserve uiteindelijk zal worden toegewezen aan de programma's waarmee nu een hoog of zeer hoog prestatieniveau is bereikt. Programma's van lidstaten die hun verbintenissen inzake additionaliteit niet zijn nagekomen zullen een geringer deel van de reserve krijgen dan de andere geselecteerde programma's.

6. De rol van de raadgevende comités en de comités van beheer

De Commissie stelt voor de bestaande vijf comités (Raadgevend Comité voor de ontwikkeling en omschakeling van de regio's, Comité van het ESF, Comité van beheer voor de landbouwstructuur en de plattelandsontwikkeling, Comité van beheer voor de visserij- en aquacultuursector en Comité van beheer voor de communautaire initiatieven) te handhaven ook al zou een vermindering van dit aantal wenselijk zijn geweest. Tegen een dergelijke vermindering bestaan echter juridische bezwaren

waarvoor de algemene verordening betreffende de Fondsen alleen geen oplossing kan bieden.

D. Betere controles

Nog een andere voorwaarde voor een decentralisering van de tenuitvoerlegging is dat de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen in de lidstaten beter wordt gecontroleerd.

1. Betrouwbare controlesystemen

Een noodzakelijke voorwaarde voor een betere controle is dat de verantwoordelijkheden van de lidstaten en de Commissie op controlegebied duidelijker worden gedefinieerd. In het verlengde van de werkzaamheden die ertoe hebben geleid dat de Commissie een verordening op controlegebied heeft vastgesteld, en onverminderd de institutionele bevoegdheden van de Commissie, mag er niet de minste dubbelzinnigheid blijven bestaan ten aanzien van het beginsel dat in eerste instantie de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de controle. Dit is absoluut noodzakelijk om ervoor te kunnen zorgen dat het financiële beheer doeltreffend en in overeenstemming met de voorschriften zal zijn en dat op het gebied van de preventie, opsporing en correctie van onregelmatigheden daadwerkelijk resultaten worden bereikt. De Commissie stelt specifieke bepalingen voor die het haar mogelijk moeten maken in alle stadia van de programmering na te gaan of aan deze eisen is voldaan. Worden tekortkomingen of onregelmatigheden geconstateerd, dan kan de Commissie financiële correcties toepassen.

De Commissie is ook voornemens de samenhang tussen het toezicht op de programma's, het financiële beheer en de controles te versterken. Evenals voor de toezicht- en evaluatiesystemen wil zij van de lidstaten garanties verlangen dat hun beheers- en controlesystemen doeltreffend zijn. Zij zou dan de mogelijkheid hebben de vergoeding van de uitgaven te schorsen als het gevaar bestaat dat de uitgaven of de programma's niet doeltreffend zijn of niet in overeenstemming zijn met de voorschriften. Door regelmatige bijeenkomsten van de beheers- en controlediensten van de Commissie en de lidstaten of de regio's zou worden gezorgd voor een doeltreffende tenuitvoerlegging in overeenstemming met de doelstellingen van de programma's, de takken van communautair beleid en de beginselen van een goed financieel beheer.

Over al deze beginselen is reeds langdurig met de lidstaten gediscussieerd in het kader van de operatie SEM 2000, en vooral bij de voorbereiding van Verordening nr. 2064/97 van de Commissie inzake de toepassing van het huidige artikel 23 van Coördinatieverordening nr. 4253/88.

2. Toepasbare financiële correcties

In de lijn van het huidige systeem moeten, zo is gebleken, sommige bepalingen inzake de financiële correcties worden verduidelijkt en verder uitgewerkt.

Zoals ook ten aanzien van de controle de bedoeling is, moet duidelijk een belangrijkere plaats worden toegekend aan het beginsel dat het in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de lidstaten is om in geval van geconstateerde fouten of onregelmatigheden de nodige financiële correcties toe te passen. Voert een lidstaat dergelijke correcties uit, dan moet de betrokken communautaire steun opnieuw kunnen worden gebruikt voor andere doeleinden in het kader van hetzelfde programma.

Zoals ook nu al het geval is, dient de Commissie als een lidstaat echter in geval van inbreuken op het Gemeenschapsrecht, onregelmatigheden of fouten nalaat de nodige correcties te verrichten, of als de communautaire steun voor een deel of in zijn geheel niet langer gerechtvaardigd is of als de beheers- of controlesystemen tekortkomingen vertonen die tot systematische onregelmatigheden leiden, over te gaan tot die correcties waarvoor de vereiste rechtvaardigingsgronden aanwezig zijn. Net als nu zal de betrokken lidstaat binnen een bepaalde termijn zijn opmerkingen kenbaar kunnen maken. In beginsel zullen deze correcties plaatsvinden door de betrokken bedragen in mindering te brengen op de steun die voor de betrokken lidstaat beschikbaar is. De correctie kan beperkt blijven tot de geconstateerde onregelmatigheid of groter zijn als de inbreuk of onregelmatigheid het gevolg is van een algemenere tekortkoming van het beheers- of controlesysteem.

Tenslotte zullen ook financiële correcties nodig blijven in verband met onregelmatigheden waarvoor een nauwkeurige financiële waardering niet mogelijk is (bijvoorbeeld in geval van niet-naleving van een specifiek onderdeel van het Gemeenschapsrecht).

Derde deel:
De specifieke verordeningen per Fonds

A. Het EFRO

In overeenstemming met de algehele opzet van dit voorstellenpakket stelt de Commissie voor in de verordening inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling alleen nog die bepalingen op te nemen die specifiek zijn voor dit Fonds, d.w.z. de bepalingen inzake het toepassingsgebied. Aangezien bovendien in de afgelopen tien jaar is gebleken dat het huidige toepassingsgebied goed voldoet, stelt de Commissie voor er geen ingrijpende wijzigingen in aan te brengen, maar alleen bepaalde aspecten ervan nader te preciseren.

In het kader van dit beter gedefinieerde takenpakket, dat op bevordering van de economische en sociale cohesie is gericht, moet het EFRO blijven deelnemen aan vier typen van financiële steunverlening: financiering van productieve investeringen; financiering van infrastructuurinvesteringen op voorwaarden die verschillen naargelang van het type regio; ondersteuning van de ontwikkeling van het eigen potentieel; innovatieve acties en maatregelen in het kader van de technische hulp.

Er wordt meer aandacht besteed aan de toegankelijkheid van nieuwe technieken voor financiële instrumentering en aan nabije dienstverlening, dit om de beschikking te hebben over instrumenten waarmee beter kan worden ingespeeld op de innovatie op het gebied van bedrijfsinvesteringen en plaatselijke ontwikkelings- en werkgelegenheidsinitiatieven. Dit zou bijzonder nuttig kunnen zijn voor de ontwikkeling van het eigen potentieel.

De financiële middelen van het EFRO moeten worden gebruikt om te voorzien in de ontwikkelingsbehoeften van de regio's, maar tegelijk mogen de communautaire prioriteiten niet uit het oog worden verloren. Daarom worden in de voorgestelde verordening enkele door het EFRO te ondersteunen thema's genoemd: productieve omgeving, onderzoek en technologische ontwikkeling, milieubescherming en -verbetering, plaatselijke economische ontwikkeling, gelijkheid van vrouwen en mannen en Europese samenwerking op het gebied van de regionale ontwikkeling.

Tenslotte is het de bedoeling in de EFRO-verordening het specifieke actieterrein te omschrijven voor de door het EFRO te ondersteunen innovatieve acties, die de in het kader van de prioritaire doelstellingen van de Fondsen gefinancierde programma's moeten helpen verrijken.

B. Het ESF

Relatie tot de algemene verordening

Ook de verordening betreffende het Europees Sociaal Fonds (ESF) past in het algemene patroon dat voor de verordeningen inzake de Structuurfondsen wordt gevolgd. Binnen de context van de algemene verordening is in de ESF-verordening een stel bepalingen opgenomen dat specifiek en uitsluitend geldt voor het ESF.

Politieke context

Uitgangspunten voor de rol van het ESF binnen het herziene kader voor de Structuurfondsen zijn: het nieuwe werkgelegenheidshoofdstuk in het Verdrag van Amsterdam, de werkgelegenheidsstrategie die sinds de Europese Raad van Essen is ontwikkeld, en de jaarlijkse nationale actieplannen voor werkgelegenheid waartoe de Raad het initiatief heeft genomen, daarbij vooruitlopend op het Verdrag van Amsterdam. De bijstandsverlening van het ESF moet ook flexibel genoeg zijn om rekening te kunnen houden met de vele uiteenlopende beleidsvormen, methoden en behoeften die in de lidstaten bestaan op het gebied van werkgelegenheid en de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen. Om deze redenen en gezien het feit dat de geldigheidsduur van de verordening zeven jaar bedraagt, worden de voor financiering in aanmerking komende maatregelen nu vrij ruim gedefinieerd om een doeltreffende aansluiting bij de jaarlijkse werkgelegenheidsrichtsnoeren te vergemakkelijken en ervoor te zorgen dat elke lidstaat voor hem geschikte uitgavencategorieën kan vinden.

Algemene kenmerken van de aanpak zijn dat ernaar wordt gestreefd veeleer het beleid dan programma's of projecten aan te vullen en dat het de bedoeling is de lidstaten te vragen hoe zij de ESF-middelen willen gebruiken om hun beleid inzake de werkgelegenheid en de menselijke hulpbronnen verder te ontwikkelen, te verbeteren of volledig te wijzigen in overeenstemming met de werkgelegenheidsrichtsnoeren waarin het Verdrag van Amsterdam voorziet.

Het is erg belangrijk te zorgen voor een passende afstemming tussen, enerzijds, dit algemene ESF-kader en de in dit verband uit te stippelen werkgelegenheidsstrategie en -richtsnoeren, en, anderzijds, het functioneren van een geregionaliseerde ESF-financiering. Voor alle drie de doelstellingen van de Structuurfondsen streeft de Commissie naar een geïntegreerde aanpak zij wil komen tot een veel betere coördinatie van de bijstandsverlening van de onderscheiden Fondsen, vooral wat de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen betreft.

Ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen is zo belangrijk dat deze niet los mag staan van een algehele nationale en Europese strategie. De akkoorden tussen de lidstaten en de Commissie met betrekking tot doelstelling 3 zullen dan ook een belangrijk referentiepunt vormen voor de besprekingen over de specifieke activiteiten op het gebied van de menselijke hulpbronnen in het kader van de doelstellingen 1 en 2.

Inhoudelijke aspecten van de ESF-activiteiten

De ESF-activiteiten zullen worden gebaseerd op vijf beleidsterreinen:

Een actief arbeidsmarktbeleid ter bestrijding van de werkloosheid

Bevordering van maatschappelijke integratie

Systemen om een heel leven lang onderwijs en opleiding te kunnen volgen ter bevordering van de inzetbaarheid

Anticipatie op en vergemakkelijking van economische en sociale veranderingen

Gelijke kansen voor vrouwen en mannen

Op elk van deze vijf terreinen wil het Sociaal Fonds ten minste een bepaalde bijdrage leveren, maar tegelijk kan elke lidstaat zelf over zijn eigen prioriteiten voor ESF-investeringen beslissen. Bij de uiteindelijke verdeling over de vijf beleidsterreinen moet rekening worden gehouden met de voorafgaande evaluaties en met de totale middelen die voor de doelstellingen van de programma's beschikbaar zijn. In de ontwerp-verordening wordt voorgesteld een minimumniveau vast te stellen voor de investeringen op de laatstgenoemde twee beleidsterreinen.

Er wordt dus een bijzondere betekenis toegekend aan de beleidsterreinen zoals bedoeld in artikel 2, lid 1, onder d) en e), namelijk verbetering van de systemen voor het anticiperen op en het vergemakkelijken van sociaal-economische veranderingen en verbetering van de deelneming aan de arbeidsmarkt door vrouwen. Het is de bedoeling dat in de praktijk als indicatieve doelstelling aan elk van deze twee beleidsterreinen ten minste 15% van de beschikbare middelen wordt besteed.

De lidstaten moeten zorgen voor een gerichte investering van de ESF-middelen waarvan het effect en de zichtbaarheid duidelijk kunnen worden geverifieerd. Het is niet mogelijk aan te geven om welke maatregelen het daarbij moet gaan. De resultaten van de onderhandelingen moeten daar echter wel mee in overeenstemming zijn. Zo kunnen de lidstaten zorgvuldig die maatregelen selecteren die het best aan hun eigen specifieke situatie zijn aangepast en tevens aansluiten bij de werkgelegenheidsstrategie en de werkgelegenheidsprioriteiten waarover op Europees niveau overeenstemming is bereikt tussen de lidstaten en de Commissie.

Het eindresultaat voor elke lidstaat is een "referentiekader" dat tot stand is gekomen als onderdeel van de nationale programmering voor doelstelling 3 of in het kader van het betrokken communautaire bestek (met een regionale programmering waar nodig). Dit referentiekader moet de volgende punten omvatten: i) de verdeling van de middelen over de vijf beleidsterreinen; ii) een aantal uitgavenprioriteiten binnen die vijf categorieën; iii) de mechanismen om ten behoeve van het toezicht en de evaluatie te kunnen nagaan wat de uitgaven voor het programma precies hebben opgeleverd in termen van productie en effecten; iv) streefcijfers waaraan de prestaties kunnen worden afgemeten (de resultaten van de toetsing aan deze streefcijfers zullen worden gebruikt bij de toewijzing uit de reserve halverwege de looptijd).

C. Steun uit het EOGFL voor plattelandontwikkeling

De nieuwe verordening inzake steunverlening uit het EOGFL voor plattelandontwikkeling legt de grondslagen voor een coherent beleid op het gebied van plattelandontwikkeling dat er mede op zal zijn gericht het marktbeleid aan te vullen en waarbij ervoor zal worden gezorgd dat de landbouwuitgaven beter dan tot nu toe bijdragen tot de inrichting van het platteland en tot natuurbescherming. Een belangrijk deel van de voor plattelandontwikkeling bestemde middelen zal worden overgedragen van de afdeling Oriëntatie naar de afdeling Garantie van het EOGFL.

Alle door het EOGFL ondersteunde maatregelen voor plattelandontwikkeling worden gegroepeerd in één enkele verordening die de lidstaten de mogelijkheid biedt zelf hun prioriteiten te bepalen en hun eigen keuze uit die maatregelen te maken. Een en ander zal gebeuren in het kader van een alomvattende programmering.

De administratieve en financiële bepalingen van de verordening inzake de steunverlening uit het EOGFL voor plattelandontwikkeling zijn in overeenstemming met de desbetreffende voorstellen in Agenda 2000:

- programmering in het kader van de Structuurfondsen voor de regio's van de doelstellingen 1 en 2;
- financiering door de afdeling Garantie of de afdeling Oriëntatie van het EOGFL, afhankelijk van de betrokken maatregel en de betrokken regio.

De aanpak van de moderniserings- en diversificatiemaatregelen verschilt naar gelang van de regionale context. Voor de regio's van de doelstellingen 1 en 2 worden deze maatregelen opgenomen in de regionale programma's, zodat zij bijdragen tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van het beleid inzake economische en sociale cohesie. Wat dit aspect betreft maakt de verordening inzake de steunverlening uit het EOGFL voor plattelandontwikkeling deel uit van het algemene juridische kader voor de Structuurfondsen, in welk verband met name naar sommige bepalingen van de algemene verordening betreffende de Structuurfondsen wordt verwezen.

D. Specifieke verordening inzake structurele acties in de visserijsector

De specifieke verordening inzake de structurele acties in de visserijsector die deel uitmaakt van dit pakket verordeningenvoorstellen, beperkt zich ertoe duidelijkheid te verschaffen over de dubbele koppeling van deze acties met enerzijds het gemeenschappelijk visserijbeleid en anderzijds het beleid inzake economische en sociale cohesie. Wat dit laatste betreft, zullen de acties bijdragen tot het bereiken van de doelstellingen 1 en 2 van de Structuurfondsen.

De nadere voorschriften en voorwaarden inzake financiële deelneming door de Gemeenschap aan de structurele acties in de visserijsector zullen later door de Raad worden vastgesteld in een op artikel 43 van het Verdrag gebaseerde verordening. De procedure zal precies dezelfde zijn als in 1993, toen de Raad eerst zijn goedkeuring hechtte aan Verordening (EEG) nr. 2080/93³, die zal worden vervangen door de specifieke visserijverordening die deel uitmaakt van dit voorstellenpakket, en enkele maanden later aan Verordening (EEG) nr. 3699/93⁴.

De maatregelen om de herstructurering van de vissersvloten te begeleiden worden geprogrammeerd op een wijze die zich niet laat verenigen met het exclusief "regionale" karakter van de programmering voor doelstelling 2. De betrokken maatregelen* zijn namelijk gericht op uitvoering van de meerjarige oriëntatieprogramma's voor de aanpassing van de visserij-inspanning (MOP's), waarin door middel van dwingende regelgeving precieze doelstellingen voor de inkrimping van de vangstcapaciteit worden vastgesteld, maar dan wel op het niveau van elke lidstaat zonder dat een regionale uitsplitsing mogelijk is. In de regio's van doelstelling 1 zal de huidige aanpak worden voortgezet.

³ PB L 193 van 31.7.1993, blz. 1.

⁴ PB L 346 van 31.12.1993, blz. 1.

* Momenteel worden hieronder alle aan de eigenaren van vissersvaartuigen betaalde premies en steunbedragen en de sociale steun aan vissers die het slachtoffer zijn van herstructurering verstaan, uiteraard zonder vooruit te lopen op wat de Raad hierover zal beslissen volgens de procedure van artikel 43 van het Verdrag.

Daarom wordt voorgesteld de maatregelen om de herstructurering van de vissersvloten te begeleiden niet in de programmering voor doelstelling 2 op te nemen. Voor deze maatregelen zal worden gewerkt met een afzonderlijke specifieke programmering voor alle niet onder doelstelling 1 vallende regio's, met inbegrip van de regio's van doelstelling 2. De betrokken middelen zullen afkomstig zijn uit het EOGFL-Garantie. Alle overige maatregelen in de sector (modernisering van de aquacultuur, van de verwerking van de producten, van de haveninstallaties, enz.) zullen daarentegen verder in het kader van doelstelling 2 worden geprogrammeerd.

In de regio's van doelstelling 1 zullen alle maatregelen in de sector, met inbegrip van de maatregelen om de herstructurering van de vissersvloten te begeleiden, in het kader van die doelstelling worden geprogrammeerd.

Tenslotte zal de Gemeenschap overeenkomstig Agenda 2000 buiten de regio's van de doelstellingen 1 en 2 financiële steun uit het EOGFL-Garantie kunnen verlenen op alle terreinen van de sector.

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) van de RAAD

houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) van de RAAD

houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 D,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien de instemming van het Europees Parlement²,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité³,

Gezien het advies van het Comité van de regio's⁴,

1. Overwegende dat in artikel 130 A van het Verdrag wordt bepaald, dat de Gemeenschap zich met het oog op de versterking van de economische en sociale samenhang ten doel stelt de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheiden regio's en de achterstand van de minst begunstigde regio's, met inbegrip van de plattelandsgebieden, te verkleinen, en dat in artikel 130 B wordt bepaald, dat de verwezenlijking van dat doel wordt ondersteund door het optreden van de Gemeenschap via de Structuurfondsen, de Europese Investeringsbank (EIB) en de andere bestaande financieringsinstrumenten;
2. Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2052/88, van de Raad van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten⁵, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3193/94⁶ krachtens artikel 19 ervan tegen uiterlijk 31 december 1999 door de Raad, op voorstel van de Commissie, aan een heronderzoek moet worden onderworpen; dat het met het oog op een grotere doorzichtigheid van de gemeenschapswetgeving wenselijk is, dat de bepalingen inzake de Structuurfondsen in één verordening worden samengebracht en dat Verordening (EEG) nr. 2052/88 en Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van

1 PB

2 PB

3 PB

4 PB

5 PB L 185 van 15.7.1988, blz. 9.

6 PB L 337 van 24.12.1994, blz. 11.

19 december 1988, tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds⁷, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3193/94, bijgevolg moeten worden ingetrokken;

3. Overwegende dat op grond van artikel 5 van het bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden gevoegde Protocol nr. 6 betreffende bijzondere tijdelijke bepalingen inzake de activiteiten uit hoofde van de structuurfondsen in Finland en Zweden, het bepaalde in dit Protocol uiterlijk voor het einde van 1999 samen met Verordening (EEG) nr. 2052/88 moet worden herzien.
4. Overwegende dat met het oog op een grotere concentratie en op vereenvoudiging van het optreden van de Structuurfondsen het aantal prioritaire doelstellingen ten opzichte van die van Verordening (EEG) nr. 2052/88 moet worden verminderd; dat als doelstellingen moeten worden gesteld, de ontwikkeling en de structurele aanpassing van de regio's met een ontwikkelingsachterstand, de economische en sociale omschakeling van de zones die in structurele moeilijkheden verkeren, en de aanpassing en modernisering van het beleid en de stelsels op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid;
5. Overwegende dat de Gemeenschap bij haar optreden met het oog op versterking van de economische en sociale samenhang ook streeft naar bevordering van een harmonische, evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de economische activiteiten, een groot concurrentievermogen, met name bij de kleine en middelgrote ondernemingen een hoog werkgelegenheidspeil, gelijke behandeling van mannen en vrouwen en een hoge mate van bescherming en verbetering van het milieu; dat dit optreden in het bijzonder moet bijdragen tot de opheffing van ongelijkheden en de bevordering van gelijke kansen van mannen en vrouwen, en dat bij de vaststelling en de tenuitvoerlegging van de actie van de Structuurfondsen in het kader van dat optreden milieueisen moeten worden gesteld;
6. Overwegende dat het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) hoofdzakelijk bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstellingen van ontwikkeling en structurele aanpassing van regio's met een ontwikkelingsachterstand en economische en sociale omschakeling van de zones die in structurele moeilijkheden verkeren;
7. Overwegende dat de taken van het (Europees Sociaal Fonds) (ESF) in overeenstemming moeten zijn met de Europese werkgelegenheidsstrategie;
8. Overwegende dat de structuurmaatregelen in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid sedert 1993 in de werkingssfeer van de Structuurfondsen zijn opgenomen; dat de tenuitvoerlegging van de betrokken maatregelen in het kader van de Structuurfondsen via het financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij (FIOV) moet worden voortgezet;

9. Overwegende dat in de Gemeenschap een hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid gaande is, die structuurmaatregelen en begeleidende maatregelen ten behoeve van de plattelandontwikkeling omvat; dat het Europees Oriëntatie- en Garantie Fonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie, in dat verband tot de verwezenlijking van de prioritaire doelstelling van ontwikkeling en structurele aanpassing van regio's met een ontwikkelingsachterstand moet blijven bijdragen door verbetering van de doeltreffendheid van de structuren voor de productie, de verwerking en de afzet van landbouw- en bosbouwproducten en door ontwikkeling van het eigen potentieel van de plattelandsgebieden; dat het EOGFL, afdeling Garantie, dient bij te dragen tot de verwezenlijking van prioritaire doelstelling van economische en sociale omschakeling van de zones die in structurele moeilijkheden verkeren, overeenkomstig Verordening (EG) nr. [.../98] van de Raad [inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het EOGFL]⁸;
10. Overwegende dat de regels die op elk van de Fondsen in het bijzonder van toepassing zijn, worden vastgesteld in op grond van artikel 43, 125 en 130 E van het Verdrag genomen uitvoeringsbepalingen⁹;
11. Overwegende dat criteria moeten worden vastgesteld ter bepaling welke regio's en zones in aanmerking komen; dat in dat verband voor de afbakening van de op communautair niveau als prioritair aan te merken zones gebruik moet worden gemaakt van de "Nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS)", de door het Bureau voor de statistiek van de Europese Gemeenschappen in samenwerking met de nationale bureaus voor de statistiek opgestelde gemeenschappelijke indeling van de regio's;
12. Overwegende dat het wenselijk is, als regio's met een ontwikkelingsachterstand aan te merken, de regio's waarvan het BBP per inwoner lager is dan 75% van het communautaire gemiddelde; dat het om een doelmatig concentratie van de bijstandsverlening te waarborgen, noodzakelijk is dat dit criterium door de Commissie strikt wordt toegepast op basis van objectieve statistische gegevens; dat het wenselijk is dat de ultraperifere gebieden en de in de periode 1995-1999 voor de in Protocol nr. 6 bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden neergelegde doelstelling 6 in aanmerking komende zones met een zeer geringe bevolkingsdichtheid eveneens onder de in de onderhavige verordening neergelegde doelstelling 1 vallen;
13. Overwegende dat het wenselijk is, dat als zones in een proces van economische en sociale omschakeling worden aangemerkt, de zones waar de industrie en de dienstensector ingrijpende sociaal-economisch veranderingen ondergaan, de in verval geraakte plattelandszones, de in moeilijkheden verkerende stedelijke zones en de van de visserij afhankelijke zones die een crisis doormaken; dat een daadwerkelijke concentratie van de bijstandsverlening op de hardst getroffen zones van de Gemeenschap moet worden gewaarborgd; dat het dienstig is dat de betrokken zones op voorstel van en in nauw overleg met de lidstaten door de Commissie worden vastgesteld;

8 PB L ...

9 PB C ...

14. Overwegende dat het, om het communautaire karakter van het optreden van de Fondsen te waarborgen, dienstig is dat de zones waar sociaal-economische veranderingen in de industrie plaatsvinden en de plattelandszones die door achteruitgang worden getroffen, zoveel mogelijk worden vastgesteld aan de hand van objectieve indicatoren die op communautaire schaal worden toegepast; dat bovendien de bevolking die door deze prioritaire doelstelling wordt bestreken, voor de industriezones 10% van de bevolking van de Gemeenschap moet uitmaken, voor de plattelandszones 5%, voor de stedelijke zones 2% en voor de visserijzones 1%; dat, om te waarborgen dat elke lidstaat op billijke wijze aan de totale concentratie-inspanning bijdraagt, het deel van de bevolking dat in 2006 door de nieuwe doelstelling 2 wordt bestreken, inclusief de zones waar overgangssteun in het kader van doelstelling 1 wordt verleend en die voldoen aan de criteria om voor de in deze verordening neergelegde doelstelling 2 in aanmerking te komen, ten opzichte van het in 1999 door de in Verordening (EEG) nr. 2052/88 neergelegde doelstellingen 2 en 5b bestreken deel van de bevolking niet meer dan een derde kleiner mag zijn;
15. Overwegende dat het voor een doeltreffende programmering noodzakelijk is dat de regio's met een ontwikkelingsachterstand waarvan het BBP per inwoner lager is dan 75% van het communautaire gemiddelde dezelfde zijn als die welke steun van de lidstaten op grond van artikel 92, lid 3, onder a), van het Verdrag ontvangen; dat het tevens dienstig is dat, overeenkomstig de mededeling van de Commissie aan de lidstaten over het regionaal beleid¹⁰ en het mededingingsbeleid, de zones die ingrijpende sociaal-economische veranderingen ondergaan zoveel mogelijk overeenstemmen met de zones die steun van de lidstaten ontvangen op grond van artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag, en derhalve dat de lidstaten voornamelijk de zones die zij aan de Commissie melden op grond van artikel 92, lid 3, onder c), van het Verdrag, voordragen als zones die in aanmerking komen wegens de economische en sociale omschakeling;
16. Overwegende dat uit hoofde van de doelstelling van aanpassing en modernisering van het beleid en de stelsels op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid financiële bijstand wordt verleend aan de regio's en de zones die niet door de andere twee prioritaire doelstellingen worden bestreken; dat deze doelstelling tevens een referentiekader vormt dat beoogt de samenhang met alle andere in een lidstaat ten behoeve van de menselijke hulpbronnen ondernomen acties te waarborgen;
17. Overwegende dat voor de in 1999 onder een prioritaire doelstelling vallende regio's die niet voldoen aan de bijstandscriteria, moet worden voorzien in overgangssteun die geleidelijk kleiner wordt;
18. Overwegende dat een regeling moet worden ingesteld voor de verdeling van de beschikbare middelen; dat deze middelen jaarlijks worden verdeeld in een verhouding van circa twee derde worden geconcentreerd op de regio's met een ontwikkelingsachterstand, met inbegrip van de regio's die overgangssteun ontvangen;

10 PB C ..., blz. ...

19. Overwegende dat het wenselijk is, dat de Commissie, zich daarbij baserend op adequate objectieve criteria, indicatieve verdelingen vaststelt voor 90% van de vastleggingskredieten die beschikbaar zijn voor de prioritaire doelstellingen; dat de bij de vaststelling van de indicatieve verdelingen niet toegewezen 10% van de kredieten door de Commissie halverwege de programmeringsperiode dient te worden toegewezen;
20. Overwegende dat van de totale beschikbare vastleggingskredieten 5% voor communautaire initiatieven en 1% voor innoverende acties en technische bijstand worden gereserveerd;
21. Overwegende dat het wenselijk is, dat de beschikbare kredieten van de Structuurfondsen met het oog op de programmering forfaitair worden geïndexeerd, en dat deze indexering zo nodig vóór 31 december 2003 aan een technische herziening wordt onderworpen;
22. Overwegende dat de aan de hervorming van de Structuurfondsen van 1988 ten grondslag liggende beginselen op het optreden van de Fondsen van toepassing moeten blijven tot in het jaar 2006; dat uit de ervaring is gebleken dat aanpassingen nodig zijn om dit optreden eenvoudiger en doorzichtiger te maken, en dat in het bijzonder het streven naar doelmatigheid als grondbeginsel moet worden aangemerkt;
23. Overwegende dat het voor de doelmatigheid en de doorzichtigheid van het optreden van de Structuurfondsen nodig is dat de bevoegdheden van de lidstaten en van de Gemeenschap precies worden afgebakend en dat deze bevoegdheden voor elk stadium van de programmering, het toezicht, de evaluatie en de controle nader moeten worden omschreven; dat, onverminderd de bevoegdheden van de Commissie, de tenuitvoerlegging van en de controle op de bijstandsverlening, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel in eerste instantie bevoegdheden van de lidstaten zijn;
24. Overwegende dat de actie van de Gemeenschap complementair is aan die van de lidstaten is of deelneming aan nationale maatregelen behelst en dat het dienstig is, om een wezenlijke toegevoegde waarde te scheppen, het partnerschap te versterken; dat dit partnerschap de gewestelijke en plaatselijke autoriteiten, de andere bevoegde autoriteiten, met inbegrip van die welke verantwoordelijk zijn voor het milieu en voor het bevorderen van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, de economische en sociale partners, en de overige betrokken instanties omvat; dat al deze partners bij de voorbereiding van, het toezicht op en de evaluatie van de bijstandspakketten moeten worden betrokken;
25. Overwegende dat het dienstig is de programmeringswerkzaamheden, van ontwerp tot eindbegunstigde, te omschrijven en de uitvoering van deze werkzaamheden in de lidstaten te vergemakkelijken door middel van door de Commissie op te stellen richtsnoeren die erop gericht zijn te verduidelijken welke prioritaire oogmerken de Gemeenschap met het optreden van de Structuurfondsen nastreeft;
26. Overwegende dat de programmering moet zorgen voor de coördinatie van steunverlening tussen de Structuurfondsen onderling en met die van de overige bestaande financieringsinstrumenten en van de EIB; dat deze coördinatie ook gericht moet zijn op de combinatie van subsidies en leningen;

27. Overwegende dat de activiteiten van de Fondsen en de verrichtingen aan de financiering waarvan zij bijdragen, verenigbaar moeten zijn met het beleid en de wetgeving van de Gemeenschap; dat hiervoor bijzondere bepalingen moeten worden vastgesteld;
28. Overwegende dat eenvoudiger criteria en regels moeten worden vastgesteld voor de toetsing en de tenuitvoerlegging van het additionaliteitsbeginsel;
29. Overwegende dat de opzet van de programmering moet worden vereenvoudigd door te werken met nog slechts een enkele programmeringsduur van zeven jaar; dat daartoe tevens het aantal vormen van bijstandsverlening en het aantal bijstandspakketten moeten worden beperkt, door in de regel te werken met één geïntegreerd bijstandspakket per regio, door voor sommige prioritaire doelstellingen het gebruik van enkelvoudige programmeringsdocumenten algemeen te maken en door grote projecten en globale subsidies in andere vormen van bijstandsverlening te integreren;
30. Overwegende dat met het oog op een sterker geïntegreerde aanpak van de ontwikkeling, rekening houdend met de specifieke regionale situaties, moet worden gezorgd voor de nodige samenhang tussen de acties van de verschillende Fondsen en de prioritaire doelstellingen van de Gemeenschap, de werkgelegenheidsstrategie, het economische en sociale beleid van de lidstaten en het regionale beleid van de lidstaten;
31. Overwegende dat het, om de programmeringsprocedures sneller en eenvoudiger te laten verlopen, dienstig is de respectieve bevoegdheden van de Commissie en de lidstaten af te bakenen; dat te dien einde moet worden bepaald dat de Commissie, op voorstel van de lidstaten, de ontwikkelingsstrategieën en -prioriteiten van de programmering, alsmede de daarmee samenhangende financiële bijdrage van de Gemeenschap en uitvoeringsvoorwaarden vaststelt, en dat de lidstaten over de toepassing daarvan beslissen; dat het eveneens noodzakelijk is de inhoud van de verschillende vormen van bijstandsverlening nader te bepalen;
32. Overwegende dat de gedecentraliseerde tenuitvoerlegging van de acties van de Structuurfondsen door de lidstaten gepaard moet gaan met de nodige garanties inzake de wijze van tenuitvoerlegging en de kwaliteit ervan, inzake de resultaten en de evaluatie ervan, alsmede inzake een deugdelijk financieel beheer en het erop uit te oefenen toezicht;
33. Overwegende dat het wenselijk is, dat grote investeringsprojecten met een zekere financiële omvang ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Commissie, die daarbij zo nodig de EIB betreft, om haar in staat te stellen de gevolgen van de betrokken projecten en het voorgenomen gebruik van middelen van de Gemeenschap te beoordelen;
34. Overwegende dat de acties met een communautair belang die de Commissie op eigen initiatief neemt, de acties uit hoofde van de prioritaire doelstellingen dienen te completeren;
35. Overwegende dat de communautaire initiatieven dienen te worden gericht op de bevordering van grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking, te financieren uit het EFRO, op plattelandsontwikkeling, te financieren uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, en op de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen

met waarborging van gelijke kansen, te financieren uit het ESF; dat de samenhang van de grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking met de uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 3906/89 van de Raad¹¹, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 753/96¹² ondernomen acties moet worden gewaarborgd;

36. Overwegende dat bijstand uit de Structuurfondsen moet worden verleend voor studies, proefprojecten en uitwisselingen van ervaringen ter bevordering van innovatieve benaderingen en methoden in combinatie met een eenvoudige en doorzichtige uitvoering;
37. Overwegende dat, om het hefboomeffect van de Gemeenschapsbijdrage te vergroten, daarbij zoveel mogelijk het gebruik van particuliere financieringsbronnen stimulerend en meer rekening houdend met de rentabiliteit van de projecten, de bijstandsvormen van de Structuurfondsen moeten worden gediversifieerd en de bijstandspercentages gedifferentieerd teneinde het communautair belang te bevorderen, het gebruik van gediversifieerde financieringsbronnen aan te moedigen en de bijdrage van de Structuurfondsen te beperken door het gebruik van adequate bijstandsvormen te bevorderen; dat het te dien einde dienstig is te voorzien in kleinere bijdragepercentages voor de financiering van investeringen in ondernemingen en investeringen in infrastructuur die aanzienlijke inkomsten opleveren; dat het voor de toepassing van deze verordening dienstig is de aanzienlijke netto-inkomsten bij wijze van indicatie te definiëren als zijnde de inkomsten die 25% of meer van de totale kosten van de betrokken investering bedragen;
38. Overwegende dat, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, op de subsidiabele uitgaven de relevante nationale bepalingen van toepassing moeten zijn wanneer communautaire bepalingen ontbreken, welke door de Commissie kunnen worden vastgesteld indien zulks noodzakelijk blijkt om te waarborgen dat de bijstandsverlening van de Structuurfondsen in de Gemeenschap op een eenvormige en billijke wijze wordt toegepast; dat het evenwel noodzakelijk is te bepalen onder welke voorwaarden uitgaven voor financiering in aanmerking komen, met name wat betreft de uiterste data voor de subsidiabiliteit en het duurzame karakter van de investeringen; dat derhalve, om de doeltreffendheid en het blijvende effect van de actie van de Fondsen te verzekeren, het geheel of een deel van de bijstand die uit de Fondsen voor een verrichting wordt verleend, slechts behouden mag blijven, mits noch de aard van de verrichting noch de uitvoeringsvoorwaarden ervan een belangrijke verandering ondergaat die strijdig is met haar aanvankelijke doel;
39. Overwegende dat de voorschriften en de procedures voor vastlegging en betaling moeten worden vereenvoudigd; dat het daartoe dienstig is dat de begrotingsmiddelen jaarlijks in één keer worden vastgelegd, in overeenstemming met de meerjarige financiële vooruitzichten en met het financieringsplan voor de bijstandspakketten, en dat de bijdragen worden betaald door middel van een voorschot en vervolgens vergoedingen van de gedane uitgaven; dat de eventueel door het voorschot voortgebrachte rente overeenkomstig de geldende rechtspraak moet worden aangemerkt als middelen van de betrokken lidstaat die, om het effect van de Fondsen

11 PB L 375 van 23.11.1989, blz. 11.

12 PB L 103 van 26.4.1996, blz. 5.

- te versterken, voor dezelfde doeleinden als het voorschot zelf dienen te worden gebruikt;
40. Overwegende dat de nodige garanties voor een deugdelijk financieel beheer moeten worden verkregen door zich ervan te vergewissen dat de uitgaven rechtmatig zijn en geldig worden verklaard, en door de betalingen afhankelijk te stellen van de nakoming van de fundamentele verplichtingen inzake toezicht op de programmering, financiële controle en toepassing van het gemeenschapsrecht;
 41. Overwegende dat het voor een goed beheer van de middelen van de Gemeenschap noodzakelijk is dat de raming en de uitvoering van de uitgaven worden verbeterd; dat het daartoe dienstig is dat de lidstaten hun vooruitzichten met betrekking tot het gebruik van de communautaire middelen regelmatig aan de Commissie meedelen en dat vertraging bij de financiële uitvoering aanleiding geeft tot terugbetaling van het voorschot en tot annulering van de kredieten;
 42. Overwegende dat elke verwijzing naar de euro in de overgangperiode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 2001 als algemene regel als verwijzing naar de euro als munteenheid in de zin van artikel 2, tweede volzin, van Verordening (EG) [.../98]¹³ moet worden beschouwd;
 43. Overwegende dat één van de waarborgen voor een doeltreffende actie van de Structuurfondsen een effectief toezicht is; dat het noodzakelijk is het toezicht te verbeteren en de verantwoordelijkheden in dat verband preciezer te omschrijven; dat in het bijzonder de taken van beheer en van toezicht van elkaar moeten worden gescheiden;
 44. Overwegende dat het noodzakelijk is, voor elk bijstandspakket slechts één voor het beheer bevoegde autoriteit aan te stellen en de bevoegdheden ervan nauwkeurig vast te stellen; dat deze laatste in hoofdzaak het verzamelen en de doorzending aan de Commissie van gegevens inzake de bereikte resultaten, het waarborgen van een goede financiële uitvoering, het organiseren van de evaluatie en de toepassing van de verplichtingen inzake openbaarmaking en van de uit het Gemeenschapsrecht voortvloeiende verplichtingen behelzen; dat in het verband van het toezicht op het bijstandspakket moet worden voorzien in regelmatige ontmoetingen tussen de Commissie en de beheersautoriteit;
 45. Overwegende dat moet worden gepreciseerd dat het toezichtcomité een orgaan van de betrokken lidstaat is dat het bijstandspakket begeleidt, het beheer ervan door de beheersautoriteit controleert, de naleving van de voor de tenuitvoerlegging vastgestelde richtsnoeren en voorwaarden waarborgt en de evaluatie ervan onderzoekt;
 46. Overwegende dat indicatoren en jaarverslagen over de uitvoering essentieel zijn voor het toezicht en dat het noodzakelijk is deze elementen nauwkeuriger te bepalen, opdat zij een getrouw beeld geven van de voortgang van de uitvoering van de bijstandspakketten en van de kwaliteit van de programmering;

47. Overwegende dat het ter waarborging van een doeltreffende en regelmatige tenuitvoerlegging noodzakelijk is de verplichtingen van de lidstaten inzake beheers- en controlesystemen, geldigverklaring van de uitgaven en voorkoming, opsporing en correctie van onregelmatigheden en overtredingen van het Gemeenschapsrecht nader te bepalen;
48. Overwegende dat het, onverminderd de bevoegdheden welke de Commissie thans inzake financiële controle reeds heeft, wenselijk is de samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten op dit gebied te versterken en met name te voorzien in regelmatig overleg tussen de lidstaten en de Commissie om de door de lidstaten genomen maatregelen te onderzoeken en de Commissie, in voorkomend geval, de gelegenheid te bieden, om corrigerende maatregelen te verzoeken;
49. Overwegende dat het noodzakelijk is, de verantwoordelijkheden van de lidstaten inzake vervolging van en corrigerend optreden naar aanleiding van onregelmatigheden en overtredingen, en die van de Commissie wanneer de lidstaten in gebreke blijven, af te bakenen;
50. Overwegende dat de doeltreffendheid en de gevolgen van de acties van de Structuurfondsen afhankelijk zijn van een betere en grondigere evaluatie, en dat het dienstig is de verantwoordelijkheden van de lidstaten en die van de Commissie in dit verband, alsmede de voorwaarden die de betrouwbaarheid van de evaluatie waarborgen, nader te bepalen;
51. Overwegende dat een evaluatie van de bijstandspakketten moet plaatsvinden ten behoeve van de voorbereiding en de goedkeuring, van de herziening halverwege de looptijd en van de effectbeoordeling, alsmede dat de evaluatie en het toezicht op de uitvoering van de bijstandspakketten moeten worden geïntegreerd; dat te dien einde de doelstellingen en de inhoud van elk der verschillende evaluatiefasen nader moeten worden bepaald, en de evaluatie ten aanzien van de situatie op milieugebied en op het gebied van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen meer moet worden verdiept;
52. Overwegende dat het verrichten van een evaluatie halverwege de looptijd en het in reserve houden van een deel van de kredieten, het mogelijk maken extra middelen toe te wijzen afhankelijk van de bij de uitvoering van de bijstandspakketten geleverde prestaties, en dat deze toewijzing moet plaatsvinden op basis van objectieve, eenvoudige en doorzichtige criteria die de doeltreffendheid, het beheer en de financiële uitvoering weerspiegelen;
53. Overwegende dat driejaarlijks verslag moet worden uitgebracht over de bij de totstandbrenging van de economische en sociale samenhang geboekte vooruitgang, en dat dit verslag een analyse moet bevatten van de situatie en de ontwikkeling op economisch en sociaal gebied van de regio's van de Gemeenschap;

54. Overwegende dat het voor een doelmatige werking van het partnerschap en om de bijstandsverlening door de Gemeenschap naar behoren te bevorderen, noodzakelijk is dat hieraan via voorlichting en informatieverstrekking een zo ruim mogelijke bekendheid wordt gegeven; dat de voor het beheer van de bijstandspakketten bevoegde autoriteiten hiervoor verantwoordelijk zijn, alsmede voor het ter kennis van de Commissie brengen van de genomen maatregelen;
55. Overwegende dat de werkwijze van de comités die de Commissie bij de tenuitvoerlegging van deze verordening zullen bijstaan, nader moet worden geregeld;
56. Overwegende dat bijzondere overgangsbepalingen moeten worden vastgesteld, die het mogelijk maken de nieuwe programmering vanaf de inwerkingtreding van deze verordening voor te bereiden en die waarborgen dat de bijstandsverlening aan de lidstaten niet wordt onderbroken in afwachting dat de plannen en bijstandspakketten volgens de nieuwe regeling worden opgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I. ALGEMENE BEGINSELEN

HOOFDSTUK I. DOELSTELLINGEN EN TAKEN

Artikel 1 - Doelstellingen

De actie die de Gemeenschap door middel van de Structuurfondsen, het Cohesiefonds, de afdeling Garantie van het EOGFL, de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten voert, is gericht op de verwezenlijking van de in de artikelen 130 A en 130 C van het Verdrag omschreven algemene doelstellingen. De Structuurfondsen, de EIB en de andere bestaande financieringsinstrumenten dragen elk op passende wijze bij tot de verwezenlijking van de volgende drie prioritaire doelstellingen:

- 1) bevordering van de ontwikkeling en de structurele aanpassing van de regio's met een ontwikkelingsachterstand, hierna "doelstelling 1" genoemd;
- 2) ondersteuning van de economische en sociale omschakeling van de in structurele moeilijkheden verkerende zones, hierna "doelstelling 2" genoemd;
- 3) ondersteuning van de aanpassing en de modernisering van het beleid en de systemen op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid, hierna "doelstelling 3" genoemd. Deze doelstelling waarvoor financiële bijstand wordt verleend buiten de onder doelstelling 1 of 2 vallende regio's of zones, dient als beleidsreferentiekader voor alle acties ten behoeve van de menselijke hulpbronnen op een nationaal grondgebied, onverminderd de specifieke regionale kenmerken.

Bij het nastreven van deze doelstellingen draagt de Gemeenschap door de Fondsen bij tot de bevordering van een harmonische, evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de economische bedrijvigheid, en in het bijzonder de ontwikkeling van het concurrentievermogen en de innovatie, met name in kleine en middelgrote ondernemingen, tot de ontwikkeling van de werkgelegenheid en de menselijke hulpbronnen, tot de bescherming en de verbetering van het milieu en tot de opheffing van de ongelijkheden, alsmede de bevordering van de gelijkheid, tussen mannen en vrouwen.

Artikel 2 - Middelen en taken

1. In deze verordening wordt onder “Structuurfondsen” verstaan het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds (ESF), de afdeling Oriëntatie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV), hierna “Fondsen” genoemd.
2. Overeenkomstig de artikelen 39, 123 en 130 C van het Verdrag draagt elk der Fondsen volgens zijn specifieke voorschriften bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen 1, 2 en 3 volgens de onderstaande taakverdeling:
 - doelstelling 1: EFRO, ESF, afdeling Oriëntatie van het EOGFL en FIOV;
 - doelstelling 2: EFRO, ESF en FIOV;
 - doelstelling 3: ESF.

3. De afdeling Garantie van het EOGFL draagt tot de verwezenlijking van doelstelling 2 bij overeenkomstig het bepaalde in Verordening [EG .../..., inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het EOGFL].

4. De Fondsen dragen bij aan de financiering van communautaire initiatieven en aan de ondersteuning van innovatieve acties en de verlening van technische hulp.

De maatregelen inzake technische hulp worden uitgevoerd in het kader van de programmering zoals bedoeld in de artikelen 12 tot en met 26, of op initiatief van de Commissie overeenkomstig artikel 22.

5. De andere middelen uit de Gemeenschapsbegroting die ter verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde doelstellingen kunnen worden gebruikt, zijn met name de middelen die worden bestemd voor de overige structurele acties en voor het Cohesiefonds.

De Commissie en de lidstaten dragen zorg voor de coherentie tussen het optreden van de Fondsen en andere beleidstakken en vormen van optreden van de Gemeenschap, in het bijzonder op het gebied van de werkgelegenheid, de gelijkheid van mannen en vrouwen, de sociale politiek, het beleid inzake onderwijs en beroepsopleiding, het gemeenschappelijk landbouwbeleid, het gemeenschappelijk visserijbeleid, het vervoer, energie en de transeuropese netwerken, alsmede voor de integratie van de eisen inzake milieubescherming in de omschrijving en tenuitvoerlegging van het optreden van de Fondsen.

6. De EIB werkt in overeenstemming met haar statuten mee aan de verwezenlijking van de in artikel 1 omschreven doelstellingen.

De andere bestaande financieringsinstrumenten die, elk volgens zijn specifieke voorschriften, bijstand kunnen verlenen voor de verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde doelstellingen, zijn met name het Europese Investeringsfonds en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) (leningen, garanties), hierna “andere financieringsinstrumenten” genoemd.

HOOFDSTUK II.

VOOR DE PRIORITAIRE DOELSTELLINGEN IN AANMERKING KOMENDE GEOGRAFISCHE GEBIEDEN

Artikel 3 - Doelstelling 1

1. De onder doelstelling 1 vallende regio's zijn regio's van het niveau II van de nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS II) met een bruto binnenlands product (BBP) per inwoner, gemeten in koopkrachtstandaard en berekend aan de hand van de communautaire gegevens over de laatste drie jaren waarvoor dergelijke gegevens beschikbaar zijn, dat lager is dan 75% van het communautaire gemiddelde.

Onder deze doelstelling vallen voorts de ultraperifere regio's (de Franse overzeese departementen, de Azoren, Madeira en de Canarische Eilanden) en de zones die in de periode 1995-1999 op grond van Protocol 6 bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, onder doelstelling 6 vielen.

2. Het bepaalde in lid 1, eerste alinea, strikt toepassend, stelt de Commissie, onverminderd artikel 6, lid 1, de lijst van de onder doelstelling 1 vallende regio's vast.

Deze lijst geldt voor zeven jaar met ingang van 1 januari 2000.

Artikel 4 - Doelstelling 2

1. De regio's waarop doelstelling 2 betrekking heeft, zijn zones die met structurele problemen in verband met economische en sociale omschakeling te kampen hebben en een bevolking of oppervlakte van enige omvang hebben. Zij omvatten de zones waar sociaal-economische veranderingen in de industrie en de dienstensector plaatsvinden, de plattelandszones die door achteruitgang worden getroffen, de in moeilijkheden verkerende stedelijke zones en de van de visserij afhankelijke zones die zich in een crisissituatie bevinden.
2. De Commissie en de lidstaten spannen zich in, om ervoor te zorgen dat de bijstandsverlening daadwerkelijk op de ergst getroffen zones van de Gemeenschap wordt geconcentreerd, zulks op het meest geschikte geografische niveau. De bevolking van de in lid 1 bedoelde zones maakt niet meer dan 18% van de totale bevolking van de Gemeenschap uit. Op basis hiervan stelt de Commissie een bevolkingsplafond per lidstaat vast aan de hand van de volgende elementen:
 - a) de totale bevolking in de NUTS III-regio's van elke lidstaat die voldoen aan de in de leden 5 en 6 genoemde criteria;
 - b) de ernst van de structurele problemen op nationaal niveau in elke lidstaat in vergelijking met de andere betrokken lidstaten. Deze ernst wordt beoordeeld op basis van de totale werkloosheid en de langdurige werkloosheid buiten de regio's van doelstelling 1;

- c) de noodzaak te waarborgen dat elke lidstaat op billijke wijze tot de in deze alinea vastgestelde totale concentratie-inspanning bijdraagt; de onder doelstelling 2 vallende bevolking, met inbegrip van de in artikel 6, lid 1, tweede alinea bedoelde zones, mag niet met meer dan met één derde van de in 1999 onder de doelstellingen 2 en 5b vallende bevolking worden verlaagd.

De Commissie verstrekt de lidstaten alle gegevens waarover zij met betrekking tot de in de leden 5 en 6 bepaalde criteria beschikt.

- 3. Binnen de grenzen van de in lid 2 bedoelde plafonds stellen de lidstaten aan de Commissie de lijst voor van de volgende zones van enige omvang:
 - a) de NUTS III-regio's die voldoen aan de in lid 5 genoemde criteria dan wel de in lid 6 genoemde criteria, of de ergst getroffen zones binnen elk van deze regio's;
 - b) de andere zones die het ergst zijn getroffen, beoordeeld volgens de in de leden 7 tot en met 9 genoemde criteria; voor de toepassing van deze criteria kunnen de lidstaten ook de specifieke reële situaties die van invloed zijn op de werkelijke participatie- of werkgelegenheidsgraad van de bevolking, als referentiegrondslag nemen.

De lidstaten verstrekken de Commissie de statistische en andere gegevens op het meest geschikte geografische niveau, die de Commissie voor de evaluatie van deze voorstellen nodig heeft.

- 4. Op basis van de in lid 3 bedoelde gegevens stelt de Commissie, onverminderd artikel 6, lid 2, in nauw overleg met de betrokken lidstaat en met inachtneming van de nationale prioriteiten de lijst van de onder doelstelling 2 vallende zones vast.

De industrie- en plattelandszones die voldoen aan de criteria van de leden 5 en 6, omvatten ten minste 50% van de in elke lidstaat onder doelstelling 2 vallende bevolking, tenzij objectieve omstandigheden voldoende gronden opleveren voor een uitzondering.

- 5. De in lid 1 bedoelde industriezones moeten overeenkomen met of behoren tot een territoriale eenheid van het niveau NUTS III die voldoet aan de volgende criteria:
 - a) een gemiddelde werkloosheid die in de laatste drie jaren boven het communautaire gemiddelde lag;
 - b) een aandeel van de industrie in de totale werkgelegenheid dat in een uit de periode vanaf 1985 gekozen referentiejaar niet kleiner was dan het communautaire gemiddelde;
 - c) een vastgestelde achteruitgang van de werkgelegenheid in de industrie ten opzichte van het voor punt b) gekozen referentiejaar.

6. De in lid 1 bedoelde plattelandszones moeten overeenkomen met of behoren tot een territoriale eenheid van het niveau NUTS III die aan de volgende criteria voldoet:
 - a) hetzij een bevolkingsdichtheid van minder dan 100 inwoners/km², hetzij een aandeel van de landbouw in de totale werkgelegenheid dat in een uit de periode vanaf 1985 gekozen referentiejaar ten minste tweemaal zo groot was als het communautaire gemiddelde;
 - b) hetzij een gemiddelde werkloosheid in de laatste drie jaren die in dat tijdvak boven het communautaire gemiddelde lag, hetzij een bevolking die sinds 1985 is gedaald.
7. De in lid 1 bedoelde stedelijke zones zijn dichtbevolkte zones die voldoen aan ten minste één van de onderstaande criteria:
 - a) een langdurige werkloosheid die hoger is dan het communautaire gemiddelde;
 - b) een hoog armoedepercentage, welk criterium mede betrekking heeft op slechte woonomstandigheden;
 - c) een bijzonder slechte situatie op milieugebied;
 - d) een hoog misdaadcijfer;
 - e) een laag onderwijspeil van de bevolking.
8. De in lid 1 bedoelde van de visserij afhankelijke zones zijn kustzones waar de visserijsector een belangrijk aandeel heeft in de totale werkgelegenheid en die zich geplaatst zien voor structurele sociaal-economische problemen in verband met de herstructurering van de visserijsector waardoor het aantal arbeidsplaatsen in deze sector in belangrijke mate afneemt.
9. De bijstandsverlening van de Gemeenschap kan worden uitgebreid tot zones met een bevolking of oppervlakte van enige omvang die tot een van de volgende typen behoren:
 - a) de zones die aan de criteria van lid 5 voldoen en grenzen aan een industriezone; de zones die aan de criteria van lid 6 voldoen en grenzen aan een plattelandszone; de zones die voldoen aan de criteria van hetzij lid 5, hetzij lid 6 en die grenzen aan een onder doelstelling 1 vallende regio;
 - b) de plattelandszones die zich voor ernstige sociaal-economische problemen geplaatst zien als gevolg van de vergrijzing van de landbouwberoepsbevolking;
 - c) de zones waar een hoge werkloosheid heerst of dreigt te gaan heersen als gevolg van een aan de gang zijnde of geplande herstructurering van een activiteit van beslissende betekenis in de sector landbouw, industrie of dienstverlening.
10. Een zelfde zone kan slechts voor één van de doelstellingen 1 en 2 in aanmerking komen.

11. De lijst van de zones is geldig gedurende zeven jaar met ingang van 1 januari 2000.

Op voorstel van een lidstaat kan de Commissie in 2003 in geval van een ernstige crisis in een regio de lijst van de zones overeenkomstig de leden 1 tot en met 10 wijzigen, zonder daarbij het deel van de bevolking dat in elk van de onderscheiden regio's als bedoeld in artikel 12, lid 2, wordt bestreken, te verhogen.

Artikel 5 - Doelstelling 3

De zones waar financieringen uit hoofde van doelstelling 3 plaatsvinden, zijn de zones die niet onder doelstelling 1 of doelstelling 2 vallen, onverminderd artikel 6, lid 2.

Artikel 6 - Overgangssteun

1. Niettegenstaande artikel 3 wordt in de regio's die in 1999 op grond van Verordening (EEG) nr. 2052/88 onder doelstelling 1 vallen, maar niet in de in artikel 3, lid 1, tweede alinea, en lid 2, van de onderhavige verordening bedoelde lijst zijn opgenomen, bij wijze van overgangsmaatregel van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2005 steun uit de Fondsen uit hoofde van doelstelling 1 verleend.

Bij de vaststelling van de in artikel 3, lid 2, bedoelde lijst stelt de Commissie overeenkomstig artikel 4, leden 5 en 6, de lijst vast van de tot de bovenbedoelde regio's behorende zones van het niveau NUTS III waar bij wijze van overgangsmaatregel in het jaar 2006 steun uit de Fondsen uit hoofde van doelstelling 1 wordt verleend.

De tot de betrokken regio's behorende zones die niet zijn opgenomen in de in de tweede alinea bedoelde lijst, blijven in 2006 alleen steun uit het ESF, het FIOV en de afdeling Oriëntatie van het EOGFL ontvangen binnen hetzelfde bijstandspakket.

2. Niettegenstaande artikel 4 wordt in de zones die in 1999 op grond van Verordening (EEG) nr. 2052/88 onder doelstelling 2 of 5b vallen, maar niet in de in artikel 4, lid 4, van de onderhavige verordening bedoelde lijst zijn opgenomen, bij wijze van overgangsmaatregel van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2003 steun uit het EFRO uit hoofde van doelstelling 2 van de onderhavige verordening verleend.

Van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2006 wordt in deze zones steun verleend door het ESF uit hoofde van doelstelling 3 en door de afdeling Garantie van het EOGFL uit hoofde van haar steun voor de plattelandsontwikkeling en haar structurele acties in de visserijsector in de hele Gemeenschap.

HOOFDSTUK III. FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 7 - Financiële middelen en concentratie

1. De voor vastlegging door de Fondsen beschikbare financiële middelen, uitgedrukt in prijzen van 1999, bedragen voor de periode 2000-2006 218,4 miljard euro.

De verdeling van deze financiële middelen over de betrokken jaren is opgenomen in de bijlage.

2. De begrotingsmiddelen worden in belangrijke mate geconcentreerd op de regio's die onder doelstelling 1 vallen. De middelen die beschikbaar zijn voor vastlegging ten behoeve van deze regio's, maken ongeveer twee derde van de kredieten van de Fondsen uit.
3. De Commissie stelt volgens doorzichtige procedures de indicatieve verdelingen over de lidstaten vast van 90% van de vastleggingskredieten die beschikbaar zijn voor de in de artikelen 12 tot en met 18 bedoelde programmering, daarbij voor de doelstellingen 1 en 2 ten volle rekening houdend met een of meer van de objectieve criteria die op overeenkomstige wijze voor de voorgaande periode zijn gehanteerd, namelijk de in aanmerking komende bevolking, de regionale welvaart, de nationale welvaart en de relatieve ernst van de structurele problemen, waaronder met name het werkloosheidspeil.

Voor doelstelling 3 wordt de verdeling over de lidstaten in hoofdzaak gebaseerd op de in aanmerking komende bevolking, de werkgelegenheidssituatie en de ernst van de problemen zoals sociale uitsluiting, lage onderwijs- en opleidingspeilen en een geringe participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt.

Bij deze verdelingen worden de toewijzingen van kredieten aan de regio's en zones waar overgangssteun wordt verleend, afzonderlijk vermeld. Deze toewijzingen worden bepaald aan de hand van de in de eerste alinea bedoelde criteria. De aldus toegewezen kredieten worden op degressieve wijze over de betrokken jaren verdeeld.

4. De 10% aan vastleggingskredieten die bij de in lid 3 bedoelde indicatieve verdelingen niet is toegewezen, wordt halverwege de looptijd door de Commissie toegewezen overeenkomstig artikel 43.
5. Voor de in lid 1 genoemde periode wordt 5% van de in lid 1 genoemde vastleggingskredieten van de Fondsen bestemd voor de financiering van de communautaire initiatieven. Van de in lid 1 genoemde kredieten wordt 1% bestemd voor de financiering van innovatieve acties en technische hulp als bedoeld in de artikelen 21 en 22.
6. De in de leden 1 en 2 bedoelde bedragen worden met het oog op de programmering en de latere opvoering op de Gemeenschapsbegroting ervan vanaf 1 januari 2000 met 2% per jaar geïndexeerd.

De indexering van de voor de jaren 2004 tot en met 2006 geplande toewijzingen wordt zo nodig uiterlijk op 31 december 2003 door de Commissie bij wijze van technische aanpassing herzien op basis van de meest recente economische gegevens die dan beschikbaar zijn. Het verschil ten opzichte van de oorspronkelijke programmering wordt verdisconteerd in het in lid 4 bedoelde bedrag.

HOOFDSTUK IV. ORGANISATIE

Artikel 8 - Complementariteit en partnerschap

1. De communautaire actie is bedoeld als aanvulling op of bijdrage tot de overeenkomstige nationale acties. Zij komt tot stand door nauw overleg, hierna "partnerschap" genoemd, tussen de Commissie, de lidstaat en:
 - a) de gewestelijke en plaatselijke autoriteiten en de andere bevoegde autoriteiten;
 - b) de economische en sociale partners;
 - c) de overige betrokken instanties.

Elke lidstaat wijst, in het kader van zijn eigen institutionele, juridische en financiële stelsel, de op nationaal, gewestelijk, het plaatselijk of ander vlak meest representatieve partners als bedoeld in de eerste alinea aan, en streeft daarbij naar een zo breed mogelijke deelneming, die, zo nodig, ook de instanties omvat, die op het gebied van het milieu en de bevordering van gelijke kansen voor mannen en vrouwen werkzaam zijn.

Alle aangewezen partijen zijn partners die een gemeenschappelijk doel nastreven, hierna "partners" genoemd.

2. De lidstaten zien op de inschakeling van elk van de partners toe; deze inschakeling vindt plaats in alle stadia van de programmering op het passende territoriale vlak. Het partnerschap heeft betrekking op de voorbereiding en de financiering van, het toezicht op en de evaluatie van de bijstandspakketten.
3. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en onverminderd de bevoegdheden van de Commissie valt de tenuitvoerlegging van de bijstandspakketten onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten op het passende territoriale vlak.
4. De lidstaten werken met de Commissie samen om te verzekeren dat de financiële middelen van de Gemeenschap volgens het beginsel van goed financieel beheer worden gebruikt.
5. Elk jaar raadpleegt de Commissie de op Europees vlak georganiseerde sociale partijen over het structuurbeleid van de Gemeenschap.

Artikel 9 - Programmering en coördinatie

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) "programmering": het proces van organisatie, besluitvorming en financiering dat in verscheidene fasen plaatsvindt en erop is gericht, het gezamenlijke optreden van de Gemeenschap en de lidstaten voor de verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde doelstellingen op een meerjarenbasis ten uitvoer te leggen;

- b) “plan”: de door de betrokken lidstaat opgestelde analyse van de situatie in het licht van de in artikel 1 bedoelde doelstellingen en van de prioritaire behoeften waarin voor het bereiken van deze doelstellingen moet worden voorzien, alsmede de overwogen strategie en actieprioriteiten, de specifieke doelstellingen daarvan en de bijbehorende indicatieve financiële middelen;
- c) “communautair bestek”: het document dat door de Commissie is goedgekeurd na beoordeling van het door de lidstaat ingediende plan, en waarin de strategie en de prioriteiten voor het optreden van de Fondsen en de lidstaat zijn opgenomen, alsmede de specifieke doelstellingen ervan, de bijdrage van de Fondsen en de overige financiële middelen. Dit document wordt ingedeeld in prioritaire zwaartepunten en wordt door middel van één of meer operationele programma’s ten uitvoer gelegd;
- d) “bijstandspakket”: de vorm van bijstandsverlening van de Fondsen, waarbij worden onderscheiden:
 - i) het operationele programma of het enkelvoudig programmeringsdocument;
 - ii) het programma in het kader van een communautair initiatief;
 - iii) de steun voor maatregelen op het gebied van technische hulp en voor innovatieve acties;
- e) “operationeel programma”: het door de Commissie goedgekeurde document dat erop is gericht een communautair bestek ten uitvoer te leggen en waarin een coherent geheel van prioritaire zwaartepunten is opgenomen die bestaan uit meerjarenmaatregelen, voor de uitvoering van welke zwaartepunten een beroep kan worden gedaan op één of meer Fondsen en op één of meer andere bestaande financieringsinstrumenten alsmede op de EIB. Een geïntegreerd operationeel programma is een operationeel programma dat wordt gefinancierd door verscheidene Fondsen;
- f) “enkelvoudig programmeringsdocument”: één enkel document dat door de Commissie is goedgekeurd en waarin de in een communautair bestek op te nemen gegevens en de in een operationeel programma op te nemen gegevens zijn samengebracht;
- g) “prioritair zwaartepunt”: één van de prioriteiten van de strategie die is bepaald in een communautair bestek of in een bijstandspakket. Bij een prioritair zwaartepunt horen een bijdrage van de Fondsen en van de andere financieringsinstrumenten en de daartegenover te stellen financiële middelen van de lidstaat, alsmede specifieke doelstellingen;
- h) “maatregel”: het middel waarmee een prioritair zwaartepunt in een meerjarenaanpak wordt vertaald en dat het mogelijk maakt verrichtingen te financieren. Elke steunmaatregel in de zin van artikel 92 van het Verdrag en elke steunverlening door een instantie die door de lidstaat is aangewezen, worden aangemerkt als een maatregel;

- i) “verrichting”: elk project dat of elke actie die door de eindbegunstigden van de bijstandspakketten wordt uitgevoerd;
 - j) “eindbegunstigde”: de instantie die of het overheids- of privé-bedrijf dat verantwoordelijk is voor het geven van de opdracht tot de verrichting. In het geval van steunmaatregel in de zin van artikel 92 van het Verdrag en in het geval van steunverlening door instanties die door de lidstaat zijn aangewezen, is de eindbegunstigde de instantie die de steun verleent.
2. De coördinatie tussen de verschillende Fondsen vindt met name plaats op het niveau van:
- a) de in lid 4 bedoelde richtsnoeren,
 - b) de communautaire bestekken,
 - c) de financiële programmering en de tenuitvoerlegging van de bijstandspakketten,
 - d) het toezicht op en de evaluatie van de bijstandspakketten in het kader van een doelstelling.
3. Met inachtneming van het partnerschap draagt de Commissie zorg voor de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Fondsen, enerzijds, en van deze bijstandsverlening met die van de EIB en de andere bestaande financieringsinstrumenten, anderzijds.

Om het stimuleringseffect van de aangewende begrotingsmiddelen met gebruikmaking van de adequate financieringsinstrumenten zo groot mogelijk te maken, wordt de communautaire bijstandsverlening in de vorm van subsidies op passende wijze gecombineerd met leningen. Deze combinatie wordt met medewerking van de EIB bepaald bij de vaststelling van het communautaire bestek of van het enkelvoudige programmeringsdocument. Daarbij wordt rekening gehouden met het evenwicht in het voorgestelde financieringsplan, met de bijdrage van de Fondsen en met de nagestreefde ontwikkelingsdoelstellingen.

4. Vóór de indiening van de plannen, en vóór de in artikel 41 bedoelde herziening halverwege de looptijd stelt de Commissie richtsnoeren vast, waarin voor elk der in artikel 1 bedoelde doelstellingen de communautaire prioriteiten worden aangegeven. De richtsnoeren worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

De lidstaten en de Commissie houden in de verschillende fasen van de programmering met deze richtsnoeren rekening.

Artikel 10 - Additionaliteit

1. Om een werkelijk economisch effect te waarborgen mogen de kredieten van de Fondsen niet in de plaats komen van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen uitgaven van de lidstaat.

2. De Commissie en de betrokken lidstaat stellen in de communautaire bestekken of enkelvoudige programmeringsdocumenten voor doelstelling 1 het peil van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen uitgaven vast, dat de lidstaat gedurende de programmeringsperiode in de regio's doelstelling 1 als geheel handhaaft.

In de enkelvoudige programmeringsdocumenten voor de doelstellingen 2 en 3 stellen de Commissie en de betrokken lidstaat het peil van de uitgaven voor een actief arbeidsmarktbeleid vast, dat de lidstaat gedurende de periode 2000-2006 op nationaal vlak handhaaft.

Het gemiddelde jaarlijkse uitgavenpeil zoals bedoeld in de eerste en de tweede alinea moet in de regel ten minste gelijk zijn aan het in de voorgaande, onder Verordening (EEG) nr. 2052/88 vallende programmeringsperiode, bereikte peil.

3. In de loop van de programmeringsperiode vinden drie additionaliteitstoetsingen plaats:
- a) een voorafgaande toetsing vóór de vaststelling van de communautaire bestekken of enkelvoudige programmeringsdocumenten, die voor de hele programmeringsperiode als referentiepunt zal dienen,
 - b) een toetsing halverwege de looptijd vóór 31 december 2003, waarna de Commissie en de lidstaat een herziening van het te bereiken niveau van structurele uitgaven kunnen overeenkomen indien de economische situatie heeft geleid tot een ontwikkeling van de overheidsontvangsten of de werkgelegenheid in de lidstaat die aanzienlijk verschilt van die waarvan bij de voorafgaande toetsing was uitgegaan,
 - c) een toetsing uiterlijk op 31 december 2005.

De lidstaat verstrekt de Commissie bij de indiening van de plannen, bij de toetsing halverwege de looptijd en bij de toetsing uiterlijk op 31 december 2005 de passende gegevens.

Los van deze toetsingen stelt de lidstaat de Commissie op ieder tijdstip van de programmeringsperiode in kennis van de ontwikkelingen die zijn vermogen om het in lid 2 bedoelde uitgavenpeil te handhaven in gevaar kunnen brengen.

Artikel 11 - Verenigbaarheid

De door de Fondsen of door de EIB of een ander financieringsinstrument gefinancierde verrichtingen, moeten in overeenstemming zijn met het Verdrag en de op grond van het Verdrag vastgestelde besluiten, alsmede met het communautair beleid, waaronder met name het beleid inzake de mededingingsregels, in het bijzonder die inzake staatssteun, het beleid inzake de plaatsing van overheidsopdrachten, het beleid inzake milieubescherming en -verbetering en het beleid inzake de opheffing van de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen en de bevordering van de gelijkheid van mannen en vrouwen.

TITEL II. PROGRAMMERING

HOOFDSTUK I.

ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE DOELSTELLINGEN 1 TOT EN MET 3

Artikel 12 - Geografische werkingssfeer

1. De uit hoofde van doelstelling 1 ingediende plannen voor regionale ontwikkeling moeten in de regel een regio van het niveau NUTS II bestrijken. De lidstaten kunnen evenwel een algemeen ontwikkelingsplan voor al hun in de in artikel 3, lid 2, en artikel 6, lid 1, bedoelde lijst opgenomen regio's indienen, mits dit plan de in artikel 15 bedoelde elementen bevat.
2. De uit hoofde van doelstelling 2 ingediende plannen voor regionale omschakeling moeten in beginsel alle binnen eenzelfde regio van het niveau NUTS II gelegen zones die in de in artikel 4, lid 4, en in artikel 6, lid 2, bedoelde lijst zijn opgenomen, bestrijken. In de plannen moet onderscheid worden gemaakt tussen de acties die in de zones van doelstelling 2 worden ondernomen, en die welke elders in dezelfde regio worden ondernomen, en moet worden aangetoond dat de acties stroken met het op regionaal niveau gevoerde beleid.
3. De uit hoofde van doelstelling 3 ingediende plannen bestrijken het grondgebied van een lidstaat voor financieringen buiten de onder doelstelling 1 of doelstelling 2 vallende regio's of zones, en verschaffen, onverminderd de specifieke regionale kenmerken, voor het hele nationale grondgebied een referentiekader op het gebied van de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen.

Artikel 13 - Geldigheidsduur en herziening

1. Elk plan, communautair bestek, operationeel programma en enkelvoudig programmeringsdocument bestrijkt een periode van zeven jaar, onverminderd het bepaalde in artikel 6.

De programmeringsperiode begint op 1 januari 2000.

2. De plannen, communautaire bestekken, operationele programma's en enkelvoudige programmeringsdocumenten worden overeenkomstig het bepaalde in dit hoofdstuk herzien naar aanleiding van de in artikel 41 bedoelde evaluatie halverwege de looptijd en de in artikel 43 bedoelde toewijzing van de prestatiereserve.

Zij kunnen volgens dezelfde bepalingen ook worden herzien bij belangrijke veranderingen van de sociaal-economische situatie, inclusief op de arbeidsmarkt.

Artikel 14 - Voorbereiding en goedkeuring

1. De plannen voor de doelstellingen 1, 2 en 3 worden opgesteld door de autoriteiten die de lidstaat daartoe op het nationale, het gewestelijke of een ander vlak heeft aangewezen, en worden na het advies van de partners door de lidstaat bij de Commissie ingediend.

Elke partner brengt binnen een termijn die het mogelijk maakt de in de derde alinea bedoelde termijn in acht te nemen, zijn advies uit

Tenzij met de betrokken lidstaat anders wordt overeengekomen, worden de plannen uiterlijk drie maanden na de vaststelling van de lijsten van de in artikel 3, lid 2, en in artikel 4, lid 4, bedoelde zones ingediend.

2. De Commissie beoordeelt de plannen in het licht van de vraag of zij stroken met de doelstellingen van deze verordening, waaronder het in artikel 1, punt 3, bedoelde referentiekader, met in artikel 9, lid 4, bedoelde richtsnoeren, alsmede met het communautair beleid en het bepaalde in artikel 40. Zij houdt rekening met de voor de inschakeling van de partners gevolgde werkwijze en met de adviezen die de partners bij de in lid 1 bedoelde raadpleging hebben uitgebracht.

De Commissie beoordeelt elk voor doelstelling 3 voorgesteld plan in het licht van de vraag of de overwogen acties stroken met het in artikel 15, lid 2, tweede alinea, bedoelde nationale plan voor de tenuitvoerlegging van de Europese werkgelegenheidsstrategie.

3. Op basis van de plannen stelt de Commissie in overeenstemming met de betrokken lidstaat volgens de procedures van de artikelen 47 tot en met 50 de communautaire bestekken voor doelstelling 1 vast. De EIB wordt bij de uitwerking van de communautaire bestekken betrokken. Uiterlijk zes maanden nadat de Commissie het betrokken plan of de betrokken plannen heeft ontvangen, geeft zij, indien in dat plan of die plannen alle in artikel 15 bedoelde elementen zijn opgenomen, een beschikking over de bijdrage van de Fondsen.

De Commissie beoordeelt de door de lidstaat ingediende voorstellen voor operationele programma's voor doelstelling 1 in het licht van de vraag of deze voorstellen stroken met de doelstellingen van het desbetreffende communautaire bestek en of zij verenigbaar zijn met de takken van communautair beleid. In overeenstemming met de betrokken lidstaat geeft zij overeenkomstig artikel 27, lid 1, een beschikking over de bijdrage van de Fondsen, voor zover de voorstellen alle in artikel 17 bedoelde gegevens bevatten.

De lidstaten kunnen hun plannen vergezeld doen gaan van de aanvragen van een financiële bijdrage voor de operationele programma's ten einde het onderzoek van de aanvragen en de uitvoering van de programma's te bespoedigen. Bij de beschikking over het communautaire bestek keurt de Commissie tevens, overeenkomstig artikel 27, lid 1, de tegelijk met de plannen ingediende operationele programma's goed, voor zover deze programma's alle in artikel 17 bedoelde gegevens bevatten.

In geval van toepassing van artikel 15, lid 1, geeft de Commissie bij een enkelvoudige beschikking haar goedkeuring enerzijds aan een enkelvoudig programmeringsdocument waarin tegelijk de in artikel 16 en de in artikel 17 bedoelde elementen zijn opgenomen, en anderzijds aan de in artikel 27, lid 1, bedoelde bijdrage van de Fondsen.

4. Op basis van de plannen stelt de Commissie in overeenstemming met de betrokken lidstaat volgens de procedures van de artikelen 47 tot en met 50 de enkelvoudige programmeringsdocumenten voor de doelstellingen 2 en 3 vast. De EIB wordt bij de

uitwerking van de enkelvoudige programmeringsdocumenten betrokken. Uiterlijk zes maanden nadat de Commissie het desbetreffende plan heeft ontvangen, geeft zij, indien dit plan alle in de artikelen 16 en 17 bedoelde elementen bevat, overeenkomstig artikel 27, lid 1, een enkelvoudige beschikking over de bijdrage van de Fondsen.

5. Binnen drie maanden nadat de Commissie de beschikking tot goedkeuring van een operationeel programma of een enkelvoudig programmeringsdocument heeft gegeven, stelt de beheersautoriteit, na de instemming van het in artikel 34 bedoelde toezichtcomité te hebben verkregen, de aanvullende programmeringselementen vast, die zij in één enkel document uiterlijk één maand na de beschikking van de Commissie aan de Commissie doet toekomen. Dit document wordt hierna "de aanvulling op de programmering" genoemd.
6. De beschikkingen van de Commissie over een communautair bestek of een enkelvoudig programmeringsdocument worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Op verzoek van het Europees Parlement verstrekt de Commissie dit Parlement ter informatie deze beschikkingen alsmede de communautaire bestekken die zij goedkeurt.

HOOFDSTUK II.

INHOUD VAN DE PROGRAMMERING VOOR DE DOELSTELLINGEN 1 TOT EN MET 3

Artikel 15 - Plannen

1. In het geval dat bij doelstelling 1 de communautaire toewijzing lager of niet veel hoger is dan 1 miljard euro, dienen de lidstaten een plan in, dat in één enkel document de in de leden 2, 3 en 4 en in artikel 17 bedoelde elementen bevat.

Bij de doelstellingen 2 en 3 dienen de lidstaten eveneens een plan in, dat in één enkel document deze elementen bevat.

In alle gevallen moet in de plannen onderscheid worden gemaakt tussen de totaalbedragen die worden gepland voor de zones waar overgangssteun wordt verleend, en de totaalbedragen voor de andere onder doelstelling 1 of 2 vallende zones.

2. In de voor de doelstellingen 1, 2 en 3 ingediende plannen wordt rekening gehouden met de in artikel 9, lid 4, bedoelde richtsnoeren en met de door de betrokken regio's geformuleerde prioriteiten en deze plannen bevatten:
 - a) een gekwantificeerde beschrijving van de huidige situatie op het gebied van hetzij ontwikkelingsverschillen, -achterstanden en -mogelijkheden in de regio's van doelstelling 1, hetzij omschakeling in de zones van doelstelling 2, hetzij de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen en het werkgelegenheidsbeleid in de lidstaat en in de zones van doelstelling 3; de in de voorgaande programmeringsperiode aangewende financiële middelen en de voornaamste resultaten die in die periode zijn geboekt, mede gelet op de beschikbare resultaten van de evaluaties;

- b) een beschrijving van een passende strategie voor de verwezenlijking van de in artikel 1 bedoelde doelstellingen en van de zwaartepunten die zijn gekozen voor de ontwikkeling en de duurzame omschakeling van de regio's en zones, waaronder de plattelandszones, alsmede voor de bijbehorende ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen, of voor de aanpassing en de modernisering van het beleid en de systemen op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid; het resultaat van de voorafgaande evaluatie als bedoeld in artikel 40;

De voor doelstelling 3 ingediende plannen bevatten niet alleen deze elementen, maar verzekeren daarnaast de coherentie van de strategie voor werkgelegenheid en de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen voor het gehele grondgebied van de betrokken lidstaat, zulks met name in het licht van het nationale plan voor de tenuitvoerlegging van de Europese werkgelegenheidsstrategie; zij bevatten een beschrijving van de voornaamste doelstellingen van deze strategie en gegevens over de voornaamste middelen om deze doelstellingen te bereiken;

- c) indicatieve gegevens over de voorgenomen aanwending van de financiële bijdrage van de Fondsen, de EIB en de andere financieringsinstrumenten; voor doelstelling 1 worden deze gegevens aangevuld met een algemene indicatieve financiële tabel die voor elk van de in het plan opgenomen zwaartepunten een samenvattend overzicht geeft van de beoogde nationale openbare en particuliere financiële middelen en van de communautaire financiële middelen; de verwachte behoeften op het gebied van technische hulp;
- d) de resultaten van de in artikel 14, lid 1, bedoelde raadpleging en de voor de inschakeling van de partners gevolgde werkwijze en overwogen voorzieningen.

3. Voor de regio's van doelstelling 1 worden in de plannen voor regionale ontwikkeling alle acties voor de economische en sociale omschakeling, voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen met inachtneming van het in artikel 1, punt 3, bedoelde referentiekader en voor de plattelandontwikkeling opgenomen.

Voor lidstaten die in hun geheel onder doelstelling 1 vallen, worden in de plannen de in lid 2, onder b) en tweede alinea, bedoelde elementen opgenomen.

4. De lidstaten vermelden de voor elk Fonds specifieke elementen, met inbegrip van de omvang van de gevraagde financiële bijdrage, en geven tevens een overzicht van de geplande operationele programma's, waarbij met name de specifieke doelstellingen ervan en de voornaamste overwogen typen maatregelen worden vermeld.

Artikel 16 - Communautaire bestekken voor doelstelling 1

1. Het communautaire bestek voor doelstelling 1 verzekert de coördinatie van alle structurele steun van de Gemeenschap in de betrokken regio's, met inbegrip van de steun voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen overeenkomstig artikel 1, punt 3, vooral in het geval dat het grondgebied van de lidstaat in zijn geheel onder doelstelling 1 valt.

2. Elk communautair bestek bevat:

- a) de voor het gezamenlijke optreden van de Gemeenschap en de betrokken lidstaat gekozen strategie en prioritaire zwaartepunten, de specifieke doelstellingen ervan, gekwantificeerd indien de aard van deze doelstellingen zich daartoe leent, de evaluatie van het verwachte effect overeenkomstig artikel 40, alsmede elementen inzake de coherentie ervan met de in artikel 9, lid 4, bedoelde richtsnoeren en met het economische beleid, het beleid op het gebied van de strategie inzake werkgelegenheid en inzake ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen en, in voorkomend geval, het regionale beleid van de lidstaat;
- b) een overzicht, onder vermelding van de duur, van de operationele programma's die niet tegelijk met het communautaire bestek worden vastgesteld, waarin met name de specifieke doelstellingen ervan en de gekozen prioriteiten worden vermeld;
- c) een indicatief financieringsplan waarin, overeenkomstig de artikelen 27 en 28, voor elk prioritair zwaartepunt en voor elk jaar worden vermeld het beoogde totaalbedrag van de bijdrage van elk Fonds, van de EIB en van de andere financieringsinstrumenten indien deze rechtstreeks tot het financieringsplan bijdragen, alsmede de tegenover de bijdrage van elk Fonds te stellen subsidiabele nationale totaalbedragen van overheid en privé-sector;

in dit financieringsplan worden de geplande kredieten voor de regio's waar overgangssteun wordt verleend, afzonderlijk vermeld;

de totale bijdrage van de Fondsen die per jaar voor elk communautair bestek wordt gepland, is verenigbaar met de van toepassing zijnde financiële vooruitzichten, onverminderd de in artikel 7, lid 3, derde alinea, bedoelde degressieve ontwikkeling van kredieten;

- d) een voorafgaande additionaliteitstoetsing overeenkomstig artikel 10 en passende informatie over de doorzichtigheid van de betrokken geldstromen, in het bijzonder van de geldstromen van de betrokken lidstaat naar de begunstigde regio's;
- e) de voorzieningen voor de tenuitvoerlegging van het communautaire bestek, die bestaan uit:
 - i) de aanwijzing door de lidstaat van een voor het beheer van het communautaire bestek verantwoordelijke autoriteit of instantie zoals bedoeld in artikel 33;
 - ii) de bepaling en het gebruik in samenwerking met de Commissie van compatibele computersystemen voor het beheer, het toezicht en de evaluatie. Deze systemen moeten garanties bieden ten aanzien van een doeltreffend beheer en betrouwbare gegevens over de tenuitvoerlegging en over de resultaten en moeten voldoen aan het bepaalde in de artikelen 35, 41 en 42;

- iii) de beoogde voorzieningen voor de inschakeling van de partners;
- f) in voorkomend geval, informatie over de benodigde kredieten voor maatregelen op het gebied van de voorbereiding van, het toezicht op en de evaluatie van de bijstandspakketten.

Artikel 17 - Operationele programma's voor doelstelling 1

1. De bijstandsverlening in het kader van een communautair bestek voor doelstelling 1 wordt in de regel uitgevoerd in de vorm van één geïntegreerd operationeel programma per regio.
2. Elk operationeel programma bevat:
 - a) de prioritaire zwaartepunten van het programma, gegevens over de coherentie ervan met het desbetreffende communautaire bestek, de gekwantificeerde specifieke doelstellingen van deze zwaartepunten en de evaluatie van het verwachte effect overeenkomstig artikel 40, alsmede gegevens over de coherentie van deze zwaartepunten met de in artikel 9, lid 4, bedoelde richtsnoeren;
 - b) een beschrijving van de maatregelen die worden overwogen voor de tenuitvoerlegging van de prioritaire zwaartepunten, met inbegrip van de elementen die nodig zijn voor de beoordeling van de steunregelingen in de zin van artikel 92 van het Verdrag; in voorkomend geval, de maatregelen die nodig zijn voor de voorbereiding van, het toezicht op en de evaluatie van het operationele programma;
 - c) een financieringsplan waarin, overeenkomstig artikel 27, voor elk prioritair zwaartepunt en voor elk jaar worden vermeld het beoogde totaalbedrag van de bijdrage van elk Fonds, van de EIB en van de andere financieringsinstrumenten, alsmede de tegenover de bijdrage van elk Fonds te stellen subsidiabele nationale totaalbedragen van overheid en privé-sector;

in dit financieringsplan worden de geplande kredieten voor de regio's waar overgangssteun wordt verleend, afzonderlijk vermeld;

de per jaar geplande totale bijdrage van de Fondsen is verenigbaar met de van toepassing zijnde financiële vooruitzichten, onverminderd de in artikel 7, lid 3, derde alinea, bedoelde degressieve ontwikkeling van kredieten;
 - d) de voorzieningen voor de tenuitvoerlegging van het operationele programma, die bestaan uit:
 - i) de aanwijzing door de lidstaat van een voor het beheer van het operationele programma verantwoordelijke autoriteit of instantie als bedoeld in artikel 33; en

- ii) een beschrijving van de wijze van beheer van het operationele programma;
- iii) een beschrijving van de toezicht- en evaluatiesystemen;
- iv) de bepaling en het gebruik in samenwerking met de Commissie van compatibele computersystemen voor het beheer, het toezicht en de evaluatie. Deze systemen moeten garanties bieden ten aanzien van een doeltreffend beheer en betrouwbare en beschikbare gegevens over de tenuitvoerlegging en over de resultaten en moeten voldoen aan het bepaalde in de artikelen 35, 41 en 42;
- v) de bepaling van regels inzake de beschikbaarstelling en de overmaking van de financiële middelen, die de doorzichtigheid van de geldstromen verzekeren;
- vi) en overzicht van de specifieke controlevoorschriften voor het operationele programma, met inbegrip van een omschrijving van de respectieve taken en een overzicht van de voorschriften voor de controle op de naleving van de bepalingen inzake steunmaatregelen van de Staten;
- vii) en omschrijving van de respectieve taken en verantwoordelijkheden van de partners wat het toezicht op en de evaluatie van het operationele programma betreft.

3. De aanvulling op de programmering bevat:

- a) de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de desbetreffende prioritaire zwaartepunten van het operationele programma; de voorafgaande evaluatie ervan overeenkomstig artikel 40; de desbetreffende toezichtindicatoren overeenkomstig artikel 35;
- b) de bepaling van de categorieën van eindbegunstigden van de maatregelen;
- c) de criteria voor de selectie van de in het kader van elk van de maatregelen te financieren verrichtingen, met inbegrip van de methode voor de voorafgaande beoordeling van de haalbaarheid ervan;
- d) het financieringsplan waarin, overeenkomstig de artikelen 27 en 28, voor elke maatregel zijn vermeld het beoogde totaalbedrag van de bijdrage van de Fondsen, de EIB en de andere financieringsinstrumenten, alsmede het tegenover de bijdrage van de Fondsen te stellen subsidiabele nationale totaalbedrag van overheid en privé-sector; de procentuele bijdrage van een Fonds voor een maatregel wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 28 en in overeenstemming met de totale communautaire kredieten die voor het betrokken prioritaire zwaartepunt zijn toegekend;

in dit financieringsplan worden de geplande kredieten voor de regio's waar overgangssteun wordt verleend, afzonderlijk vermeld;

- e) de voorgenomen maatregelen om overeenkomstig artikel 45 te zorgen voor passende publiciteit met betrekking tot het operationele programma.

Indien verscheidene partners bijdragen tot de financiering van het bijstandspakket op het nationale, het regionale, het plaatselijke of een ander niveau, wordt over hun respectieve verplichtingen een onderlinge overeenkomst gesloten om te garanderen dat de financiële middelen ter beschikking worden gesteld op een doeltreffende wijze en in overeenstemming met het financieringsplan voor het bijstandspakket. Deze overeenkomst wordt bij de aanvulling op de programmering gevoegd.

Artikel 18 - Enkelvoudige programmeringsdocumenten voor de doelstellingen 2 en 3

Overeenkomstig artikel 15, lid 1, tweede alinea, zijn de bijstandspakketten voor de doelstellingen 2 en 3 enkelvoudige programmeringsdocumenten.

Het enkelvoudige programmeringsdocument voor doelstelling 2 verzekert de coördinatie van alle structurele steun van de Gemeenschap, met inbegrip van de steun voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen en voor de plattelandsontwikkeling, in alle zones van doelstelling 2 binnen elke regio als bedoeld in artikel 12, lid 2, met inbegrip van de zones waar overgangssteun uit het EFRO wordt toegekend.

Het enkelvoudige programmeringsdocument voor doelstelling 3 verzekert de coördinatie van alle structurele steun van de Gemeenschap voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen in de in artikel 5 bedoelde zones, met inbegrip van de zones waar steun uit het ESF wordt verleend op grond van artikel 6, lid 2, tweede alinea.

HOOFDSTUK III. COMMUNAUTAIRE INITIATIEVEN

Artikel 19 - Inhoud

1. De communautaire initiatieven hebben betrekking op de volgende terreinen:
 - a) grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking ter stimulering van een harmonische en evenwichtige ontwikkeling en ruimtelijke ordening in Europa;
 - b) plattelandsontwikkeling;
 - c) transnationale samenwerking ten behoeve van nieuwe benaderingen voor de bestrijding van discriminaties en ongelijkheden van welke aard ook wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft.
2. De programma's die in het kader van de communautaire initiatieven worden goedgekeurd, kunnen betrekking hebben op andere zones dan die welke in de artikelen 3 en 4 zijn bedoeld.

Artikel 20 - Uitwerking, goedkeuring en tenuitvoerlegging

1. Volgens de procedure van artikel 51 stelt de Commissie, na mededeling ter informatie aan het Europees Parlement, richtsnoeren vast waarin voor elk initiatief de doelstellingen, het toepassingsgebied en een passende benadering voor de tenuitvoerlegging worden beschreven. De richtsnoeren worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.
2. Elk terrein als bedoeld in artikel 19, lid 1, wordt gefinancierd door één enkel Fonds, respectievelijk het EFRO, de afdeling Oriëntatie van het EOGFL en het ESF. Om de maatregelen te bestrijken die voor de tenuitvoerlegging van het betrokken programma in het kader van een communautair initiatief nodig zijn, kan bij de beschikking over de bijdrage van de Fondsen het in de specifieke verordening betreffende elk Fonds vastgestelde toepassingsgebied worden verruimd, zonder dat daarbij verder kan worden gegaan dan op grond van die specifieke bepalingen mogelijk is.
3. Op basis van overeenkomstig de richtsnoeren uitgewerkte voorstellen en de voorafgaande evaluatie ervan overeenkomstig artikel 40, beslist de Commissie overeenkomstig artikel 27 over de programma's in het kader van een communautair initiatief.
4. De programma's in het kader van een communautair initiatief worden door de Commissie naar aanleiding van de in artikel 41 bedoelde evaluatie halverwege de looptijd opnieuw bezien.

HOOFDSTUK IV. INNOVATIEVE ACTIES EN TECHNISCHE HULP

Artikel 21 - Innovatieve acties

1. Op initiatief van de Commissie kunnen de Fondsen, binnen de grenzen van 0,7% van hun respectieve jaarlijkse toewijzing, innovatieve acties op communautair niveau financieren. Deze acties omvatten studies, proefprojecten en uitwisselingen van ervaring.

De innovatieve acties dragen bij tot de uitwerking van innovatieve methoden en handelwijzen die tot doel hebben de kwaliteit van de bijstandspakketten in het kader van de doelstellingen 1 tot en met 3 te verbeteren. Zij worden ten uitvoer gelegd op een eenvoudige en doorzichtige wijze en in overeenstemming met een goed financieel beheer.

2. Elk actieterrein voor proefprojecten wordt door één enkel Fonds gefinancierd. Om de maatregelen te bestrijken die voor de tenuitvoerlegging van het betrokken proefproject nodig zijn, kan bij de beschikking over de bijdrage van de Fondsen het in de specifieke verordening betreffende elk Fonds vastgestelde toepassingsgebied worden verruimd, zonder dat daarbij verder kan worden gegaan dan op grond van die specifieke bepalingen mogelijk is.

Artikel 22 - Technische hulp

Op initiatief of voor rekening van de Commissie kunnen de Fondsen, binnen de grenzen van 0,3% van hun respectieve jaarlijkse toewijzing, de voorbereidings-, toezicht-, evaluatie- en controlemaatregelen financieren die voor de tenuitvoerlegging van deze verordening nodig zijn. Deze maatregelen omvatten met name:

- a) studies, waaronder algemene studies, over het optreden van de Fondsen;
- b) acties op het gebied van technische hulp en in de vorm van uitwisselingen van ervaring en informatie die zijn bedoeld voor de partners, de eindbegunstigden van de bijstandspakketten van de Fondsen en het grote publiek; en
- c) het opzetten, het doen functioneren en het onderling koppelen van de computersystemen voor het beheer, het toezicht en de evaluatie.

Artikel 23 - Goedkeuring van de innovatieve acties en van de acties op het gebied van technische hulp

De Commissie beoordeelt de in het kader van de artikelen 21 en 22 ingediende aanvragen om een bijdrage van de Fondsen aan de hand van de volgende gegevens:

- a) een beschrijving van het voorgestelde bijstandspakket, van het toepassingsgebied ervan, met inbegrip van de geografische werkingssfeer, en van de specifieke doelstellingen ervan,
- b) een voorafgaande evaluatie,
- c) de voor de uitvoering van het bijstandspakket verantwoordelijke instanties en de begunstigden,
- d) het tijdschema en het financieringsplan, inclusief de bijdrage uit enigerlei andere communautaire financieringsbron,
- e) de voorzieningen voor de tenuitvoerlegging, die een doeltreffende tenuitvoerlegging in overeenstemming met de voorschriften garanderen,
- f) alle informatie die nodig is om de verenigbaarheid met de takken van communautair beleid en met de in artikel 9, lid 4, bedoelde richtsnoeren te verifiëren.

De Commissie keurt de bijdrage van de Fondsen goed wanneer deze gegevens het mogelijk maken de aanvraag te beoordelen.

HOOFDSTUK V. GROTE PROJECTEN

Artikel 24 – Begripsomschrijving van grote projecten

Binnen een bijstandspakket kunnen de Fondsen uitgaven in verband met grote projecten financieren, waarbij onder een groot project wordt verstaan:

- a) een geheel van economisch onscheidbare werkzaamheden die een precieze technische functie vervullen en op duidelijk omschreven doelstellingen zijn gericht, en

- b) waarvan de totale voor de bepaling van de bijdrage van de Fondsen in aanmerking genomen kosten hoger zijn dan 50 miljoen euro.

Artikel 25 - Goedkeuring en tenuitvoerlegging

1. Indien de lidstaat of de beheersautoriteit gedurende de tenuitvoerlegging van de bijstandspakketten een bijdrage van de Fondsen voor een groot project beoogt, stelt hij of zij de Commissie hiervan vooraf in kennis, daarbij de volgende gegevens verstrekend:
- a) de voor de tenuitvoerlegging verantwoordelijke instantie,
 - b) de aard van de investering en een beschrijving ervan, alsmede de kosten en de plaats van uitvoering ervan,
 - c) het tijdschema voor de uitvoering van het project,
 - d) de kosten-batenanalyse, die mede betrekking heeft op de financiële kosten en baten, en een risicoanalyse; voor infrastructuurinvesteringen, een analyse van de sociaal-economische kosten en baten van het project, inclusief een opgave van de te verwachten bezettingsgraad,
 - e) informatie over de economische haalbaarheid van het project; voor productieve investeringen worden in de analyse mede de marktvooruitzichten in de betrokken sector en de te verwachten rentabiliteit van het project behandeld,
 - f) de directe en indirecte effecten op de werkgelegenheid,
 - g) de elementen om zich een oordeel te kunnen vormen over de gevolgen voor het milieu en over de toepassing van het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron moeten worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt, alsmede over de toepassing van de communautaire milieuvoorschriften,
 - h) de elementen die nodig zijn om te kunnen beoordelen of de mededingingsregels, en met name de bepalingen inzake staatssteunmaatregelen, in acht worden genomen,
 - i) voor infrastructuurinvesteringen, het te verwachten effect op de ontwikkeling of omschakeling van de betrokken regio, alsmede de wijze van toepassing van de communautaire voorschriften inzake overheidsopdrachten,
 - j) informatie over de gevolgen van de bijdrage van de Fondsen voor de uitvoering van het project,
 - k) het financieringsplan en de totale financiële middelen die als bijdrage van de Fondsen en uit welke andere communautaire financieringsbron ook worden beoogd.

2. De Commissie beoordeelt het project, waarbij zij zo nodig de EIB raadpleegt, aan de hand van de volgende elementen:
 - a) het overwogen type investering en, in voorkomend geval, de verwachte ontvangsten;
 - b) de resultaten van de kosten-batenanalyse;
 - c) de milieueffectbeoordeling;
 - d) de coherentie van het project met de prioritaire zwaartepunten van het betrokken bijstandspakket;
 - e) de vraag of het project in overeenstemming is met de takken van communautair beleid;
 - f) de verwachte economische en sociale voordelen, met name op het gebied van werkgelegenheid, bezien in verhouding tot de aan te wenden financiële middelen;
 - g) de coördinatie van de bijstandsverlening van de financieringsinstrumenten en de in artikel 9, lid 3, bedoelde combinatie van subsidies en leningen.
3. Binnen drie maanden nadat de Commissie de in lid 1 bedoelde gegevens heeft ontvangen, bevestigt of wijzigt zij het communautaire bijstandspercentage. Indien zij van mening is dat het project geen rechtvaardiging lijkt te vormen voor een deel van de bijdrage van de Fondsen of voor deze bijdrage in haar geheel, kan zij deze bijdrage volledig of gedeeltelijk weigeren.

HOOFDSTUK VI. GLOBALE SUBSIDIE

Artikel 26 - Globale subsidie

1. De lidstaat of de beheersautoriteit kan in overeenstemming met de Commissie besluiten om geschikte bemiddelende instanties, met inbegrip van plaatselijke autoriteiten, maatschappijen voor regionale ontwikkeling en niet-gouvernementele organisaties, te belasten met de tenuitvoerlegging en het beheer van een deel van een bijstandspakket, hierna "globale subsidie" genoemd, bij voorkeur ten behoeve van initiatieven voor plaatselijke ontwikkeling.

In het geval van programma's in het kader van een communautair initiatief en van innovatieve acties kan de Commissie besluiten om voor het hele programma of een deel ervan met een globale subsidie te werken.
2. De bemiddelende instanties dienen over de vereiste solvabiliteit en administratieve capaciteit te beschikken, in de betrokken regio aanwezig te zijn of te zijn vertegenwoordigd, met een opdracht van openbaar nut te zijn belast en te zorgen voor een adequate inschakeling van de sociaal-economische kringen die rechtstreeks belang bij de tenuitvoerlegging van de geplande maatregelen hebben.

3. De toepassing van een globale subsidie wordt in de desbetreffende beschikking over de bijdrage van de Fondsen vermeld als bijzondere voorziening voor de tenuitvoerlegging van het bijstandspakket zoals bedoeld in artikel 17, lid 2, onder d). De nadere regels voor het gebruik van de globale subsidie worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de betrokken beheersautoriteit en de betrokken bemiddelende instantie.

Voor programma's in het kader van een communautair initiatief en voor innovatieve acties worden de nadere regels voor het gebruik van de globale subsidie vastgelegd in een overeenkomst tussen de Commissie en de betrokken bemiddelende instantie. De aanvullende programmering betreft niet het onder de globale subsidie vallende deel van het bijstandspakket.

4. In de nadere regels voor het gebruik van de globale subsidie worden met name gepreciseerd:
 - a) de ten uitvoer te leggen maatregelen,
 - b) de criteria voor de selectie van de begunstigden,
 - c) de toekenningsvoorwaarden voor en de percentages van de bijstand van de Fondsen, met inbegrip van het gebruik dat van eventueel verkregen rente moet worden gemaakt,
 - d) de nadere regels voor het toezicht op en de evaluatie van de globale subsidie,
 - e) eventueel, met instemming van de Commissie, het gebruik van een bankgarantie.

TITEL III. BIJDRAGE EN FINANCIËEL BEHEER VAN DE FONDSEN

HOOFDSTUK I. FINANCIËLE BIJDRAGE VAN DE FONDSEN

Artikel 27 - Beschikking tot vaststelling van de bijdrage van de Fondsen

1. Voor zover aan alle in dit artikel vereiste voorwaarden is voldaan, stelt de Commissie in het algemeen binnen zes maanden na ontvangst van de bijstandsaanvraag de bijdrage van alle Fondsen in een enkele beschikking vast. De kredieten die worden toegewezen aan de regio's of de zones die overgangssteun ontvangen, worden in de beschikking afzonderlijk vermeld.

Voor elk van de prioritaire zwaartepunten van de bijstandsverlening wordt de maximumbijdrage van de Fondsen vastgesteld.

Een maatregel kan tijdens een bepaalde periode slechts uit één Structuurfonds financiële bijstand ontvangen.

Een verrichting kan niet tegelijkertijd bijstand uit een Fonds ontvangen uit hoofde van één van de doelstellingen 1 tot en met 3 en uit hoofde van een communautair initiatief.

2. De bijdrage van de Fondsen aan operationele programma's moet verenigbaar zijn met het in het desbetreffende communautaire bestek opgenomen financieringsplan.
3. De bijdrage van de Fondsen aan de tenuitvoerlegging van de maatregelen kan worden verleend in een van de volgende vormen: niet terugvorderbare directe steun (hierna "directe steun" te noemen), terugvorderbare steun, rentesubsidie, garantie, participatie, participatie in het risicodragend kapitaal of enige andere financieringsvorm.

De aan de beheersautoriteit of aan een andere openbare autoriteit teruggestorte steunbedragen worden door de betrokken autoriteit voor dezelfde doeleinden hergebruikt.

Artikel 28 - Differentiatie van de bijstandspercentages

1. De bijdrage van de Fondsen wordt gedifferentieerd op grond van de volgende elementen:
 - a) de ernst van de specifieke, met name regionale of sociale, problemen waarop de bijstandspakketten zijn gericht;
 - b) de financiële draagkracht van de betrokken lidstaat, met name rekening houdend met de relatieve welvaart van die lidstaat en met de noodzaak buitensporige toename van de begrotingsuitgaven te vermijden,
 - c) het belang dat de bijstandspakketten en de prioritaire zwaartepunten uit communautair oogpunt hebben, als bedoeld in artikel 1, laatste alinea, in het bijzonder voor het opheffen van ongelijkheden en het bevorderen van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, en voor de bescherming en de verbetering van het milieu, met name de toepassing van de beginselen van voorzorg en preventief optreden, en het beginsel dat de vervuiler betaalt,
 - d) het belang dat de bijstandspakketten en de prioritaire zwaartepunten uit regionaal en nationaal oogpunt hebben,
 - e) de specifieke kenmerken van het betrokken type bijstandspakket en het betrokken prioritaire zwaartepunt,
 - f) een optimaal gebruik van financiële middelen in de financieringsplannen, met inbegrip van een combinatie van openbare en particuliere middelen, en het gebruik van adequate financiële instrumenten overeenkomstig artikel 9, lid 3.
2. De bijdrage van de Fondsen wordt berekend in verhouding tot de totale in aanmerking komende kosten, of de totale in aanmerking komende uitgaven van de overheid of daaraan gelijkgestelde (nationale, regionale, communautaire) uitgaven voor elk bijstandspakket.
3. Voor de bijdrage van de Fondsen gelden de volgende grenzen:
 - a) ten hoogste 75% van de totale subsidiabele kosten, en als algemene regel, ten minste 50% van de subsidiabele overheidsuitgaven, voor maatregelen in regio's van doelstelling 1. Indien deze regio's in een voor bijstand uit het Cohesiefonds in aanmerking komende lidstaat liggen, kan de bijdrage van de

Gemeenschap in naar behoren gemotiveerde uitzonderingsgevallen tot ten hoogste 80% van de totale kosten bedragen, en tot ten hoogste 85% van de totale subsidiabele kosten voor de ultraperifere regio's alsmede voor de Griekse perifere eilanden waarvan de afgelegenheid een handicap vormt,

- b) ten hoogste 50% van de totale subsidiabele kosten en, als algemene regel, ten minste 25% van de subsidiabele overheidsuitgaven voor maatregelen in de zones van doelstelling 2 of doelstelling 3.

Voor de bijdrage van de Fondsen worden de maxima gerespecteerd die inzake steunintensiteit en cumulering voor de steunmaatregelen van de lidstaten zijn vastgesteld.

- 4. Indien bij het betrokken bijstandspakket investeringen worden gefinancierd die inkomsten zullen opleveren, wordt de bijdrage van de Fondsen aan deze investeringen vastgesteld rekening houdende, bij de specifieke kenmerken ervan, met de hoogte van de bruto autofinancieringsmarge waarvan normalerwijze wordt uitgegaan bij deze categorie investeringen, afhankelijk van de macro-economische omstandigheden waarin deze investeringen geschieden, en met dien verstande dat de bijdrage van de Fondsen niet tot een verhoging van de nationale begrotingsuitgaven mag leiden.

Voor de bijdrage van de Fondsen gelden de volgende grenzen:

- a) in het geval van investeringen in infrastructuur die aanzienlijke inkomsten opleveren, bedraagt de bijdrage ten hoogste:
 - i) 40% van de totale subsidiabele kosten in de regio's van doelstelling 1, verhoogd met maximaal 10% voor de lidstaten die bijstand uit het Cohesiefonds ontvangen;
 - ii) 25% van de totale subsidiabele kosten in de zones van doelstelling 2;
 - iii) deze percentages kunnen worden verhoogd in verhouding tot de mate waarin van andere financieringsvormen dan directe steun gebruik wordt gemaakt, met dien verstande dat de verhoging in geen geval meer dan 10% van de totale subsidiabele kosten mag bedragen;
- b) in het geval van investeringen in ondernemingen bedraagt de bijdrage ten hoogste:
 - i) 35% van de totale subsidiabele kosten in de regio's van doelstelling 1;
 - ii) 15% van de totale subsidiabele kosten in de zones van doelstelling 2;
 - iii) in het geval van investeringen in kleine en middelgrote ondernemingen kunnen deze percentages worden verhoogd in verhouding tot de mate waarin van andere financieringsvormen dan directe steun gebruik wordt gemaakt, met dien verstande dat de verhoging in geen geval meer dan 10% van de totale subsidiabele kosten mag bedragen;

5. De verwijzingen naar de regio's en de zones van doelstelling 1 en doelstelling 2 in lid 3 en lid 4 hebben mede betrekking op de regio's en de zones waar op grond van artikel 6, respectievelijk lid 1 en lid 2, overgangssteun wordt verleend.
6. De in artikel 21 en artikel 22 bedoelde maatregelen die op initiatief van de Commissie worden uitgevoerd, kunnen voor 100% van de totale kosten worden gefinancierd. De in artikel 22 bedoelde maatregelen die voor rekening van de Commissie worden uitgevoerd, worden voor 100% van de totale kosten gefinancierd. Voor de maatregelen op het gebied van technische bijstand in het kader van de programmering en van de communautaire initiatieven gelden de in dit artikel vermelde percentages.

Artikel 29 - Subsidiabiliteit

1. De uitgaven voor verrichtingen komen slechts voor financiering uit de Fondsen in aanmerking indien de verrichtingen een integrerend deel van het betrokken bijstandspakket uitmaken.
2. Een uitgave komt niet voor financiering uit de Fondsen in aanmerking indien zij door de eindbegunstigde is verricht vóór de datum waarop de Commissie de bijstandsaanvraag heeft ontvangen. Deze datum is de begindatum voor de subsidiabiliteit van de uitgaven.

De einddatum voor de subsidiabiliteit van de uitgaven wordt bepaald in de beschikking waarbij de bijdrage van de Fondsen wordt vastgesteld. Deze datum heeft betrekking op de door de eindbegunstigden verrichte betalingen. De subsidiabele periode kan door de Commissie op naar behoren gemotiveerd verzoek van de lidstaten worden verlengd overeenkomstig het bepaalde in artikel 13 en artikel 14.

3. De relevante nationale bepalingen zijn van toepassing op de subsidiabele uitgaven, tenzij de Commissie, indien zulks nodig blijkt, zelf gemeenschappelijke subsidiabiliteitsregels vaststelt volgens de procedures van de artikelen 47 tot en met 52.
4. De lidstaten zien erop toe, dat de bijdrage van de Fondsen slechts wordt gehandhaafd indien de verrichting waarop zij betrekking heeft geen belangrijke verandering ondergaat:
 - a) die strijdig is met de aard of de uitvoeringsvoorwaarden, of een onderneming of een publiekrechtelijk collectief lichaam een onrechtmatig voordeel oplevert, en
 - b) die, in voorkomend geval, vóór het verstrijken van een termijn van 5 jaar, voortvloeit hetzij uit een wijziging in het eigendomsstelsel van een infrastructuurvoorziening, hetzij uit de beëindiging of de overbrenging naar een andere plaats van een productieve activiteit.

Wanneer een dergelijke verandering zich voordoet, is het bepaalde in artikel 38 van toepassing.

HOOFDSTUK II. FINANCIËEL BEHEER

Artikel 30 - Betalingsverplichtingen

1. De betalingsverplichtingen van de Gemeenschap worden aangegaan op grond van de beschikking van de Commissie waarbij de bijdrage van de Fondsen wordt vastgesteld.
2. Betalingsverplichtingen voor bijstandspakketten met een duur van twee jaar of langer worden in de regel per jaar aangegaan. De betalingsverplichtingen voor het eerste jaar worden aangegaan wanneer de Commissie de beschikking tot goedkeuring van het bijstandspakket geeft. De betalingsverplichtingen voor de volgende jaren worden in de regel tegen uiterlijk 30 april aangegaan.

Het gedeelte van een betalingsverplichting waarvoor op het einde van het tweede jaar na dat van de vastlegging of op de in artikel 29, lid 2, bedoelde uiterste datum voor de indiening van het in artikel 36, lid 1, bedoelde eindverslag geen enkele ontvankelijke betalingsaanvraag bij de Commissie is ingediend, wordt ambtshalve door de Commissie geannuleerd; de bijdrage van de Fondsen aan het betrokken bijstandspakket wordt verhoudingsgewijs verminderd.

3. Bij bijstandspakketten met een duur van minder dan twee jaar worden de betalingsverplichtingen voor het totale bedrag van de bijdrage van de Fondsen aangegaan wanneer de Commissie de beschikking tot vaststelling van de bijdrage van de Fondsen geeft.

Artikel 31 - Betalingen

1. De bijdrage van de Fondsen wordt door de Commissie overeenkomstig de aangegeane betalingsverplichtingen aan de hiertoe door de betrokken lidstaat aangewezen nationale, gewestelijke of plaatselijke autoriteit of instantie (hierna ook "betalingsautoriteit" genoemd) uitbetaald.

De betalingen hebben betrekking op de vroegste, op grond van artikel 30 aangegeane betalingsverplichtingen.

De uitbetaling kan geschieden in de vorm van voorschotten, van tussentijdse betalingen of van saldobetalingen. De tussentijdse of saldobetalingen hebben betrekking op daadwerkelijk verrichte uitgaven, welke moeten overeenkomen met door de eindbegunstigden gedane en met voldane facturen of boekingsbescheiden met gelijkwaardige bewijskracht gestaafe betalingen.

De Commissie voert de tussentijdse betalingen uit binnen een termijn die in de regel niet meer dan twee maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van een ontvankelijke aanvraag, zal bedragen.

De betalingsautoriteit ziet erop toe, dat de eindbegunstigden de bedragen waarop zij uit hoofde van de bijdrage van de Fondsen recht hebben, zo spoedig mogelijk en integraal ontvangen. Er mogen geen sommen of heffingen worden ingehouden, noch achteraf bijzondere kosten worden berekend waardoor deze bedragen worden verlaagd.

2. Nadat de eerste betalingsverplichting is aangegaan, maakt de Commissie een voorschot aan de betalingsautoriteit over. Dit voorschot bedraagt ten hoogste 10% van de bijdrage van de Fondsen aan het betrokken bijstandspakket. Het kan zo nodig over één of meerdere begrotingsjaren worden gespreid, afhankelijk van de beschikbaarheid van begrotingsmiddelen.

Gedurende de gehele duur van het bijstandspakket gebruikt de betalingsautoriteit het voorschot ter betaling van de communautaire bijdrage aan de uitgaven die daadwerkelijk zijn verricht en overeenkomstig lid 3 bij de Commissie zijn gedeclareerd.

De betalingsautoriteit stort het voorschot geheel of gedeeltelijk terug indien 18 maand nadat de beschikking tot vaststelling van de bijdrage van de Fondsen is gegeven, geen enkele betalingsaanvraag bij de Commissie is ingediend.

De eventueel door het voorschot voortgebrachte rente wordt aan de middelen voor het bijstandspakket toegevoegd.

3. De tussentijdse betalingen worden gebruikt om de daadwerkelijk in het kader van de actie van de Fondsen verrichte en door de betalingsautoriteit gecertificeerde uitgaven te vergoeden. Zij hebben betrekking op de in de aanvulling op de programmering en in het financieringsplan voor het bijstandspakket vastgestelde maatregelen en worden slechts uitgevoerd mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de aanvulling op de programmering waarin alle in artikel 17, lid 3, genoemde elementen zijn opgenomen, is bij de Commissie ingediend,
- b) het jaarverslag over de uitvoering in het voorgaande jaar, dat alle in artikel 36 genoemde elementen bevat, is aan de Commissie verstrekt,
- c) de gegevens voor de bij artikel 41 voorziene evaluatie halverwege de looptijd van het bijstandspakket zijn medegedeeld,
- d) de besluiten van de beheersautoriteit en het toezichtcomité houden zich aan het totale bedrag van de bijdrage van de Fondsen dat aan de betrokken prioritaire zwaartepunten is toegewezen,
- e) er is binnen de gestelde termijn gevolg gegeven aan de in artikel 33, lid 3, bedoelde verzoeken om aanpassingen te doen of aan de in artikel 37, lid 4, bedoelde verzoeken om corrigerende maatregelen te nemen,
- f) er is voor het betrokken bijstandspakket en voor de betrokken maatregel geen schorsing op grond van artikel 38, lid 2, eerste alinea, en er is geen besluit van de Commissie tot inleiding van een inbreukprocedure op grond van artikel 169 van het Verdrag.

De lidstaat en de aangewezen autoriteit worden onmiddellijk ervan in kennis gesteld indien niet aan alle voorwaarden is voldaan en treffen de nodige maatregelen.

De lidstaten zorgen ervoor dat de aanvragen voor tussentijdse betalingen, zoveel mogelijk gegroepeerd, drie keer per jaar, voor het laatst uiterlijk op 31 oktober, bij de Commissie worden ingediend.

In de aanvragen voor tussentijdse betalingen worden de naar prioritair zwaartepunt uitgesplitste uitgaven in de regio's of zones die overgangssteun ontvangen, van de overige uitgaven afgezonderd.

De som van de in lid 2 en in dit lid bedoelde betalingen voor een bijstandspakket bedraagt ten hoogste 95% van de bijdrage van de Fondsen aan dat bijstandspakket.

4. De betaling van het saldo van de bijstand vindt plaats mits:
 - a) de betalingsautoriteit binnen zes maanden na de uiterste datum voor de betaling die is vermeld in de beschikking waarbij de bijdrage van de Fondsen wordt vastgesteld, een gecertificeerde verklaring betreffende de daadwerkelijk verrichte uitgaven bij de Commissie heeft ingediend,
 - b) het eindverslag over de uitvoering bij de Commissie is ingediend en door haar is goedgekeurd,
 - c) de lidstaat de in artikel 37, lid 1, onder f), bedoelde verklaring aan de Commissie heeft medegedeeld.

De definitieve saldobetaling is niet meer voor herziening op verzoek van de lidstaat vatbaar indien de aangewezen autoriteit geen daartoe strekkend verzoek aan de Commissie heeft gericht binnen een termijn van negen maanden ingaande op de datum waarop dit saldo wordt overgemaakt.

5. De lidstaten wijzen de autoriteiten aan die bevoegd zijn om de in de leden 3 en 4 bedoelde certificeringen en verklaringen af te geven.
6. Tegen uiterlijk 30 april van elk jaar doen de lidstaten de Commissie een geactualiseerde raming toekomen van de betalingsaanvragen voor het lopende begrotingsjaar en voor het volgende begrotingsjaar.
7. Voor innovatieve acties als bedoeld in artikel 21 en maatregelen als bedoeld in artikel 22 stelt de Commissie adequate betalingsprocedures vast.

Artikel 32 - Gebruik van de euro

De bedragen van de beschikkingen, van de betalingsverplichtingen en van de betalingen van de Commissie luiden in euro en worden in euro overgemaakt, overeenkomstig de regels die de Commissie volgens de in de artikelen 47 tot en met 51 bedoelde procedures dient vast te stellen.

TITEL IV DOELTREFFENDHEID VAN DE BIJSTANDSVERLENING VAN DE FONDSEN

HOOFDSTUK I. TOEZICHT

Artikel 33 - Beheer door de aangewezen autoriteit

1. De door de lidstaat voor het beheer van een bijstandspakket aangewezen autoriteit of instantie, in het kader van deze verordening de "beheersautoriteit" te noemen, is verantwoordelijk voor de doeltreffendheid en de deugdelijkheid van het beheer en de tenuitvoerlegging, en in het bijzonder voor:
 - a) de totstandbrenging van het systeem voor de verzameling van de financiële en statistische gegevens ten behoeve van de tenuitvoerlegging en de in artikel 35 bedoelde indicatoren voor het toezicht, alsmede voor het ter beschikking stellen ervan op de met de Commissie overeengekomen wijze;
 - b) de opstelling van het financieringsplan voor het bijstandspakket, met name wat betreft het ter beschikking stellen van de middelen door de partners die bijdragen in de financiering op grond van een overeenkomst als bedoeld in artikel 17, lid 3;
 - c) de totstandbrenging en het gebruik van compatibele informaticasystemen voor beheer, toezicht en evaluatie die borg staan voor een efficiënt beheer, alsmede voor de betrouwbaarheid en de beschikbaarheid van de onder a) bedoelde gegevens, en die in overeenstemming zijn met het bepaalde in de artikelen 35, 41 en 42;
 - d) de opstelling en de indiening bij de Commissie van het jaarverslag over de uitvoering alsmede, in voorkomend geval en onverminderd artikel 31, van de betalingsaanvragen;
 - e) de organisatie, in samenwerking met de Commissie, van de in artikel 41 bedoelde evaluatie halverwege de looptijd;
 - f) het gebruik, door de instanties die deelnemen aan het beheer en de tenuitvoerlegging van het bijstandspakket, van hetzij een afzonderlijke boekhouding, hetzij een adequate boekhoudkundige codering van alle verrichtingen in het kader van het bijstandspakket,
 - g) de regelmatigheid van de uit hoofde van het bijstandspakket gefinancierde verrichtingen, omvattende met name de toepassing van interne controlemethoden die beantwoorden aan de beginselen van deugdelijk financieel beheer en de tenuitvoerlegging van de conclusies, aanbevelingen of verzoeken als bedoeld in lid 3 van dit artikel of in artikel 37, lid 4;
 - h) de overeenstemming met het door de Gemeenschap gevoerde beleid; in het kader van de toepassing van de communautaire voorschriften inzake overheidsopdrachten worden in de berichten die bestemd zijn voor bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, de

referenties vermeld van de projecten waarvoor een bijdrage van de Fondsen is aangevraagd of vastgesteld;

- i) het nakomen van de in artikel 45 bedoelde verplichtingen inzake voorlichting en publiciteit.
2. Nadat het toezichtcomité hieraan zijn goedkeuring heeft gehecht, kan de beheersautoriteit zo nodig de aanvulling op de programmering aanpassen, zonder het totale bedrag van de bijdrage van de Fondsen voor het betrokken prioritaire zwaartepunt noch de specifieke doelstellingen ervan te wijzigen. De beheersautoriteit brengt de Commissie binnen een maand op de hoogte van de wijzigingen.

De wijzigingen die betrekking hebben op elementen die in de beschikking tot vaststelling van de bijdrage van de Fondsen zijn opgenomen, worden door de Commissie in overleg met de betrokken lidstaat vastgesteld na advies van het toezichtcomité.

3. De Commissie en de beheersautoriteit onderwerpen ten minste jaarlijks, met name naar aanleiding van de indiening van het in artikel 36 bedoelde jaarverslag over de uitvoering, de belangrijkste in het voorgaande jaar geboekte resultaten aan een onderzoek waarvan de voorwaarden in overleg met de betrokken lidstaat en de beheersautoriteit worden vastgesteld.

Na afloop daarvan formuleert de Commissie opmerkingen of aanbevelingen die aan de lidstaat en de beheersautoriteit worden gericht. Deze opmerkingen of aanbevelingen gaan in voorkomend geval vergezeld van verzoeken om aanpassingen aan te brengen ter verbetering van de kwaliteit of de doeltreffendheid van het toezicht op of het beheer van het bijstandspakket, eventueel om gevolg te geven aan de op grond van artikel 37, lid 4, geformuleerde conclusies. De beheersautoriteit past de aanvulling op de programmering binnen een door de Commissie gestelde termijn dienovereenkomstig aan, rekening houdende met het bepaalde in lid 2. Zo nodig wordt het bijstandspakket herzien overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 12, 13 en 14.

Artikel 34 - Toezichtcomités

1. Elk communautair bestek of enkelvoudig programmeringsdocument en elk operationeel programma wordt door een toezichtcomité begeleid.

De toezichtcomités worden ingesteld krachtens een overeenkomst tussen de beheersautoriteit en de partners. De partners zorgen voor een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen.

De toezichtcomités worden samengesteld binnen een termijn van ten hoogste drie maanden nadat de beschikking tot vaststelling van de bijdrage van de Fondsen is gegeven.

De lidstaat is juridisch aansprakelijk voor de besluiten van het toezichtcomité.

2. Een vertegenwoordiger van de Commissie en, in voorkomend geval, van de EIB neemt met raadgevende stem aan de werkzaamheden van de comités deel.

De vertegenwoordigers van alle partners die in de financiering van het bijstandspakket bijdragen en, bij acties op het gebied van de menselijke hulpbronnen, de vertegenwoordigers van de andere partners, zijn stemgerechtigd wanneer het comité besluiten moet nemen. De vertegenwoordigers van de overige partners hebben een raadgevende stem.

Het toezichtcomité wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de beheersautoriteit.

3. Het toezichtcomité vergewist zich van de doeltreffendheid en de kwaliteit van de tenuitvoerlegging van het bijstandspakket met het oog op het bereiken van de specifieke doelstellingen en de in artikel 1 omschreven doelstellingen. Te dien einde:
 - a) stelt het comité strategische richtsnoeren en prioriteiten voor de uitvoering van het bijstandspakket vast en vergewist het zich van de coherentie met de in artikel 9, lid 4, bedoelde richtsnoeren, met het economische, sociale en, in voorkomend geval, regionale beleid van de lidstaat, met het in artikel 1, onder 3), bedoelde referentiekader en met het Gemeenschapsbeleid;
 - b) onderwerpt het comité de met de tenuitvoerlegging bereikte resultaten, met name ten aanzien van de gekwantificeerde doelstellingen op het niveau van de maatregelen, en de in artikel 41 bedoelde evaluatie halverwege de looptijd aan een onderzoek.
4. Het toezichtcomité kan aan de beheersautoriteit alle aanpassingen of herzieningen van het bijstandspakket voorstellen die ertoe bijdragen dat de in artikel 1 omschreven doelstellingen worden bereikt. De betrokken aanpassingen geschieden overeenkomstig het bepaalde in artikel 33, lid 2.

Artikel 35 - Indicatoren voor het toezicht

1. De beheersautoriteit en het toezichtcomité maken voor de uitoefening van het toezicht gebruik van materiële en financiële indicatoren die met name in de aanvulling op de programmering worden bepaald, op basis van door de Commissie opgestelde methodologische richtsnoeren en indicatieve lijsten. Deze indicatoren hebben betrekking op het specifieke karakter en de doelstellingen van het betrokken bijstandspakket, alsmede op de sociaal-economische, structurele en milieusituatie van de lidstaat, in voorkomend geval rekening houdende met de aanwezigheid van regio's of zones die overgangssteun ontvangen. Deze indicatoren omvatten in het bijzonder die welke worden gebruikt voor de toewijzing van de in artikel 43 bedoelde reserve.
2. De indicatoren voor het toezicht moeten zodanig zijn opgezet dat zij voor de betrokken bijstandspakketten een duidelijk beeld geven van:
 - a) de gekwantificeerde specifieke doelstellingen van de maatregelen en prioritaire zwaartepunten, en hun onderlinge samenhang,

- b) de voortgang bij de tenuitvoerlegging van de prioritaire zwaartepunten en de maatregelen, vanuit het oogpunt van materiële verwezenlijkingen, resultaten en gevolgen,
- c) de voortgang bij de uitvoering van het financieringsplan.

Indien zulks gezien de aard van de bijstandspakketten relevant is, worden de statistische gegevens uitgesplitst naar geslacht en, voor ondernemingen, naar grootteklasse van de begunstigden. De uitsplitsing van de financiële en materiële indicatoren geschiedt op grond van een indeling in regio's en sectoren die de Commissie voorstelt.

- 3. Voor de in artikel 24 bedoelde grote projecten wordt gebruik gemaakt van afzonderlijke, aan de specifieke kenmerken aangepaste financiële en voortgangsindicatoren.

Artikel 36 - Jaarverslag over de uitvoering

- 1. Voor ieder meerjarig bijstandspakket zendt de aangewezen beheersautoriteit de Commissie uiterlijk zes maanden na afloop van ieder volledig kalenderjaar van tenuitvoerlegging een voortgangsverslag. Uiterlijk zes maanden na de bedoelde einddatum voor de subsidiabiliteit zendt de betalingsautoriteit een eindverslag aan de Commissie.

Over ieder bijstandspakket met een duur van minder dan twee jaar dient de daartoe door de lidstaat aangewezen autoriteit uiterlijk zes maanden nadat de laatste betaling is verricht door de betalingsautoriteit, bij de Commissie een verslag in.

Voordat dit verslag bij de Commissie wordt ingediend, moet het door het bedoelde toezichtcomité zijn onderzocht en goedgekeurd.

- 2. Ieder jaarverslag en eindverslag over de uitvoering bevat ten minste de volgende gegevens:
 - a) een beschrijving van de omgeving waarin het bijstandspakket ten uitvoer wordt gelegd, met de wezenlijke sociaal-economische ontwikkelingen, de samenhang met andere nationale, regionale of sectoriële beleidsmaatregelen en met het in artikel 1, punt 3, bedoelde referentiekader, en de samenhang tussen de bijstandsverlening van de verschillende Fondsen onderling en met andere financieringsinstrumenten;
 - b) de voortgang bij de tenuitvoerlegging van de prioritaire zwaartepunten, de maatregelen en de verrichtingen indien de aard van de bijstandspakketten zulks mogelijk maakt, voor elk Fonds, elk zwaartepunt en elke maatregel, in het licht van hun specifieke doelstellingen, door middel van kwantificering van de in artikel 35 bedoelde materiële, resultaat- en impactindicatoren;
 - c) de financiële uitvoering van het bijstandspakket op het niveau van de maatregelen, een opgave van de daadwerkelijk door de betalingsautoriteit verrichte uitgaven alsmede van de van de Commissie ontvangen betalingen, door middel van kwantificering van de in artikel 35 bedoelde financiële

indicatoren; de financiële uitvoering in de zones die overgangssteun ontvangen, op het niveau van het prioritaire zwaartepunt, moet worden afgezonderd;

- d) de door de beheersautoriteit en door het toezichtcomité getroffen voorzieningen om de kwaliteit en de doeltreffendheid van de tenuitvoerlegging te waarborgen, in het bijzonder met betrekking tot:
 - i) het toezicht en de controle op de verrichtingen,
 - ii) het gebruik van technische bijstand,
 - iii) de genomen evaluatiemaatregelen, waarbij met name ook gegevens worden verstrekt over de verkregen resultaten en het verzamelen van de voor het toezicht benodigde informatie,
 - iv) de betrouwbaarheid van het beheerssysteem,
 - v) de maatregelen die zijn genomen naar aanleiding van aanbevelingen, verzoeken om aanpassingen te doen als bedoeld in artikel 33, lid 3, of verzoeken om corrigerende maatregelen te nemen als bedoeld in artikel 37, lid 4,
 - vi) de maatregelen die zijn genomen om de voorlichtings- en publiciteitsverplichtingen als bedoeld in artikel 45 na te komen;
- g) de maatregelen die zijn genomen om de naleving van de beleidsvoorschriften van de Gemeenschap te waarborgen;
- h) in voorkomend geval, een afzonderlijk hoofdstuk over de voortgang en de financiering van de grote projecten.

HOOFDSTUK II. FINANCIËLE CONTROLE

Artikel 37 - Algemene bepalingen

1. De lidstaten zijn in eerste instantie belast met voor de financiële controle op de bijstandspakketten. Zij doen daartoe met name het volgende:
 - a) zij gaan na of er beheers- en controlesystemen zijn opgezet om een doeltreffend en regelmatig gebruik van het Gemeenschapsgeld te garanderen en of deze systemen goed functioneren;
 - b) zij verstrekken de Commissie een beschrijving van deze systemen;
 - c) zij zien erop toe, dat de bijstandspakketten in overeenstemming met alle toepasselijke communautaire bepalingen worden beheerd, ook wanneer hun een aanmaning of een met redenen omkleed advies op grond van artikel 169 van het Verdrag wordt toegezonden, en dat de hun ter beschikking gestelde middelen overeenkomstig de beginselen van goed financieel beheer worden gebruikt;

- d) zij waarborgen, dat de aangiften van uitgaven die bij de Commissie worden ingediend, juist zijn en afkomstig zijn van op controleerbare bewijsstukken gebaseerde boekhoudsystemen;
 - e) zij doen het nodige om onregelmatigheden te voorkomen, op te sporen en te herstellen; overeenkomstig de geldende wetgeving stellen zij de Commissie in kennis van onregelmatigheden en van het verloop van de administratieve en gerechtelijke procedures,
 - f) bij de afsluiting van elk bijstandspakket dienen zij bij de Commissie een verklaring in die is opgesteld door een persoon of dienst die functioneel onafhankelijk is van de beheersautoriteit. In de verklaring worden de conclusies van de verrichte controles samengevat en wordt een oordeel gegeven over de deugdelijkheid van de aanvraag om de saldobetaling, alsmede over de wettigheid en de regelmatigheid van de verrichtingen waarop het eindcertificaat over de uitgaven betrekking heeft. De lidstaten laten deze verklaring vergezeld gaan van hun zienswijze indien zij zulks nodig achten,
 - g) zij werken samen met de Commissie om te garanderen dat de middelen van de Gemeenschap overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer worden gebruikt,
 - h) zij vorderen de middelen terug die door een vastgestelde onregelmatigheid verloren zijn gegaan, in voorkomend geval verhoogd met moratoire rente.
2. De Commissie vergewist zich ervan dat er in de lidstaten beheers- en controlesystemen bestaan die een doeltreffend en regelmatig gebruik van het Gemeenschapsgeld garanderen, en dat die systemen goed functioneren.
- Onverminderd de controles van de lidstaten overeenkomstig de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, mogen ambtenaren of functionarissen van de Commissie de uit de Fondsen gefinancierde verrichtingen en de beheers- en controlesystemen ter plaatse controleren, met name door middel van steekproeven. Onverminderd het bepaalde in lid 4, stelt de Commissie de betrokken lidstaat vooraf in kennis van een controle ter plaatse ten einde de nodige medewerking te verkrijgen. Ambtenaren of functionarissen van de lidstaat mogen aan de controles deelnemen.
- De Commissie kan de betrokken lidstaat verzoeken een controle ter plaatse uit te voeren om de regelmatigheid van een of meerdere verrichtingen na te gaan. Ambtenaren of functionarissen van de Commissie mogen aan de controles deelnemen.
- De Commissie kan onaangekondigde controles ter plaatse uitvoeren. Ambtenaren of functionarissen van de lidstaat mogen aan de controles deelnemen.
3. De Commissie en de lidstaten werken samen om de programma's en de methodologie voor de controles te coördineren ten einde de controles een maximaal effect te laten sorteren. De betrokken lidstaat en de Commissie stellen elkaar onverwijld op de hoogte van de resultaten van de uitgevoerde controles.

4. De Commissie en de lidstaten werken samen om ten minste jaarlijks, en in elk geval vóór het jaarlijks onderzoek als bedoeld in artikel 33, lid 3, de volgende elementen te onderzoeken en te evalueren:
 - a) de resultaten van de door de lidsstaat en de Commissie verrichte controles;
 - b) de eventuele opmerkingen van de andere nationale of communautaire controleorganen of -instellingen;
 - c) de financiële gevolgen van de vastgestelde onregelmatigheden, de voor het herstel ervan reeds genomen of nog noodzakelijke maatregelen en, in voorkomend geval, de wijzigingen van de beheers- en controlesystemen.

Onverminderd de met name overeenkomstig dit artikel en artikel 38 onverwijld door de lidstaat te nemen maatregelen, stelt de Commissie na dit onderzoek de conclusies op, die met name betrekking hebben op het financiële effect van de eventueel geconstateerde onregelmatigheden. Deze conclusies worden toegezonden aan de lidstaat en aan de autoriteiten die de betrokken bijstandspakketten beheren. In voorkomend geval gaan zij vergezeld van aanbevelingen voor of verzoeken om correctiemaatregelen die erop zijn gericht de tekortkomingen van het beheer binnen een door de Commissie gestelde termijn te verhelpen en de ontdekte onregelmatigheden die nog niet zijn gecorrigeerd, te corrigeren.

De lidstaten en de verantwoordelijke beheersautoriteiten nemen binnen de gestelde termijn de nodige maatregelen om gevolg te geven aan de aanbevelingen of de verzoeken van de Commissie.

5. Onverminderd het bepaalde in dit artikel, kan de Commissie een tussentijdse betaling geheel of gedeeltelijk opschorten indien zij vaststelt dat de betrokken uitgaven het voorwerp uitmaken van een belangrijke onregelmatigheid die niet is gecorrigeerd en oordeelt dat onmiddellijk optreden vereist is. Zij brengt de betrokken lidstaat daarvan op de hoogte.
6. Gedurende drie jaren na de laatste betaling voor een bijstandspakket houden de verantwoordelijke autoriteiten alle bewijsstukken van de met het bijstandspakket verband houdende uitgaven en controles ter beschikking van de Commissie. In geval van gerechtelijke vervolging of op een met redenen omkleed verzoek van de Commissie wordt deze termijn geschorst.

Artikel 38 - Financiële correcties

1. De lidstaten zijn in eerste instantie belast met het vervolgen van onregelmatigheden, het vaststellen van de maatregelen die moeten worden getroffen ten aanzien van elke belangrijke wijziging die de aard of de voorwaarden van de tenuitvoerlegging of de controle van een bijstandspakket beïnvloedt, en het verrichten van de nodige financiële correcties.

De door de lidstaten verrichte correcties behelzen een gehele of gedeeltelijke intrekking van de communautaire bijdrage. De aldus vrijgekomen communautaire middelen kunnen door de lidstaat ten behoeve van het betrokken bijstandspakket worden hergebruikt, met inachtneming van de overeenkomstig artikel 53 vast te stellen voorwaarden.

2. De Commissie schorst de betrokken tussentijdse betalingen en verzoekt de lidstaat binnen een bepaalde termijn zijn opmerkingen kenbaar te maken wanneer zij van mening is:

- dat een lidstaat zijn verplichtingen uit hoofde van lid 1 niet is nagekomen, of
- dat om redenen die met een geheel bijstandspakket of een deel ervan verband houden, de bijdrage van de Fondsen niet of slechts voor een deel gerechtvaardigd is, of
- dat de beheers- of controlesystemen tekortkomingen vertonen die aanleiding kunnen geven tot onregelmatigheden met een systematisch karakter, of
- dat er een ernstig, door de nodige verificaties gestaafd, vermoeden van overtreding van het Gemeenschapsrecht bestaat,

Na afloop van de in de eerste alinea gestelde termijn, en wanneer de lidstaat geen correctiemaatregelen treft, kan de Commissie:

- a) het in artikel 31, lid 2, bedoelde voorschot verminderen, of
- b) de bijdrage van de Fondsen aan het betrokken bijstandspakket gedeeltelijk of volledig intrekken.

De Commissie stelt het bedrag van een correctie vast met inachtneming van de aard van de onregelmatigheid of de wijziging, en van de omvang en het potentiële effect van de eventuele tekortkomingen van de beheers- of controlesystemen.

- 3. Elk bedrag dat wegens onverschuldigde betaling wordt teruggevorderd, moet aan de Commissie worden terugbetaald. Een dergelijk bedrag wordt met moratoire rente verhoogd.
- 4. Dit artikel is van toepassing onverminderd het bepaalde in artikel 31.

HOOFDSTUK III. EVALUATIE

Artikel 39 - Algemene bepalingen

- 1. Ter beoordeling van de doeltreffendheid van de structurele bijstandsverlening wordt de actie van de Gemeenschap aan een evaluatie vooraf, een evaluatie halverwege de looptijd en een evaluatie achteraf onderworpen, ten einde het effect ervan in het licht van de doelstellingen van artikel 1 te beoordelen en het effect op de specifieke structurele problemen te ontleden.

2. De doeltreffendheid van de actie van de Fondsen wordt in drieërlei opzicht gemeten:
 - het algehele effect van de acties op de in artikel 130 A van het Verdrag genoemde doelstellingen, inzonderheid de versterking van de economische en sociale samenhang van de Gemeenschap;
 - het effect van de in de plannen voorgestelde en binnen elk communautair bestek opgenomen prioritaire zwaartepunten,
 - het effect van de voor de bijstandspakketten vastgestelde specifieke prioriteiten.
3. De evaluatie geschiedt al naar gelang het geval, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 40, 41 en 42, hoofdzakelijk de lidstaat of door de Commissie en in het kader van het partnerschap. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de Commissie treffen adequate voorzieningen en verzamelen de benodigde gegevens voor een zo doeltreffend mogelijke evaluatie. Daartoe wordt gebruik gemaakt van de verschillende elementen die het toezichtstelsel kan opleveren, zo nodig aangevuld met gegevens die de relevantie ervan vergroten.

Op initiatief van de lidstaten of van de Commissie kunnen aanvullende, in voorkomend geval thematische, evaluaties worden verricht om elders herhaalbare ervaringen te identificeren.
4. De evaluatieverslagen worden op verzoek ter beschikking van het publiek gesteld.
5. Het grondbeginsel van en de werkwijze bij de evaluatie worden nader omschreven in de communautaire bestekken en in de bijstandspakketten.

Artikel 40 - Evaluatie vooraf

1. De evaluatie vooraf vindt plaats ten behoeve van de voorbereiding en de vaststelling van de plannen, waarmee zij is geïntegreerd. In het kader van de evaluatie worden de troeven, de tekortkomingen en het potentieel van de betrokken lidstaat, regio of sector geanalyseerd. Voorts worden de coherentie van de gekozen strategie en doelstellingen met de kenmerken van de betrokken regio's of zones, waaronder hun demografische ontwikkeling, en het verwachte effect van de voorgenomen prioritaire acties onderzocht, waarbij de specifieke doelstellingen in het licht van de beginsituatie worden gekwantificeerd indien de aard ervan zulks mogelijk maakt.

De evaluatie vooraf heeft met name betrekking op de situatie op het gebied van concurrentievermogen en innovatie, inzonderheid van kleine en middelgrote ondernemingen, werkgelegenheid en menselijke hulpbronnen, milieu en gelijke kansen voor mannen en vrouwen, en omvat in het bijzonder:

- a) een evaluatie vooraf van de milieusituatie in de betrokken regio en van de voorzieningen om de milieudimensie in het bijstandspakket te integreren en de naleving van de communautaire milieuvorschriften te waarborgen. Deze evaluatie omvat: een gekwantificeerde beschrijving van de actuele milieusituatie, een opgave van de doelstellingen op korte en middellange termijn, rekening houdende met de op nationaal, regionaal of lokaal niveau vastgestelde milieubeheersplannen, een opgave van de beschikbaar gestelde

financiële middelen en van de belangrijkste in de voorgaande programmeringsperiode bereikte resultaten, en een evaluatie van het effect op de milieusituatie dat van de strategie en de bijstandspakketten wordt verwacht;

- b) een evaluatie vooraf van de situatie op het gebied van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, onder andere van de specifieke problemen van elke groep en van de resultaten van de in de voorgaande programmeringsperiode ondernomen acties; een evaluatie van het effect dat van de strategie en de bijstandspakketten wordt verwacht, met name voor de doorstroming van vrouwen en mannen naar de arbeidsmarkt, voor het onderwijs en de beroepsopleiding, voor het ondernemerschap bij vrouwen en voor het combineren van beroepsloopbaan en privé-leven.

In het kader van de evaluatie vooraf worden de kwaliteit van de tenuitvoerleggings- en toezichtsvoorzieningen en de coherentie met het Gemeenschapsbeleid op andere terreinen en de in artikel 9, lid 4, bedoelde richtsnoeren onderzocht.

Bij de evaluatie wordt rekening gehouden met de lessen die uit de evaluaties van voorgaande programmeringsperiodes zijn getrokken.

2. De met het opstellen van de plannen belaste autoriteiten zijn verantwoordelijk voor de evaluatie. Aan de hand van vooraf door haar vastgestelde criteria beoordeelt de Commissie de plannen in het licht van het bepaalde in de artikelen 14 en 15, en met name de relevantie en de kwaliteit van de evaluatie vooraf. Zo nodig wint zij aanvullende inlichtingen in.
3. De evaluatie van de in de aanvulling op de programmering opgenomen maatregelen is gericht op het onderzoek van de coherentie met de doelstellingen van de overeenkomstige prioritaire zwaartepunten, op het kwantificeren van de specifieke doelstellingen van de maatregelen en op het onderzoek van de relevantie van de selectiecriteria.

Artikel 41 - Evaluatie halverwege de looptijd

1. De evaluatie halverwege de looptijd heeft betrekking op de eerste resultaten van de bijstandspakketten, de coherentie met de evaluatie vooraf, de relevantie van de doelstellingen en de manier waarop zij worden verwezenlijkt. Voorts wordt de kwaliteit van het financieel beheer, van het toezicht en van de tenuitvoerlegging beoordeeld.
2. De evaluatie halverwege de looptijd vindt plaats onder de bevoegdheid van de beheersautoriteit, die daarbij samenwerkt met de Commissie. De evaluatie wordt verricht voor elk communautair bestek en voor elk bijstandspakket. Zij wordt uitgevoerd door een van de beheersautoriteit onafhankelijke beoordelaar, overeenkomstig artikel 34, lid 3, voorgelegd aan het toezichtcomité voor het communautair bestek of het bijstandspakket, en vervolgens tegen uiterlijk 31 december 2003 aan de Commissie gezonden met het oog op het jaarlijks onderzoek als bedoeld in artikel 33, lid 3.

3. De Commissie onderzoekt de relevantie en de kwaliteit van de evaluatie aan de hand van vooraf door haar vastgestelde criteria, met het oog op de herziening van het bijstandspakket en de toewijzing van de in artikel 43 bedoelde reserve.

Artikel 42 - Evaluatie achteraf

1. De evaluatie achteraf is erop gericht verslag uit te brengen over het gebruik van de middelen, de doeltreffendheid en de doelmatigheid van de bijstandspakketten en het effect ervan, en de coherentie met de evaluatie vooraf, alsmede conclusies te trekken wat betreft de doelstelling van economische en sociale samenhang. In de evaluatie dienen de factoren die tot het welslagen of het falen van de tenuitvoerlegging hebben bijgedragen, alsmede de verwezenlijkingen en de resultaten, en de duurzaamheid ervan, aan bod te komen.

In aansluiting op de evaluatie halverwege de looptijd wordt een eerste balans van elk communautair bestek en elk bijstandspakket uiterlijk op 31 december 2005 opgemaakt met het oog op de voorbereiding van de toekomstige bijstandspakketten.

2. De evaluatie achteraf vindt plaats onder de bevoegdheid van de Commissie, die daarbij samenwerkt met de lidstaat en de beheersautoriteit. Zij heeft betrekking op de bijstandspakketten en wordt uitgevoerd door onafhankelijke beoordelaars. Zij moet uiterlijk 3 jaar na het einde van de programmeringsperiode zijn afgerond.

HOOFDSTUK IV. PRESTATIERESERVE

Artikel 43 - Toewijzing van de prestatiereserve

1. De Commissie wijst de in artikel 7, lid 4, bedoelde vastleggingskredieten halverwege de looptijd toe op grond van de naleving van de additionaliteit en van de bij tenuitvoerlegging van de operationele programma's of enkelvoudige programmeringsdocumenten in elke lidstaat geleverde prestaties.
2. Overeenkomstig artikel 10, lid 3, toetst de Commissie de additionaliteit halverwege de looptijd voor doelstelling 1, enerzijds, en voor de doelstellingen 2 en 3 tezamen, anderzijds, en beoordeelt zij de prestaties in het kader van elk operationeel programma of elk enkelvoudig programmeringsdocument aan de hand van een beperkt aantal toezichtindicatoren die een beeld geven van de doeltreffendheid, het beheer en de financiële uitvoering, en die de halverwege de looptijd bereikte resultaten meten en deze toetsen aan de initiële specifieke doelstellingen welke voor de operationele programma's of enkelvoudige programmeringsdocumenten zijn vastgesteld.

Deze indicatoren worden bepaald op basis van methodologische voorstellen van de Commissie en gekwantificeerd in de jaarverslagen over de uitvoering, met name in het verslag over het derde jaar van uitvoering en in het verslag van de evaluatie halverwege de looptijd.

3. De in reserve gehouden kredieten worden voor elke doelstelling toegewezen aan de operationele programma's of enkelvoudige programmeringsdocumenten die een toereikend geacht prestatieniveau hebben bereikt, waarbij een vermindering zal worden toegepast wanneer de betrokken lidstaat zijn verplichtingen inzake additionaliteit niet is nagekomen. De Commissie neemt uiterlijk op 31 maart 2004 een besluit. De operationele programma's of enkelvoudige programmeringsdocumenten worden overeenkomstig artikel 12, 13 en 14 herzien.

TITEL V VERSLAGEN EN PUBLICITEIT

Artikel 44 - Verslagen

1. Overeenkomstig artikel 130 B van het Verdrag brengt de Commissie om de drie jaar aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's verslag uit over de vooruitgang die is geboekt bij de verwezenlijking van de economische en sociale samenhang, alsmede over de wijze waarop de Structuurfondsen, het Cohesiefonds, de EIB en de andere financieringsinstrumenten daartoe hebben bijgedragen. Dit verslag omvat met name:
 - a) een balans van de bij de verwezenlijking van de economische en sociale samenhang gemaakte vorderingen, met inbegrip van de situatie en de ontwikkeling op sociaal-economisch gebied van de regio's,
 - b) een balans over de wijze waarop de Structuurfondsen, het Cohesiefonds, de EIB en de andere financieringsinstrumenten, en het beleid van de Gemeenschap op de andere terreinen tot de voltooiing van dit proces hebben bijgedragen,
 - c) eventuele voorstellen voor communautaire acties en beleidsmaatregelen waarvan de goedkeuring bijdraagt tot een verbetering van de economische en sociale samenhang.
2. Vóór 1 november van ieder jaar brengt de Commissie bij het Europese Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's verslag uit over de toepassing van deze verordening tijdens het voorafgaande jaar. Dit verslag omvat met name:
 - a) een balans van de activiteiten van ieder Fonds, van de besteding van hun begrotingsmiddelen en de concentratie van de bijstandspakketten, alsmede een balans van het gebruik van de overige, onder de bevoegdheid van de Commissie vallende financieringsinstrumenten en van de concentratie van de middelen van deze instrumenten; deze balans bevat een verdeling op jaarbasis over de lidstaten van de kredieten waarvoor betalingsverplichtingen zijn aangegaan en betalingen zijn verricht, inclusief uit hoofde van communautaire initiatieven en technische bijstand,
 - b) een balans van de coördinatie van bijstandsverlening tussen de Fondsen onderling en met die van de EIB en de overige bestaande financieringsinstrumenten;

- c) de resultaten van de evaluaties als bedoeld in de artikelen 39 tot en met 42, inclusief de gegevens betreffende de herziening van de bijstandspakketten, een evaluatie van de coherentie van de acties van de Fondsen met het Gemeenschapsbeleid als bedoeld in artikel 11,
- d) een lijst van de grote projecten die een bijdrage van de Fondsen hebben ontvangen,
- e) de resultaten van de uitgevoerde controles, en de lessen die uit deze controles kunnen worden getrokken,
- f) informatie over de adviezen van de comités op grond van het bepaalde in de artikelen 47 tot en met 51.

Artikel 45 - Voorlichting en publiciteit

1. Met het oog op het inwinnen van het advies als bedoeld in artikel 14, lid 1, zien de lidstaten erop toe, dat de plannen de nodige bekendheid wordt gegeven.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 22, lid 1, zorgt de beheersinstantie voor een passende publiciteit voor ten einde:
 - a) de potentiële eindbegunstigden, de beroepsorganisaties, de economische en sociale partners, de organisaties voor de bevordering van gelijke kansen voor mannen en vrouwen en de niet-gouvernementele organisaties over de door het bijstandspakket geboden mogelijkheden te informeren,
 - b) het publiek te informeren over de rol die door de Gemeenschap in verband met het betrokken bijstandspakket en de resultaten ervan wordt vervuld.
3. Overeenkomstig artikel 36 raadplegen de lidstaten de Commissie en informeren zij haar jaarlijks over de in de leden 1 en 2 bedoelde initiatieven.

TITEL VI COMITÉS

Artikel 46 - Algemene bepalingen

1. De Commissie wordt bij de tenuitvoerlegging van deze verordening bijgestaan door vijf comités.
2. De Commissie legt de in artikel 44 bedoelde verslagen aan de comités voor. Zij kan de comités om advies verzoeken over iedere andere aangelegenheid dan die bedoeld in deze titel met tot de bijstandsverlening door de Fondsen.
3. De adviezen van ieder comité worden ter kennis van de in deze titel bedoelde comités gebracht.
4. Het Europees Parlement wordt regelmatig op de hoogte gesteld van de werkzaamheden van de comités.

Artikel 47 - Raadgevend Comité voor de ontwikkeling en omschakeling van de regio's

Bij de Commissie wordt een Raadgevend Comité voor de ontwikkeling en omschakeling van de regio's opgericht, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie. De EIB wijst een vertegenwoordiger aan, die niet aan de stemming deelneemt.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen beschikkingen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie over dit ontwerp advies uit, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen. Voorts heeft iedere lidstaat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen. De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij met zijn advies rekening heeft gehouden.

Het Comité brengt advies uit over de ontwerp-beschikkingen van de Commissie met betrekking tot de communautaire bestekken in het kader van doelstelling 1 en de enkelvoudige programmeringsdocumenten in het kader van doelstelling 2, alsmede over de opstelling en de herziening van de lijst van de in het kader van doelstelling 2 in aanmerking genomen zones. Bovendien kan de Commissie aan het Comité de in artikel 21 bedoelde vraagstukken voorleggen.

Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 48 - Comité uit hoofde van artikel 124 van het Verdrag

Het in artikel 124 van het Verdrag bedoelde Comité is samengesteld uit twee vertegenwoordigers van de Regering, twee vertegenwoordigers van de vakbonden en twee vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties per lidstaat. Het lid van de Commissie dat met het voorzitterschap is belast, kan deze functie aan een hoge ambtenaar van de Commissie delegeren.

Voor iedere lidstaat wordt voor elke in de eerste alinea genoemde categorie een plaatsvervanger benoemd. Bij afwezigheid van een of van beide leden neemt de plaatsvervanger van rechtswege aan de beraadslagingen deel.

De leden en hun plaatsvervangers worden op voordracht van de Commissie door de Raad voor een periode van drie jaar benoemd. Zij zijn herbenoembaar. De Commissie streeft bij de samenstelling van het Comité naar een evenwichtige vertegenwoordiging van alle betrokken groepen. De EIB wijst, voor de haar betreffende agendapunten, een vertegenwoordiger aan, die niet aan de stemming deelneemt.

Het Comité brengt advies uit over de ontwerp-beschikkingen van de Commissie inzake de enkelvoudige programmeringsdocumenten in het kader van doelstelling 3, alsmede inzake de communautaire bestekken en enkelvoudige programmeringsdocumenten in het kader van de doelstellingen 1 en 2 indien deze aangelegenheden betreffen waarvoor steun wordt verleend door het Europees Sociaal Fonds.

De instemming van het comité wordt geacht te zijn verkregen bij absolute meerderheid van de geldig uitgebrachte stemmen. De Commissie licht het comité in over de wijze waarop zij met de adviezen rekening heeft gehouden.

Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 49 - Comité van beheer voor de landbouwstructuur en de plattelandsontwikkeling

Bij de Commissie wordt een Comité landbouwstructuur en plattelandsontwikkeling opgericht dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie. De EIB wijst een vertegenwoordiger aan, die niet aan de stemming deelneemt.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen beschikkingen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen; bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt beschikkingen vast die onmiddellijk toepasselijk zijn. Indien de beoogde beschikkingen echter niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

Binnen de in de derde alinea genoemde termijn kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Het Comité brengt advies uit over de ontwerp-beschikkingen van de Commissie over de opstelling van de lijst van de in het kader van doelstelling 2 in aanmerking genomen zones, alsmede over de enkelvoudige programmeringsdocumenten in het kader van die doelstelling.

Bovendien wordt het Comité om advies gevraagd over de acties met betrekking tot de landbouwstructuur en de plattelandsontwikkeling die zijn opgenomen in de ontwerp-beschikkingen van de Commissie over de communautaire bestekken of enkelvoudige programmeringsdocumenten voor de regio's van doelstelling 1.

Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 50 - Comité van beheer voor de visserij- en aquacultuursector

Bij de Commissie wordt een Comité van beheer voor de visserij- en aquacultuursector opgericht dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie. De EIB wijst een vertegenwoordiger aan, die niet aan de stemming deelneemt.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen beschikkingen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen; bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt beschikkingen vast die onmiddellijk toepasselijk zijn. Indien de beoogde beschikkingen echter niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

Binnen de in de derde alinea genoemde termijn kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen .

Het Comité brengt advies uit over de ontwerp-beschikkingen van de Commissie over de opstelling van de lijst van de in het kader van doelstelling 2 in aanmerking genomen zones, alsmede over de enkelvoudige programmeringsdocumenten in het kader van die doelstelling.

Bovendien wordt het Comité om advies gevraagd over de acties met betrekking tot de visserijstructuur die zijn opgenomen in de ontwerp-beschikkingen van de Commissie over de communautaire bestekken of enkelvoudige programmeringsdocumenten voor de regio's van doelstelling 1.

Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 51 - Comité van beheer voor de communautaire initiatieven

Bij de Commissie wordt een Comité van beheer voor de communautaire initiatieven opgericht dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie. De EIB wijst een vertegenwoordiger aan, die niet aan de stemming deelneemt.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen beschikkingen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen; bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten overeenkomstig genoemd artikel gewogen. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt beschikkingen vast die onmiddellijk toepasselijk zijn. Indien de beoogde beschikkingen echter niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

Binnen de in de derde alinea genoemde termijn kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Het Comité brengt advies uit over de in artikel 21 bedoelde voorstellen van de Commissie aan de lidstaten.

Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

TITEL VII SLOTBEPALINGEN

Artikel 52 - Overgangsbepalingen

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan de voortzetting noch aan de wijziging, met inbegrip van de gedeeltelijke of volledige intrekking, van bijstandspakketten die de Raad of de Commissie hebben goedgekeurd op grond van Verordening (EEG) nr. 2052/88 en Verordening (EEG) nr. 4253/88 of van welke andere wetgeving ook die op 31 december 1999 op de betrokken bijstandspakketten van toepassing is.
2. Aanvragen voor een bijdrage van de Fondsen voor bijstandspakketten die worden ingediend uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 2052/88 en van Verordening (EEG) nr. 4253/88 worden door de Commissie uiterlijk op 31 december 1999 op grond van die verordeningen onderzocht en goedgekeurd.
3. Bij de opstelling van de communautaire bestekken en de bijstandspakketten houdt de Commissie rekening met elke, door de Raad of door haar vóór het van kracht worden van deze verordening goedgekeurde actie, die een financiële weerslag heeft in de loop van de door de bestekken en bijstandspakketten bestreken periode. Het bepaalde in artikel 29, lid 2, is op de betrokken acties niet van toepassing.
4. In afwijking van het bepaalde in artikel 29, lid 2, kunnen uitgaven waarvoor de Commissie tussen 1 januari 2000 en 30 april 2000 een aanvraag heeft ontvangen die aan alle in deze verordening gestelde voorwaarden voldoet, met ingang van 1 januari 2000 voor een bijdrage van de Fondsen in aanmerking worden genomen.
5. De delen van de bedragen welke zijn vastgelegd voor verrichtingen of programma's die door de Commissie vóór 1 januari 1994 zijn goedgekeurd en waarvoor uiterlijk op 31 maart 2001 geen aanvraag om eindbetaling is ingediend, worden door de Commissie uiterlijk op 30 september 2001 ambtshalve geannuleerd en geven aanleiding tot terugbetaling van de onverschuldigd betaalde bedragen, onverminderd de behandeling van de verrichtingen of programma's waarvoor in verband met een gerechtelijke procedure een schorsing geldt.

De delen van de bedragen welke zijn vastgelegd voor programma's die door de Commissie tussen 1 januari 1994 en 31 december 1999 zijn goedgekeurd en waarvoor vóór 31 maart 2003 geen aanvraag voor eindbetaling is ingediend, worden door de Commissie uiterlijk op 30 september 2003 ambtshalve geannuleerd en geven aanleiding tot terugbetaling van de onverschuldigd betaalde bedragen, onverminderd de behandeling van de verrichtingen of programma's waarvoor in verband met een gerechtelijke procedure een schorsing geldt.

Artikel 53 - Uitvoeringsbepalingen

De uitvoeringsbepalingen voor deze verordening worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedures van de artikelen 47 tot en met 51.

Artikel 54 - Intrekking

Onverminderd het bepaalde in artikel 52, worden Verordening (EEG) nr. 2052/88, en Verordening (EEG) nr. 4253/88, met ingang van 1 januari 2000 ingetrokken.

De verwijzingen in de Gemeenschapswetgeving naar de ingetrokken verordeningen worden beschouwd als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 55 – Nieuw onderzoek

Op voorstel van de Commissie beziet de Raad deze verordening vóór 31 december 2006 opnieuw.

Hij besluit over dit voorstel volgens de procedure van artikel 130 D van het Verdrag.

Artikel 56 - Inwerkingtreding

Voor de nieuwe programmering treedt deze verordening in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, met uitzondering van de artikelen 27, 30 en 31, die op 1 januari 2000 in werking treden.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE

Vastleggingskredieten voor de periode 2000-2006

Miljoen euro – prijzen 1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Totaal
Structuurfondsen	32 600	33 430	32 600	31 560	30 410	29 370	28 430	218 400

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 E,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité²,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's³,

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 C van het Verdrag⁴

1. Overwegende dat in artikel 130 C van het Verdrag is bepaald dat het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) bedoeld is om een bijdrage te leveren aan het ongedaan maken van de belangrijkste regionale onevenwichtigheden in de Gemeenschap;
2. Overwegende dat in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. [.../98] van de Raad [houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen]⁵ is bepaald, dat het EFRO voornamelijk tot taak heeft bij te dragen tot de verwezenlijking van de in lid 1 bedoelde doelstellingen 1 en 2; dat in de artikelen 18 en 19 van diezelfde verordening is bepaald, dat het EFRO bijdraagt aan de financiering van de transnationale, grensoverschrijdende en interregionale samenwerking in het kader van de communautaire initiatieven; dat in de artikelen 20 en 21 van diezelfde verordening is bepaald dat het EFRO de innovatieve acties op communautair niveau en de maatregelen in het kader van de technische hulp steunt;

1 PB C ..., blz. ...

2 PB C ..., blz. ...

3 PB C ..., blz. ...

4 PB C ..., blz. ...

5 PB L ..., blz. ...

3. Overwegende dat de gemeenschappelijke bepalingen die voor de verschillende Structuurfondsen gelden, zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. [...] van de Raad houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen; dat dient te worden gepreciseerd welke maatregelen door het EFRO in het kader van de doelstellingen 1 en 2, de communautaire initiatieven en de innovatieve acties, kunnen worden gefinancierd;
4. Overwegende dat dient te worden gepreciseerd welke bijdrage het EFRO in het kader van zijn taak op het gebied van de regionale ontwikkeling levert tot de harmonische, evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de economische activiteit, een hoge graad van concurrentievermogen, een hoog werkgelegenheidsniveau, de gelijkheid van mannen en vrouwen, en een hoge mate van bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu;
5. Overwegende dat het EFRO in het kader van zijn taak steun moet verlenen voor de verbetering van het productiemilieu en het concurrentievermogen van de ondernemingen, met name kleine en middelgrote ondernemingen, alsmede voor de plaatselijke economische ontwikkeling, voor onderzoek en technologische ontwikkeling, voor de ontwikkeling van de transeuropese netten - onder meer door te zorgen voor een adequate toegankelijkheid daartoe - in de sectoren vervoersinfrastructuur, telecommunicatie en energie, voor de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van het milieu - waarbij rekening wordt gehouden met het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, en het beginsel dat de vervuiler betaalt, en waarbij een schoon en efficiënt energiegebruik en de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen worden gestimuleerd - , en voor de gelijkheid van mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt;
6. Overwegende dat het EFRO een bijzondere rol moet vervullen bij het streven naar plaatselijke economische ontwikkeling, tegen een achtergrond van verbetering van het leefklimaat en van ruimtelijke ontwikkeling, met name door stimulering van de territoriale werkgelegenheidspacten;
7. Overwegende dat de op initiatief van de Commissie getroffen maatregelen van communautair belang een belangrijke rol moeten spelen bij het streven naar de verwezenlijking van de algemene doelstellingen van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr.....[algemene verordening] bedoelde structurele actie van de Gemeenschap;
8. Overwegende dat het EFRO bijdraagt tot de ondersteuning van innovatieve acties en technische hulp, overeenkomstig de artikelen 21 en 22 van Verordening (EG) [nr. .../98] [algemene verordening] ;
9. Overwegende dat de bevoegdheden voor de vaststelling van uitvoeringsbepalingen moet worden vastgelegd en dat overgangsbepalingen moeten worden vastgesteld;

10. Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 4254/88 van de Raad van 19 december 1998 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 2052/88⁶ met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2083/93⁷,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1 - Taak

Op grond van artikel 130 C van het Verdrag en ter uitvoering van Verordening (EG) nr.[algemene verordening] neemt het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) deel in de financiering van de in artikel 9, lid 1, van de betrokken verordening bedoelde bijstandspakketten, met de bedoeling de economische en sociale samenhang te bevorderen door de belangrijkste regionale onevenwichtigheden ongedaan te maken en door deel te nemen aan de ontwikkeling en de omschakeling van de regio's. In dit verband draagt het EFRO ook bij tot de stimulering van een duurzame ontwikkeling en tot het scheppen van werkgelegenheid.

Artikel 2 - Toepassingsgebied

1. In het kader van zijn taak zoals die in artikel 1 is vastgesteld, neemt het EFRO deel aan de financiering van:
- a) productieve investeringen waardoor duurzame arbeidsplaatsen kunnen worden geschapen of in stand kunnen worden gehouden;
 - b) infrastructuur-investeringen;
 - i) in de regio's die onder doelstelling 1 vallen, kan het EFRO deelnemen in investeringen die bijdragen tot de verhoging van het economisch potentieel, tot de ontwikkeling en de structurele aanpassing van en de duurzame werkgelegenheid in die regio's, waaronder de investeringen die bijdragen tot de totstandkoming en de ontwikkeling van de transeuropese netten op het gebied van vervoer, telecommunicatie en energie;
 - ii) in de regio's of zones die onder de doelstellingen 1 en 2 of onder het in artikel 19, lid 1, van Verordening (EG) nr. .../98 [algemene verordening] bedoelde communautair samenwerkingsinitiatief vallen, kan het EFRO deelnemen aan investeringen met betrekking tot de aanpassing van industriezones met afnemende activiteit, de sanering van verpauperde stedelijke zones, de stimulering en ontsluiting van plattelandszones en van de visserij afhankelijke zones, de aanpassing van zones waar alleen dankzij modernisering en inrichting werkscheppende economische activiteiten kunnen worden geschapen of ontwikkeld, waaronder communicatie-infrastructuurverbindingen

6 PB L 374 van 31.12.1988, blz. 15.

7 PB L 193 van 31.7.1993, blz. 34.

en andere verbindingen die de ontwikkeling van deze activiteiten mogelijk maken;

- c) de ontwikkeling van eigen potentieel, via maatregelen ter begeleiding en ondersteuning van de initiatieven voor plaatselijke ontwikkeling en werkgelegenheid en van de activiteiten van het midden- en kleinbedrijf, waaronder:
 - i) steun ten behoeve van de dienstverlening aan ondernemingen, met name op het gebied van beheer, marktstudies en -onderzoek, en gemeenschappelijke diensten voor verschillende bedrijven,
 - ii) financiering van de overdracht van technologie, waaronder met name het verzamelen en verspreiden van informatie, en de financiering van de tenuitvoerlegging van de innovatie in de bedrijven,
 - iii) verbetering van de toegang van de ondernemingen tot financiering en kredietverlening, door invoering en ontwikkeling van passende financieringsinstrumenten,
 - iv) ingeval er geen steunregeling bestaat, directe investeringssteun als bedoeld in artikel 27, lid 3, van Verordening (EG) nr. .../98 [algemene verordening].
 - v) ontwikkeling van infrastructuurvoorzieningen van beperkte omvang,
 - vi) steun ten behoeve van de structuur voor buurtdienstverlening met het oog op het scheppen van nieuwe arbeidsplaatsen, met uitsluiting van de door het ESF gefinancierde maatregelen.
- d) maatregelen inzake technische hulp als bedoeld in artikel 22 van Verordening [(EG) nr. .../98 [algemene verordening]].

In de regio's van doelstelling 1 kan het EFRO deelnemen aan de financiering van de investeringen op het gebied van onderwijs en gezondheidszorg die bijdragen tot de structurele aanpassing.

2. Ter uitvoering van lid 1 verleent het EFRO financiële steun op de volgende gebieden:

- a) het productiemilieu, met name om het concurrentievermogen en de duurzame investeringen van de ondernemingen, in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen, te ontwikkelen en de aantrekkingskracht van de regio's te vergroten, met name door verbetering van hun infrastructuur-uitrusting;
- b) onderzoek en technologische ontwikkeling, om de toepassing van de nieuwe technologieën en de innovatie te bevorderen of om de capaciteit voor onderzoek en technologische ontwikkeling te vergroten wanneer dat voor de regionale ontwikkeling nodig blijkt te zijn;

- c) ontwikkeling van de informatiemaatschappij;
- d) bescherming en verbetering van het milieu, met inachtneming van het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen bij de ondersteuning van de economische ontwikkeling, alsmede schoon en doeltreffend energiegebruik en ontwikkeling van hernieuwbare energie;
- e) gelijkheid van mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt, met name door de oprichting van ondernemingen en door het scheppen van voorzieningen die het mogelijk maken werk en gezinsleven met elkaar te combineren;
- f) transnationale, grensoverschrijdende en interregionale samenwerking op het gebied van regionale ontwikkeling.

Artikel 3 – Communautair Initiatief

1. Ter uitvoering van artikel 19 van Verordening (EG) nr. .../98 [algemene verordening] draagt het EFRO, overeenkomstig artikel 20, lid 1, van de genoemde verordening, bij tot de tenuitvoerlegging van het communautair initiatief op het gebied van grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking ter stimulering van een harmonische en evenwichtige ontwikkeling en ruimtelijke ordening in Europa
2. Overeenkomstig artikel 20, lid 2, van Verordening (EG) nr. [algemene verordening] wordt het in lid 1 van deze verordening bedoelde toepassingsgebied bij de beschikking over de bijdrage van de Fondsen verruimd tot maatregelen die op grond van de verordeningen (EG) .../98 [ESF, EOGFL, FIOV]^{8,9,10} kunnen worden gefinancierd, met de bedoeling alle in het programma van het communautair initiatief vastgestelde maatregelen ten uitvoer te leggen.

Artikel 4 - Innovatieve acties

1. Overeenkomstig artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. [algemene verordening] kan het EOGFL deelnemen aan de financiering van:
 - a) op initiatief van de Commissie uitgevoerde studies in het kader waarvan de problemen op het gebied van regionale ontwikkeling, en met name op het gebied van de ruimtelijke ordening en van het Europees ruimtelijk ontwikkelingsperspectief, worden onderzocht, en oplossingen voor deze problemen worden aangegeven;
 - b) proefprojecten in het kader waarvan, op het gebied van regionale ontwikkeling, nieuwe oplossingen voor de problemen worden gezocht of voorgesteld, met de bedoeling deze oplossingen, na demonstratie ervan, in de bijstandspakketten te verwerken;

8 PB ...

9 PB ...

10 PB ...

- c) uitwisseling van innovatieve ervaringen, met de bedoeling de opgedane ervaring op het gebied van regionale ontwikkeling te benutten en over te dragen;
2. Overeenkomstig artikel 21, lid 2, van Verordening (EG) nr. [algemene verordening] wordt het in lid 1 van de onderhavige verordening bedoelde toepassingsgebied bij de beschikking over de bijdrage van de Fondsen verruimd tot maatregelen die op grond van de verordeningen (EG) nr. ... [ESF, EOGFL, FIOV] kunnen worden gefinancierd, met de bedoeling alle in het betrokken proefproject vastgestelde maatregelen ten uitvoer te leggen.

Artikel 5 - Wijze van uitvoering

De bepalingen inzake de uitvoering van deze verordening worden overeenkomstig de procedure van artikel 47 van Verordening (EG) nr. [algemene verordening] door de Commissie vastgesteld.

Artikel 6 - Intrekking

Verordening (EEG) nr. 4254/88 van de Raad, wordt met ingang van 1 januari 2000 ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden beschouwd als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 7 - Herzieningsclausule

Op voorstel van de Commissie wordt deze verordening uiterlijk op 31 december 2006 door de Raad opnieuw bezien.

De Raad neemt over het voorstel van de Commissie een besluit volgens de procedure van artikel 130 D van het Verdrag.

Artikel 8 - Overgangsbepalingen

De in artikel 52 van Verordening (EG) nr. .../98 [algemene verordening] bedoelde overgangsbepalingen zijn op deze verordening van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9 - Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Geadaan te Brussel,

Voor de Raad

De Voorzitter

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

betreffende het Europees Sociaal Fonds

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

betreffende het Europees Sociaal Fonds

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 125,

Gezien het voorstel van de Commissie,¹

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,²

Overeenkomstig de procedure van artikel 189 C van het Verdrag,³

1. Overwegende dat Verordening (EG) nr. .../98 (Algemene Verordening⁴) is vastgesteld ter vervanging van Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad⁵, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3193/94,⁶ en van Verordening (EEG) nr. 4253/88⁷, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3193/94; overwegende dat het ook nodig is Verordening (EEG) nr. 4255/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds⁸ (hierna het "Fonds" genoemd), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2084/93⁹ te vervangen;
2. Overwegende dat Verordening [(EG) nr. .../98 (Algemene Verordening)] de algemene regels voor de Structuurfondsen in hun geheel vaststelt en dat het nodig is de aard van de activiteiten vast te stellen die het Europees Sociaal Fonds kan financieren uit hoofde van de Doelstellingen 1, 2 en 3, in het communautair initiatief ter bestrijding van discriminatie en ongelijke behandeling bij de toegang tot de arbeidsmarkt en in het kader van innoverende maatregelen en technische bijstand;
3. Overwegende dat het nodig is de opdracht van het Fonds te omschrijven ten aanzien van de in het Verdrag voorgeschreven taken en in de context van de door de Gemeenschap overeengekomen prioriteiten op het gebied van de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen en de werkgelegenheid;

1 PB

2 PB

3 PB

4 PB

5 PB L 185 van 15.7.1988, blz. 9.

6 PB L 337 van 24.12.1994, blz. 11.

7 PB L 374 van 31.12.1988, blz. 1.

8 PB L 374 van 31.12.1988, blz. 21.

9 PB L 193 van 31.7.1993, blz. 39.

4. Overwegende dat de conclusies van de Europese Raad van Amsterdam in juni 1997 en diens resolutie over groei en werkgelegenheid¹⁰ de aanzet hebben gegeven tot de uitvoering, overeenkomstig artikel 2 van het Verdrag, van de Europese werkgelegenheidsstrategie, van de jaarlijkse werkgelegenheidsrichtsnoeren en van het proces tot vaststelling van de nationale actieplannen voor de werkgelegenheid;
5. Overwegende dat het nodig is de werkingssfeer van het Fonds opnieuw vast te stellen, met name ingevolge de herstructurering en vereenvoudiging van de Doelstellingen van de Structuurfondsen en ingevolge de uitvoering van de Europese werkgelegenheidsstrategie en de daarbij behorende nationale actieplannen voor de werkgelegenheid;
6. Overwegende dat het nodig is een gemeenschappelijke regeling voor bijstandsverlening uit het Fonds in het kader van alle drie Doelstellingen van de Structuurfondsen moet worden vastgesteld om de samenhang en de complementariteit van de acties uit hoofde van al deze Doelstellingen te garanderen ter verbetering van de werking van de arbeidsmarkt en ter ontwikkeling van het menselijk potentieel;
7. Overwegende dat de lidstaten en de Commissie ervoor moeten zorgen, dat de programmering en de uitvoering van de door het Fonds in de context van alle Doelstellingen gefinancierde acties bijdragen tot de bevordering van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen;
8. Overwegende dat de lidstaten en de Commissie ervoor moeten zorgen dat bij de uitvoering van de door het Fonds gefinancierde acties naar behoren rekening wordt gehouden met de sociale en arbeidsmarktdimensie van de informatiemaatschappij;
9. Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd, dat de activiteiten in verband met de industriële aanpassing tegemoet komen aan de algemene behoeften van de werknemers van beiderlei kunne, die voortvloeien uit waargenomen of voorspelde industriële veranderingen en veranderingen in de productiesystemen, en niet worden opgezet ten behoeve van een enkele onderneming of een bepaalde bedrijfstak; overwegende dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan kleine en middelgrote ondernemingen en aan de vergroting van de toegang tot opleiding en de verbetering van de werkorganisatie;
10. Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd, dat het Fonds de werkgelegenheid en de beroepskwalificaties blijft versterken door het steunen van anticipatie-, adviserings-, netwerking- en opleidingsactiviteiten in de gehele Gemeenschap en dat de gefinancierde activiteiten daarom horizontaal moeten zijn en de gehele economie moeten bestrijken zonder voorrang aan specifieke industrieën of sectoren te geven;
11. Overwegende dat de voor steun in aanmerking komende acties opnieuw moeten worden omschreven om de uitvoering van de beleidsdoeleinden in de context van alle doelstellingen waarvoor het Fonds bijdraagt, doeltreffender te maken; dat moet worden vastgesteld welke uitgaven voor bijstand uit het Fonds in het kader van het partnerschap in aanmerking komen;

¹⁰ PB C 230 van 2.8.1997, blz. 3.

12. Overwegende dat, hoofdzakelijk als gevolg van de nieuwe omschrijving van Doelstelling 3 de inhoud van de plannen en de vormen van bijstandsverlening moeten worden aangevuld en gespecificeerd;
13. Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat de bijstandsverlening uit het Fonds voor elke Doelstelling wordt geconcentreerd op de belangrijkste behoeften en de meest effectieve activiteiten;
14. Overwegende dat regels moeten worden ingevoerd waardoor plaatselijke groepen op eenvoudige en snelle wijze toegang kunnen krijgen tot bijstandsverlening uit het Fonds voor activiteiten in verband met de sociale uitsluiting en waardoor zij hun capaciteit tot het voeren van actie op dit gebied kunnen vergroten;
15. Overwegende dat de op initiatief van de Commissie uitgevoerde maatregelen, die van groot belang voor de Gemeenschap zijn, een belangrijke rol moeten spelen bij de verwezenlijking van de algemene doelstellingen van de actie van de Gemeenschap, op structuurgebied zoals bedoeld in artikel 1 van Verordening [(EG) nr. .../98 (Algemene Verordening)]; dat dergelijke initiatieven in de eerste plaats de transnationale samenwerking en de vernieuwing van het beleid moeten bevorderen;
16. Overwegende dat het Fonds ook bijdraagt aan de ondersteuning van technische bijstand, innoverende maatregelen en voorbereidende, toezicht-, evaluatie- en controlemaatregelen overeenkomstig de artikelen 21 en 22 van Verordening [(EG) nr. .../98 (Algemene Verordening)];
17. Overwegende dat de bevoegdheden inzake de uitvoeringsbepalingen alsmede bepaalde overgangsbepalingen moeten worden vastgesteld;
18. Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 4255/88 moet worden ingetrokken;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1 - Taak

In het kader van de bij artikel 123 van het Verdrag aan het Europees Sociaal Fonds (hierna "Fonds" genoemd) opgedragen taak en van de taken die de Structuurfondsen overeenkomstig artikel 130 B van het Verdrag zijn opgedragen en die in Verordening [(EG) nr. ... (Algemene Verordening)] nader zijn vastgelegd, ondersteunt het Fonds maatregelen inzake de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen ter bevordering van een hoog peil van werkgelegenheid en sociale bescherming, gelijke behandeling van mannen en vrouwen, duurzame ontwikkeling en economische en sociale samenhang. In het bijzonder draagt het Fonds bij aan acties die overeenkomstig de Europese werkgelegenheidsstrategie en de jaarlijkse richtsnoeren voor de werkgelegenheid worden ondernomen.

Artikel 2 - Werkingssfeer

1. Het Fonds zorgt voor de ondersteuning en de aanvulling van de activiteiten van de lidstaten op de volgende beleidsterreinen, in het bijzonder in de context van hun meerjarige nationale actieplannen voor de werkgelegenheid:

- a) ontwikkeling van een actief arbeidsmarktbeleid ter bestrijding van de werkloosheid, ter verhinderend dat mannen en vrouwen langdurig werkloos worden, ter vergemakkelijking van de herintegratie van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt en ter ondersteuning van de beroepsintegratie van jongeren en herintreders op de arbeidsmarkt;
 - b) bevordering van de sociale integratie en gelijke kansen voor allen bij de toegang tot de arbeidsmarkt;
 - c) ontwikkeling van onderwijs- en opleidingsstelsels als onderdeel van een levenslang-leerbeleid ter vergroting en instandhouding van de inzetbaarheid, de mobiliteit en de integratie op de arbeidsmarkt;
 - d) verbetering van de systemen ter bevordering van de scholing, de opleiding en het aanpassingsvermogen van de werknemers, ter stimulering van de innovatie en het aanpassingsvermogen in de werkorganisatie, ter ondersteuning van het ondernemerschap en het scheppen van arbeidsplaatsen en ter versterking van het menselijk potentieel in onderzoek, wetenschap en technologie;
 - e) verbetering van de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt, waaronder hun loopbaanontwikkeling, hun toegang tot nieuwe arbeidsmogelijkheden en tot het ondernemerschap, en vermindering van verticale en horizontale scheiding op de arbeidsmarkt.
2. Het Fonds draagt bij aan de bevordering van de plaatselijke werkgelegenheidsinitiatieven, waaronder de territoriale werkgelegenheidspacten.
 3. Er wordt rekening gehouden met de sociale en arbeidsmarktdimensie van de informatiemaatschappij, met name bij de ontwikkeling van beleidsmaatregelen en programma's om gebruik te maken van het werkgelegenheidspotentieel van de informatiemaatschappij en om te zorgen voor de gelijke toegang tot de voorzieningen en de voordelen daarvan.

Artikel 3 - In aanmerking komende activiteiten

1. De financiële steun van het Fonds wordt met name toegekend voor de volgende activiteiten:
 - 1) bijstand aan personen:
 - i) onderwijs en beroepsopleiding (waaronder met verplicht schoolonderwijs gelijkwaardige beroepsopleiding), vooropleiding, waaronder verwerving en verbetering van basisvaardigheden (waaronder lezen en schrijven), begeleiding en advisering;
 - ii) hulp bij het zoeken naar werk en hulp bij het beginnen van een eigen bedrijf als zelfstandige;

- iii) op het gebied van onderzoek, wetenschap en technologische ontwikkeling, postacademische opleiding en opleiding van managers en technici in onderzoekinstellingen en in bedrijven;
 - iv) ontwikkeling van nieuwe arbeidsmogelijkheden;
- 2) bijstand aan structuren en systemen:
- i) ontwikkeling en verbetering van de kwaliteit en de inhoud van de opleidings-, onderwijs- en kwalificatiesystemen, waaronder de opleiding van docenten, opleiders en personeel, en verbetering van de toegang van de werknemers tot opleiding en kwalificaties;
 - ii) modernisering en verbetering van de doeltreffendheid van de diensten voor arbeidsvoorziening;
 - iii) ontwikkeling van banden tussen de arbeidswereld en onderwijs-, opleidings- en onderzoekinstellingen;
 - iv) ontwikkeling van systemen voor het prospectief onderzoek naar en de anticipatie op veranderingen in de werkgelegenheid en de ontwikkeling van vaardigheden, in het bijzonder in verband met nieuwe werkpatronen en nieuwe vormen van werkorganisatie;
- 3) begeleidende maatregelen:
- i) bijstand bij de verlening van diensten aan begunstigden, waaronder de verlening van zorgvoorzieningen voor zorgafhankelijken, gezondheidszorg en rechtsbijstand;
 - ii) capaciteitsopbouw, met name om de trajectbenadering van de arbeidsmarktintegratie te vergemakkelijken;
 - iii) bewustmaking, voorlichting en publiciteit.
2. De in lid 1 hierboven vermelde activiteiten kunnen worden gecombineerd of aangevuld als onderdeel van een trajectbenadering van de arbeidsmarktintegratie.
3. Het Fonds kan activiteiten financieren overeenkomstig de artikelen 21 en 22 van [Verordening (EG) nr. .../98 (Algemene Verordening)].

Artikel 4 - Concentratie van de bijstandsverlening

1. Om de doeltreffendheid van de steun uit het Fonds te maximaliseren zal de bijstandsverlening op elk van de in artikel 2, lid 1, hierboven vermelde prioriteitsterreinen op een beperkt aantal gebieden of thema's worden geconcentreerd en worden gericht op de belangrijkste behoeften en de meest effectieve acties, rekening houdend met de toepasselijke voorafgaande evaluaties. Om deze behoeften en acties te ondersteunen moeten binnen de grenzen van artikel 28 van Verordening [(EG) nr. .../98 (Algemene Verordening)] variabele medefinancieringspercentages worden gebruikt.

2. Afhankelijk van de resultaten van de voorafgaande evaluaties zorgt de programmering van de bijstandsverlening uit het Fonds ervoor dat maatregelen met betrekking tot elk van de vijf in artikel 2, lid 1, onder a) - e), vermelde beleidsterreinen worden genomen. Bij de besteding van de voor de betreffende bijstandsverlening beschikbare kredieten van het Fonds moet de bijzondere klemtoon worden gelegd op de in artikel 2, lid 1, onder d) en e), vermelde beleidsterreinen.

Wanneer de financiële omvang van het programma onvoldoende is om op elk van de vijf in artikel 2, lid 1, vermelde beleidsterreinen een daadwerkelijke beleidsinterventie te ondersteunen; moet de in de programmering van de door het Fonds gefinancierde activiteiten vastgestelde strategie desalniettemin expliciet rekening houden met al deze beleidsterreinen.

3. De programmering van de bijstandsverlening uit het Fonds draagt ervoor zorg, dat ten minste 1% van de voor de betreffende bijstandsverlening beschikbare kredieten van het Fonds overeenkomstig artikel 26 van Verordening [(EG) nr. .../98 (Algemene Verordening)] beschikbaar is voor de toekenning door intermediaire organisaties van kleine subsidies met speciale toegangsregelingen voor niet-gouvernementele organisaties.

Artikel 5 - Communautair initiatief

1. Ingevolge artikel 19 van Verordening (EG) nr. (Algemene Verordening) draagt het Fonds overeenkomstig artikel 20 dier Verordening bij aan de uitvoering van het communautair initiatief ter bestrijding van discriminatie en ongelijke behandeling bij de toegang tot de arbeidsmarkt.
2. Bij de beschikkingen over de bijdrage van het Fonds aan het communautair initiatief kan overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EG) nr. ... (Algemene Verordening)] het in artikel 3 bedoelde toepassingsgebied van de bijstand worden uitgebreid tot maatregelen die door de [verordening ... EFRO¹¹], [Verordening ... EOGFL¹²] en [Verordening ... FIOV¹³] kunnen worden gefinancierd om de uitvoering mogelijk te maken van alle maatregelen waarin het initiatief voorziet.

Artikel 6 - Innovatieve maatregelen

1. Overeenkomstig artikel 21, lid 2, van [Verordening (EG) nr. (Algemene Verordening)] kan de Commissie ook voorbereidende, beoordelings-, toezicht- en evaluatieactiviteiten in de lidstaten of op communautair niveau financieren, die nodig zijn voor de uitvoering van de in deze verordening bedoelde activiteiten. Deze kunnen omvatten:
 - a) activiteiten van innovatieve aard en proefprojecten betreffende arbeidsmarkten, werkgelegenheid en beroepsopleiding;

11 PB L ..., blz. ...

12 PB L ..., blz. ...

13 PB L ..., blz. ...

- b) studies, technische bijstand en de uitwisseling van ervaring die een multiplicatoreffect heeft;
 - c) technische bijstand in verband met de voorbereiding, het toezicht en de evaluatie alsmede controle van de door het Fonds gefinancierde activiteiten;
 - d) activiteiten die in het kader van de sociale dialoog zijn gericht op het personeel van ondernemingen in twee of meer lidstaten en betrekking hebben op de overdracht van speciale kennis in verband met de gebieden waarop door het Fonds bijstand wordt verleend;
 - e) voorlichting van de verschillende betrokken partners, de definitieve begunstigden van de bijstandsverlening uit het Fonds en het groot publiek
2. Bij de beschikkingen over de bijdrage van het Fonds aan de in lid 1 genoemde acties kan overeenkomstig artikel 21, lid 2, van [Verordening (EG) nr. .../98 (Algemene Verordening)] het toepassingsgebied worden uitgebreid tot maatregelen die op grond van (Verordening ... EFRO), [Verordening ... EOGFL] en [Verordening ... FIOV] kunnen worden gefinancierd, ten einde alle maatregelen waarin de betrokken innovatieve acties voorzien, te kunnen uitvoeren.

Artikel 7 - Aanvragen om bijstandsverlening

Aanvragen voor verlening van bijstand uit het Fonds gaan vergezeld van een geautomatiseerd formulier dat door de Commissie in overleg met de lidstaten is opgesteld en dat de activiteiten voor elke vorm van bijstandsverlening opsomt, zodat de verwerking daarvan kan worden gevolgd vanaf de vastlegging in de begroting tot de eindbetaling.

Artikel 8 - Uitvoeringsbepalingen

De uitvoeringsbepalingen worden overeenkomstig artikel 53 van Verordening (EG) nr. .../98 (Algemene Verordening) door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9 - Overgangsbepalingen

De in artikel 52 van Verordening (EG) nr. .../98 (Algemene Verordening) vastgestelde overgangsbepalingen zijn van overeenkomstige toepassing op deze verordening.

Artikel 10 – Nieuw onderzoek

De Raad gaat op voorstel van de Commissie uiterlijk op 31 december 2006 over tot een nieuw onderzoek van deze verordening. Hij besluit over dit voorstel volgens de procedure van artikel 130 D van het Verdrag.

Artikel 11 - Intrekking van verordening

Verordening (EEG) nr. 4255/88 wordt met ingang van 1 januari 2000 ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden beschouwd als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 12 - Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad

De Voorzitter

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

betreffende de structurele acties in de visserijsector

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) VAN DE RAAD

betreffende de structurele acties in de visserijsector

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité³,

1. Overwegende dat het gemeenschappelijk visserijbeleid bijdraagt tot de verwezenlijking van de algemene doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag; dat inzonderheid Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur⁴, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, bijdraagt tot het bereiken van een evenwicht tussen de instandhouding en het beheer van de bestanden, enerzijds, en de visserij-inspanning en de duurzame en rationele exploitatie van deze bestanden, anderzijds;
2. Overwegende dat de structurele acties in de sector visserij en aquacultuur (hierna "de sector" genoemd) moeten bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en van artikel 130 A van het Verdrag;
3. Overwegende dat door de integratie van de structurele acties voor de sector in het werkingsmechanisme van de Structuurfondsen in 1993 de synergie van de communautaire acties is verbeterd, en op een meer coherente wijze kan worden bijgedragen tot de verbetering van de economische en sociale samenhang;

1 PB C ... van ..., blz. ...

2 PB C ... van ..., blz. ...

3 PB C ... van ..., blz. ...

4 PB L 389 van 31.12.1992, blz. 1.

4. Overwegende dat Verordening (EG) nr. .../98 [*algemene verordening inzake de Fondsen*] van de Raad houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen⁵ voorziet in een algemene herziening van de werkingsmechanismen van het structuurbeleid, die op 1 januari 2000 in werking zal treden; dat de structurele acties voor de sector beantwoorden aan de prioritaire doelstellingen 1 en 2 van de Structuurfondsen die op die datum van kracht worden; dat Verordening (EEG) nr. 2080/93 van 20 juli 1993 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij⁶ derhalve moet worden ingetrokken en moet worden vervangen door een nieuwe verordening die met name de bepalingen bevat die noodzakelijk zijn om een overgang zonder onderbreking van de structurele acties mogelijk maken;
5. Overwegende dat er een onverenigbaarheid bestaat tussen het uitsluitend regionale karakter van de voor doelstelling 2 van de Structuurfondsen overwogen programmering, enerzijds, en de programmering van de maatregelen om de herstructurering van de vissersvloten te begeleiden, anderzijds; dat het probleem zich niet voordoet voor doelstelling 1;
6. Overwegende dat het bijgevolg dienstig is, de maatregelen ter begeleiding van de herstructurering van de vissersvloten niet in de programmering voor doelstelling 2 op te nemen; dat het dienstig is voor deze maatregelen middelen uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds (EOGFL) voor de landbouw, afdeling Garantie, toe te wijzen met het oog op de tenuitvoerlegging van de maatregelen in alle regio's behalve die welke onder doelstelling 1 vallen, inclusief de regio's die onder doelstelling 2 vallen; dat deze aparte behandeling geen invloed heeft op de tenuitvoerlegging van de overige structurele acties voor de sector, die verder geprogrammeerd zullen worden in het kader van doelstelling 2;
7. Overwegende dat de Europese Gemeenschap bovendien zelfs buiten de onder de doelstellingen 1 en 2 vallende regio's en zones financiële steun moet kunnen verlenen, voor alle structurele acties voor de sector; dat het eveneens raadzaam is hiervoor middelen uit het EOGFL, afdeling Garantie, toe te kennen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De structurele acties die uit hoofde van deze verordening met financiële deelneming van de Gemeenschap worden uitgevoerd in de sector visserij, aquacultuur en verwerking en afzet van producten daarvan (hierna "de sector" genoemd) dragen bij tot de verwezenlijking van de algemene doelstellingen die zijn vermeld in de artikelen 39 en 130 A van het Verdrag en van de doelstellingen die zijn bepaald in de Verordeningen (EEG) nr. 3760/92 en (EG) nr. [*algemene verordening inzake de Fondsen*].

5 PB L ... van ..., blz. ...

6 PB L 193 van 31.7.1993, blz. 1.

2. De in lid 1 bedoelde acties hebben tot doel:
 - a) bij te dragen tot het bereiken van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de exploitatie van deze bestanden;
 - b) de concurrentiekracht van de exploitatiestructuren te vergroten en de ontwikkeling van economisch levensvatbare ondernemingen in de sector te bevorderen;
 - c) de voorziening met visserij- en aquacultuurproducten en de valorisatie van deze producten te verbeteren;
 - d) bij te dragen tot de heropleving van de van de visserij afhankelijke gebieden.
3. De financiële bijdrage van de Gemeenschap kan worden verleend voor de uitvoering van acties die bijdragen tot het bereiken van een of meer van de in lid 2 genoemde doelstellingen, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3.
4. De Raad bepaalt, volgens de in artikel 5 bedoelde procedure, op welke gebieden de in lid 1 van dit artikel bedoelde structurele acties betrekking kunnen hebben.

Artikel 2

1. Er wordt een Financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij, hierna "FIOV" genoemd, ingesteld.
2. De met een financiële bijdrage van het FIOV uitgevoerde acties beantwoorden aan de doelstellingen 1 en 2 van de Structuurfondsen. Zij omvatten alle structurele acties voor de sector, met uitzondering van de in lid 3 bedoelde.
3. Het FIOV neemt bovendien, overeenkomstig de artikelen 21 en 22 van Verordening (EG) nr. [algemene verordening inzake de Fondsen] deel aan de financiering van
 - a) innovatieve acties die met name transnationale verrichtingen en netvorming ten behoeve van de marktdeelnemers in de sector en de van de visserij afhankelijke kustzones omvatten;
 - b) maatregelen betreffende technische hulp.

Overeenkomstig artikel 21, lid 2, van Verordening (EG) nr. [algemene verordening inzake de Fondsen] wordt de onder a) bedoelde werkingssfeer bij de beschikking over de bijdrage van de Fondsen verruimd tot maatregelen die op grond van de Verordeningen (EG) nr. .../... [EFRO]⁷, (EG) nr. .../... [ESF]⁸ en (EG) nr. .../... [EOGFL]⁹, kunnen worden gefinancierd met de bedoeling alle maatregelen waarin de betrokken innovatieve acties voorzien, ten uitvoer te leggen.

Artikel 3

Het EOGFL, afdeling Garantie, neemt deel in de financiering van:

- a) de maatregelen om de herstructurering van de vissersvloten te begeleiden in de regio's die niet onder doelstelling 1 van de Structuurfondsen vallen,
- b) alle structurele acties voor de sector, in de regio's die niet onder de doelstellingen 1 en 2 van de Structuurfondsen vallen.

Artikel 4

De financiële bijdrage die uit hoofde van de in artikel 1, lid 3, bedoelde maatregelen voor elke individuele verrichting wordt toegekend, mag niet hoger zijn dan het volgens de procedure van artikel 5 te bepalen maximumbedrag.

Artikel 5

Onverminderd het bepaalde in artikel 6 beslist de Raad, op voorstel van de Commissie en volgens de procedure van artikel 43 van het Verdrag, uiterlijk op [31 december 1998] over de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de Gemeenschap een financiële bijdrage verleent voor de in de artikelen 2 en 3 bedoelde structurele acties.

Artikel 6

1. De Verordeningen (EEG) nr. 4028/86¹⁰ en (EEG) nr. 4042/89¹¹ van de Raad blijven van toepassing voor de bijstandsaanvragen die vóór 1 januari 1994 zijn ingediend.
2. Van bedragen waarvoor tussen 1 januari 1989 en 31 december 1993 door de Commissie betalingsverplichtingen zijn aangegaan voor bijstand voor projecten uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 4028/86, vervallen de gedeelten waarvoor uiterlijk zes jaar en drie maanden na de datum waarop de bijstand is toegekend, geen saldobetalingsaanvraag bij de Commissie is ingediend, ambtshalve uiterlijk zes jaar en 9 maanden na de datum waarop de bijstand is toegekend, waarbij de onverschuldigd betaalde bedragen moeten worden terugbetaald, tenzij het projecten betreft die om juridische redenen zijn geschorst.

Artikel 7

Verordening (EEG) nr. 2080/93 wordt met ingang van 1 januari 2000 ingetrokken.

De verwijzingen naar de ingetrokken verordening worden beschouwd als verwijzingen naar deze verordening.

¹⁰ PB L 376 van 31.12.1986, blz. 7.

¹¹ PB L 388 van 31.12.1989, blz. 1.

Artikel 8

De in artikel 52 van Verordening (EG) nr. *[algemene verordening inzake de Fondsen]* vastgestelde overgangsbepalingen zijn op deze verordening van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad

De voorzitter

NOTITIE OVER DE GEVOLGEN VOOR HET MKB

1. Waarom is de regelgeving nodig? Wat wordt ermee beoogd?

Het gaat om regelgeving op grond van de verdragsartikelen inzake economische en sociale cohesie, meer in het bijzonder de artikelen 130 A, 130 B en 130 C, waarin is bepaald dat de Gemeenschap via de Structuurfondsen en andere communautaire financieringsinstrumenten maatregelen neemt om de regionale verschillen te verkleinen en bij te dragen tot de ontwikkeling van de zwakste regio's, met inbegrip van de plattelandsgebieden. Dit nieuwe voorstel is nodig omdat de Raad de huidige verordeningen inzake de Structuurfondsen vóór 31 december 1999 opnieuw moet bezien (artikel 19 van Verordening 2052/88, zoals herzien bij Verordening 2081/93).

In artikel 1 van dit voorstel zijn de algemene doelstellingen van het communautaire structuurbeleid omschreven:

- i) de ontwikkeling en de structurele aanpassing van de regio's met een ontwikkelingsachterstand bevorderen (doelstelling 1);
- ii) de economische en sociale omschakeling van de zones met structurele moeilijkheden ondersteunen (doelstelling 2);
- iii) de aanpassing en modernisering van het beleid en de systemen op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid ondersteunen. Via deze doelstelling 3 zal financiële steun worden verleend in de regio's of zones die niet onder doelstelling 1 of 2 vallen.

2. Voor wie is deze regelgeving van belang?

De financiële steun die via de Structuurfondsen wordt verleend, vormt een aanvulling op nationale acties die in de lidstaten worden ondernomen. Een van de beginselen die een sleutelrol spelen in de activiteiten van de Structuurfondsen, is het partnerschap tussen de Commissie, de lidstaat, de regionale en plaatselijke autoriteiten, de milieu-autoriteiten, de economische en sociale partners en andere bevoegde autoriteiten met inbegrip van die welke verantwoordelijk zijn voor het bevorderen van de gelijkheid van vrouwen en mannen. De partners worden door de lidstaten aangewezen en dienen allen te worden betrokken bij de verschillende stadia van de voorbereiding en tenuitvoerlegging van de bijstandsverlening van de Structuurfondsen.

3. Wat zullen bedrijven moeten doen om aan de regelgeving te voldoen?

Van het bedrijfsleven worden geen rechtstreekse maatregelen verlangd om aan de verordening te voldoen wanneer deze door de Gemeenschap is vastgesteld. Om steun uit de Structuurfondsen te ontvangen zullen bedrijven moeten voldoen aan een aantal voorwaarden die zullen worden vastgesteld door de autoriteiten die in de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van de bijstandsverlening van de Structuurfondsen.

4. Welke economische effecten zal het voorstel waarschijnlijk hebben?

De Commissie stelt voor om de Structuurfondsen de beschikking te geven over circa 210 miljard ecu aan begrotingsmiddelen voor de periode 2000-2006. Dit zal belangrijke economische effecten hebben, vooral in de regio's van doelstelling 1, die volgens het voorstel van de Commissie circa twee derde van de totale middelen moeten krijgen. In het algemeen kan worden gesteld dat de bijstandsverlening van de Structuurfondsen enerzijds van invloed zal zijn op de algehele bedrijfsomgeving dankzij een betere infrastructuur, een betere zakelijke dienstverlening, investeringen in het menselijke potentieel en hulp bij het anticiperen op en het vergemakkelijken van economische en sociale veranderingen in bedrijven, en anderzijds een direct effect op de bedrijven zal hebben via steunverlening voor productieve investeringen.

5. Bevat het voorstel maatregelen om rekening te houden met de specifieke situatie van het midden- en kleinbedrijf?

In de richtsnoeren die de Commissie heeft gepubliceerd om te helpen bij de programmering voor de lopende periode 1994-1999, is de nadruk gelegd op de rol die de Structuurfondsen kunnen spelen in de ondersteuning van de ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf. De diensten van de Commissie schatten dat van de middelen waarover de Structuurfondsen voor de lopende programmeringsperiode beschikken (circa 150 miljard ecu), 15 à 20 % wordt bestemd voor steunverlening aan het MKB. Verwacht mag worden dat het steunniveau in de volgende periode op zijn minst even hoog zo niet hoger zal zijn, en deze prioriteit zal worden beklemtoond in de richtsnoeren voor de door de Structuurfondsen te ondersteunen activiteiten die de Commissie volgens artikel 8, lid 4, van haar voorstel voor een algemene verordening zal geven. De Commissie is momenteel bezig met een evaluatie van het effect dat de huidige steun uit de Structuurfondsen op het MKB heeft. De resultaten daarvan kunnen van nut zijn bij de ontwikkeling van de benaderingen om het MKB in de volgende programmeringsperiode te ondersteunen.

6. Raadpleging

In dit stadium heeft over de huidige voorstellen nog geen formele raadpleging buiten de Commissie plaatsgevonden. Wel is de mededeling "Agenda 2000" van juli 1997, waarin de grondbeginselen van de hervorming van de Structuurfondsen zijn uiteengezet, in de hele Unie op grote schaal besproken. Na de vaststelling van de voorstellen voor nieuwe verordeningen door de Commissie zal er breed overleg over worden gepleegd. In de voorstellen zijn ook specifieke bepalingen over de deelneming door de economische en sociale partners aan de tenuitvoerlegging van de acties opgenomen. Bovendien stelt de Commissie voor om elk jaar de op Europees niveau georganiseerde sociale partners over het structuurbeleid van de Gemeenschap te raadplegen.

ISSN 0254-1513

COM(98) 131 def.

DOCUMENTEN

NL

10 01 13 03

Catalogusnummer : CB-CO-98-184-NL-C

ISBN 92-78-32414-0

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg